

ఘర్ బంధితుడు

(THE PRISONER OF ZENDA)

అనువాదక:

సి. వి. రామరావు.

55

DUE DATE SLIP
C. P. BROWN MEMORIAL TRUST
LIBRARY, CUDDAPAH.

Accession Number: ..

This book may be kept for not more than 7 days.

--	--	--

దుర్గ బంధి

(THE PRISONER OF ZENDA)

by

ANTHONY HOPE.

అనువత్త:

సి. వి. రామరావు,

అధ్యాపకుడు,

శ్రీ సాయిబాబా జాతీయోన్నతపాఠశాల, అనంతపురము.

ఆత్మరాం అండ్ కో.,

రిజిష్టర్డ్ ఎడ్యుకేషనల్ పబ్లిషర్స్,

అనంతపురము.

ఈ పుస్తకమును అనువదించుటకు అనుమతి
నిచ్చిన ఆకుపర్ణు యూనివర్సిటీ ప్రెస్ వారికి
మేము కృతజ్ఞులము.

— ప్రకాశకులు.

INTRODUCTION.

Sri C. V. Rama Rao, the author of 'Durgabandhitudu' is not a stranger to the world of present day Telugu Prose Literature as he has already made his name with his translation of Pearl Buck's 'The Good Earth' under the title 'Sukshethram.' He writes in an elegant, flowing style and his language is simple and easily understood by an average High School student. I had the pleasure of going through the present work in manuscript and found it very interesting from start to finish.

'Durgabandhitudu' is a free translation of Anthony Hope's 'The Prisoner of Zenda' in its abridged and simplified form published by the Oxford University Press. Hope is an English Novelist who was born in 1863 and died in his seventieth year in 1933. He has written several novels, but according to competent authorities 'The Prisoner of Zenda' is the one novel that entitles him to lasting fame. This novel is a story in which romance and adventure are closely inter-mixed in an amazing plot which grips the attention and sustains the interest of its readers. Sri C. V. Rama Rao deserves to be congratulated on the selection he has made for translation and in the efficient manner in which he has executed the work of translation.

From the point of view of both quantity and quality 'Durgabandhitudu' is very well suited for non-detailed study in the High School classes. It is my earnest hope that the authorities concerned will appreciate the merits of the book and accord it the recognition so that the author may be encouraged to make further contribution to Telugu Literature in the interest of the young.

Anantapur,
Dec. 1953.

(Sd) **M. Lakshminarayana Rao,**
Retired District Educational Officer.

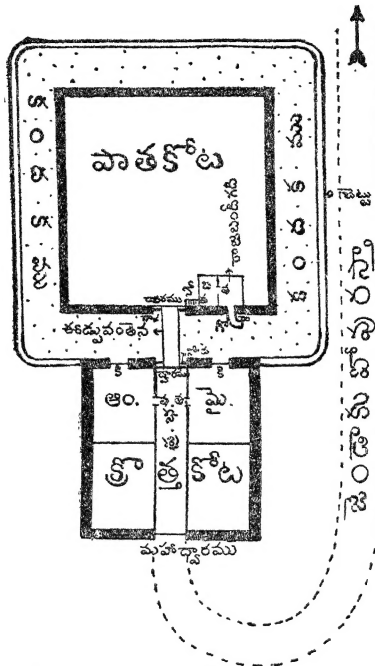
మున్ను

అంథోనీ హోప్ ప్రసిద్ధులగు ఆంగ్ల నవలారచయితలలో నొక్కఁడు. ఇత డనేక నవలలను వ్రాసియున్నాడు. కాని వానిలో నెల్ల “ది ప్రిజనర్ ఆఫ్ జండా” (The Prisoner of Zenda) ఉత్తమమైనదని ప్రామాణికాభిప్రాయమై యున్నది. ఇందులోని కథాపస్త్రువును దాని నిర్వహణమును చాల ఆకర్షణీయముగ నున్నందున నేనీ నవల ననువదింప పూనుకొంటిని. భాషాంతరీకరణమున నెంతవఱకు కృతకృత్యుడనైతి నో చదువరులే నిర్ణయింప నర్హులు.

నా యీ ప్రయత్నమున పలువురు సాయపడియున్నారు. శ్రీ వై. నరసింహమూర్తిగారు ‘జండా కోట ప్లాను’ ను గీచి యిచ్చుచేకాక, ఆంగ్లమున నుండిన పేర్లనన్నిటిని తగురీతిగా జ్ఞాకున నమర్చిరి. శ్రీ జె. యస్. భీమసేనరావు, బి.వి., బి.ఇడి., గారప్పుడప్పుడు చక్కని సలహాల నొసంగిరి. ఈ విధముగ నాకు తోడ్పడిన వీరిరువురు నా సోదరోపాధ్యాయులే. వీరికి నమస్కారములు తప్ప నేనేమి యివ్వగలను?

దీనికి పరిచయవాక్యములను వ్రాసియిచ్చిన పెద్దలు శ్రీ యం. లక్ష్మీనారాయణరావుగారికిని, దీని నచ్చొత్తించుటకు పూనుకొని పోత్పహించిన ఆత్మారాం అండ్ కో., వారికిని నా కృతజ్ఞతాపూర్వక వందనములు.

విజ్ఞు లేవైన లోపముల జూపిన రెండవ ముద్రణమున సవరించుకొందును.

జైండా కోట ప్లాను

రా:- రాసిందే తనిలబడిన మూల. ప్ర.భు:నదవ. త:- ద్వారములు బ.పైట
 రి.కి:- కిటికీ, అం:- అంటాకెట్ గది. మై. పైకేటగది. సో. బందీగదికమెట్ కేట.
 సో:- బందిగదికమెట్ కేట. సో.వ:- ఈడ్చువంటి ద్వారమునుండి కందకమునకుమెట్ కేట.

నా పేరు రూడాల్ఫ్ రాసిండిల్. నే నొకనాడు మా వదినె (రాబర్టు భార్య) రోజ్ తో లండనులోని యామె గృహమందలి యొక గదిలో కూర్చుండి సుభాషించుచుంటిని. ఆ సుభాషణాంశముల వినరించుటకు మున్ను రాసిండిల్ - ఎల్ఫబర్గ్ వంశముల చరిత్రను కొంత చెప్పవలసి యున్నది. లేకున్న నాలో ఎల్ఫబర్గ్ రక్తము ప్రవహించుటకు కారణ మవగతము కాదు.

అది 1733వ సంవత్సరము. మా పూర్వీకులలో నొక డగు జేమ్స్ అనునతడు (22వ రాసిండిల్ - 5వ బర్ల్స్ డన్ ప్రభువు) రురిటేనియాలో బ్రిటిష్ రాయబారిగా నుండెను. అప్పటి రురిటేనియాపాలకుడు మూడవ రూడాల్ఫ్. అతడు ఎల్ఫబర్గ్ వంశీయుడు. రురిటేనియాను ఆనంశమువారే యెన్ని యో తరములనుండి నేటివఱకు - మధ్యలో కొంతకాలము తప్ప - పాలించుచున్నారు. జేమ్స్ రాయబారిగా నియమితు డగుటకు కొలదికాలము వెనుకనే, రూడాల్ఫ్ చెల్లెలు అమిాలియా రాకుమారికిని యూరోపులోని పురాతన ప్రముఖ రాజకుటుంబమునకు జెదిన యొక రాకుమారునకును వివాహము నిశ్చయమై యుండెను.

అమీలియా రాకుమారి పొడుగరి. అందగళై. పొడవై కొనదేరిన ముక్కు, మిక్కిలి యెఱ్ఱనైన అందముగు కురులు ఆమె విశిష్ట లక్షణములు. నిజమున కీవెంట్రుకలు ముక్కు రెండును ఎల్ఫ్బర్గ్ వంశీయుల ప్రత్యేక లక్షణములు. వివాహమునకు కొన్నివారముల వెనుకనుండి అమీలియా రాకుమారికిని బ్రిటిషు రాయబారి జేమ్స్ నకును గాఢస్నేహ మేర్పడెను. ఆమె నివాసమున కాతని రాకపోకలు విశేష మయ్యెను. దీనిని గూర్చి కొందఱు గుసగుస లాడ జొచ్చిరి. మరుసటిరోజు వివాహమునగా అమీలియా బ్రిటిషు రాయ బారితో లేచిపోయి పొరుగుననున్న దేశము చేరి యందొక చిన్న పట్టణమున నాతని వివాహమాడెను. ఈ సంఘటన దురిటేనియా దేశీయులనే కాక, యూరోపులోని ప్రతి గాజ్య మును, బ్రిటనులోని ప్రతి శ్రీమంత కుటుంబమును ఆశ్చర్య మున ముంచెను. జేమ్స్ కొలదికాలము తరువాత తన ప్రియురాలి తోగూడ ఇంగ్లండులోని తన నివాసమున కేతెంచెను. అమీలియా యుత్తమవంశ సంజాతయే యైనను ఈ వివాహము మా వంశమునకు మాయనిమిచ్చయై యపవాదుకు కారణ మైనందున మావారి కామె కుంతవ్య కాలేదు. అందుచో విశేషించి మా వదినె కామెయెడ మిక్కిలి కోపముండెను.

ఈ వివాహ కారణముగ మా రాసిండల్ వంశీయులలో గూడ కొందఱికి ఎల్ఫ్బర్గ్ వంశీయుల ప్రత్యేక లక్షణములగు ఎఱ్ఱని కురులు పొడుగాటి ముక్కు సుకొమించినవి. అట్టి

వారిలో నేనొక్కడను. ఉండనిండు. ఇక మా సంభాషణకు వ తము.

రోజ్: రూడాల్ఫ్! నీవేదైన పనిచేయు తెప్పుడైన సంభ విచునా యని నా సంశయము.

నేను: నే నేల పనిచేయ వలయును? నాస్థితి నాకు తృప్తి కరముగ నున్నది. సంతోషముగ కాలము వెళ్లబుచ్చు చున్నాను. సంఘములో నాకున్నస్థాన మీర్వాహి హేతువు. నేను బర్లొడ్స్ ప్రిభువు సోదరుడను. ఆతని అందాలరాణికి మఱిదిని. అంతే చాలును.

ఆమె: నీకిప్పు డిరువది తొమ్మిదేడులు. నీవు చేసినదేమి?

నేను: సోమరిగానుండుట తప్ప. నిజమే. మా వంశీయు లేమియు చేయ నక్కఱలేదు.

ఆమె: ఇతరులకంటె ఉన్నతవంశీయులే ఈ విషయమున చాల వఱకు అధ్యాసము.

పైన నేను వివరించిన సంఘటనమును (మా వంశమున కుండు కళంకమును) గూర్చియే ఆమె ప్రస్తావించుచున్నదని నే నెఱుగుదును. ఇంతలో మఱల నామె 'కాని రాబర్ట్, మెట్రుకలు నల్లగా నున్నందున నాకెంతో సంతోషముగ నున్నది.' అనెను.

ఈ సమయమునకు సరిగ రాబట్టు మేమున్న గది లోనికి వచ్చెను. ఆత డామెవైపు చూచెను. ఆమె చెక్కిల్లు జేవరొచియుండెను.

రాబర్ట్: ప్రియా! విశేషము లేమి?

నేను: నేను సోమరిగా నుంటిననియు, నావెట్టుక లెట్లుగ నున్నననియు వదినె నన్నాక్షేపించుచునది.

రోజ్: పాపము! వెట్టుకల రంగున కాత డేమిచేయగలడు?

రా: మనవంశమున నొక్కొక్క తరములోను సామాన్యముగ నొక్కరి కీతరుననే వెట్టుకలుండుట పరిపాటి. ముక్కుగూడ నుతియే. కాని, యీ రెండు లక్షణములును రూఢాల్పునకు సగ్రక్రమించినవి.

రోజ్: అట్లుండకున్న బాగుండెడిది.

నేను: నాకేమో అవి చాల యిష్టమే.

అనుచు నేనులేచి గదిలోనున్న అమీలియాగారునూర్చి పట్టుమునకు నమస్కరించితిని.

మా నదినె యసహనముతో 'రాబర్ట్! ఈ బొమ్మ నిచ్చుటనుండి తొలగించిన బాగుండును. అప్పటికీ కళంకమున ముఱచుటకు వీలగును'. అనెను.

రా: రూఢాల్ఫుదాపుననుండ నది యాసాధ్యమేమో!

నేను: ఏల మఱువ వలెను? నామట్టుకు నేను ఎక్స్‌బర్న్ వంశీయుడ నగుట కిష్ట పడుదును.

రోజ్: రాబట్టినకును నీకు నిదియే భేదము. ఆతడు తన యాశస్సు నకు దగిన కర్తవ్యముల గుర్తింపగలడు. నీవు నీకుగల యవకాశముల మాత్రమే చూడగలవు.

సేను: ఔను, వదినా! ఉత్సాహవంతున కవకాశములే కర్తవ్యములు.

రోజ్: అర్థము లేని మాట.

ఆమె ఊణ మూరకుండి మరల నిట్లనెను.

‘సర్ జాకబ్ నీకు తగిన యుద్యోగ మిత్తు ననుచున్నాడు’.

సేను: ఆతని కనేక వందనములు.

రోజ్: ఆరు నెలలలో నాత డొక రాయబారిగా నియమితుడగునట. తనకుతోడుగా నిన్నతడు తీసికొనుట తథ్యము. నా యూటక్తైన నీవా యుద్యోగమును స్వీకరింపుము.

నాబోటి సోమరినిగూర్చి - తనకు బాధ్యత లేకున్నను - ఇంత శ్రద్ధవహించి యామె చెప్పిన హితమునకు మాతాడ నాగు నోరాడలేదు. నాకాయుద్యోగమువలన కొంత యానందముగూడ కలుగవచ్చునని తలంచి నేనామెతో ‘వదినా, ‘ఆఱు నెలలలో’ నేయవాంతరమును రాకున్నచో, జాకబ్ నన్నాపదవి కాహ్వానించుచో తప్పక యతనివెంట వెడలుదు’ నంటిని.

రోజ్: రూడాల్ఫ్! నీ వెంట మంచివాడవు! నాకిప్పు డెంతో
యూఁజుటకలిగినది.

నే నామెకు మాట యిచ్చితిని. ఉద్యోగము లభించుట
కాఁజునెలల యనధియున్నది. ఆఁజునెల లాఁజునెలలే. మరి రాయ
బారుల సహోద్యోగు లేదేని పనిచేయవలసియుండునో లేదో?
నా కెట్లు తెలియును? సర్ జాకబ్ తోగాని మరెవ్వరితోగాని
నే నెప్పుడైన రాయబారపు వ్యవహారములలో జేరియుండిన గదా
తెలియుట! ఆ యాఁజునెలల కాల మానందముగ గడపుటెట్లని
యాలోచింప దొడగితిని. ఉన్నదున్నట్లుగా రురిపేనియాను సం
దర్శింపవలయు ననెడి బుద్ధి పుట్టెను. ఇతవఱకు నేనా దేశ
మునకు పోలేదనిన వింతగా కనపడవచ్చును. మా తండ్రికి
ఎల్ఫ్ బర్గలమీద నభిమాన మెక్కువ. అచునల్లనే నాకా
నాశ సంప్రదాయానుసారమే 'రూడాల్ఫ్' అని పేరు పెట్టి
యుండిరి. అయినను రురిపేనియాను పోవలయునన్న మాత్రము
మా తండ్రి యనుమతించుచుండలేదు. మా యన్నగారు సైత
మా మార్గమునే యనుసరించిరి. రురిపేనియా తలంపు
కలుగుట తోడనే యా దేశమును చూచితిరవలయు ననెడి
యాసక్తితో నా మనసు మధనపడ సాగెను.

దీనికి తోడు 'పైము' పత్రికలో రురిపేనియా రాజగు
రీవ రూడాల్ఫునకు పైల్లాలో ఇక మూడు వారములలో
నత్యంత వైభవముగ పట్టాభిషేక మహోత్సవము జరుగనున్న
విషయమును చదివినప్పుడు నా యాసక్తి యి ను మడించెను.

వెంటనే నేనా ముగ్ధాత్సవమును చూడ బోవలయునని నిశ్చయించుకొంటిని. అందులకు దగిన సన్నాహము లొనర్చు బూనితిని. నా ప్రయాణములగూర్చి మావారితో జెప్పుట నాకెప్పుడు సలవాటులేదు.

అందునను నా యీప్రయాణమునకు న్యతిలేకత యెక్కువగా నుండునని నా యూహ. కావున నే నొక పుస్తకమును వ్రాయ నుంటిననియు సందులకు వలయు విషయ సేకరణకై పైరల్లోని జనుల జీవితవిశేషముల నవగాహనము జేసికొనుటకై కొంతకాల మచ్చట సంచరింప నేగుచుంటి ననియు చెప్పితిని. ఇందువలన మా నదినె యనుమానము సైతము తీరిపోయెను.

2

పైరల్కు పారిస్మీదుగ నే పోవలయును. త్రోవలో నేను పారిస్లోని కాంటినెంటల్ హోటలులో ఒకరాత్రి ఒకపగలు మకాము చేసితిని. అచ్చట జాన్ట్ ఫెదర్లీ రాయబారి కార్యాలయమున నుండెను. అతడు నా స్నేహితుడు. నే నాతని జూచి, యాతనితో విందారగించి, యొక నాటకశాలకేగి యాగేయి గఢపితిని. మరుసటిదినము నన్ను సాగనంపుటకై జాన్ట్ ఫెదర్లీ స్టేషనుకు వచ్చెను. నే నచ్చటినుండి పైల్లాకుగాక డ్రెస్డన్కు టికెట్టు కొంటిని. 'చిత్రములు చూచుట కేగుచుంటివా' యని నన్నాతడు ప్రశ్నించెను.

జాన్ట్ మితభాషికాడు. అతనితో నేను రుచిపెసేయాకు బోవుచుంటినని చెప్పినచో నావార్త మూడుదినములలో

లండనుచేరును. కావున నా విషయ మాతనికి జెప్పక యేదైన సమాధానము చెప్ప నాలోచించుచుండునంతలో నాతడు నన్ను వదలి ప్లాటుఫారము ఆవలిచివర కేగెను. అంతటితో నే నబద్ధనూడ నవసరము లేకపోయెను. ఇంతలో నాతడు బుకింగ్ ఆఫీసునుండి బయటికి వచ్చుచున్న యొక యందగఁజైకు గౌరవపూర్వకముగ స్వాగత మిచ్చుట జూచితిని. ఆమె పొడు గరి. మేను చామనచాయ. నిండు విగ్రహము. కడు రూపసి. నాగరక దస్తుల ధరించియుండెను. వయసు ముప్పదియో లేక యొకటి రెండేడు లెక్కుఁగో యుండవచ్చును. జార్జ్ ఆమెతో మాటాడుచుండగా నామె నావైపు తన దృష్టి సారిచెను. చలి యెక్కువగుటచే నే నున్నికోటును ధరించి మెడచుట్టు నొక గుడ్డ చుట్టుకొని యుంటిని. చెవులను కప్పునట్లొక మెత్తని టోపీని ధరించి యుంటిని. కావున నప్పటి నా వేష మెప్పటియట్లొకర్షణీయముగ నుండి యుండదను నూహతట్టుటతో నా యభినూనము దెబ్బతినెను. ఒక్క టీ. ణము తరువాత జార్జ్ నన్ను కలిసికొని 'ఒక మనోహారిణి నీకు పయనపుచెలి యగుచున్నది. పేరు అంటాయ్ నెట్ డి మాబన్. ఆమె గమ్య సానము కూడ డ్రైన్ డనే. నీతోడి పరిచయము నామె యిప్పుడు వాంఛింపకుండుట మాత్రము చిత్రముగనున్న'దనెను.

సేను: నన్నామెకు పరిచయము చేయుమని నే నడుగలేదే!
నా మాటలలో కోపచిహ్నము లుండెను.

జార్జ్: అది సరియే. నిన్ను పిలిచికొని వత్తునని నేనేయంటిని.

ఆమె 'మరొకప్పు'డనెను. పోనిమ్ము. ఏదైన యవాం
తరము రావచ్చును. అప్పుడు నీవామెను రక్షించి
యామె ప్రేమకు పాత్రుడైన స్త్రీలాని డ్యూకుస్థానము
నాకొమ్మించుకొనవచ్చును.

నేను: కాని ఈమె ఎవ్వరు? ఈమెకు డ్యూకుతోడి సంబంధ
మేమి?

జార్జి: డ్యూక్ మైకేల్ మొన్నమొన్ననే పారిస్కు వచ్చి
యుండెను. అప్పు డాత డీమెను విశేషముగ పరా
మర్శించి గౌరవించెను. ఆమె విధవ. శ్రీమంతురాలు.
అందగత్తె. గొప్పయాశలు కలదని కూడ వినికిడి. ఇంక
డ్యూక్ సర్వలక్షణ సంపన్నుడు. లేనిది రాజరికము
మాత్రమే. అతడు దురిటేనియాను పాలించిన వెనుకటి
రాజునకు రెండవభార్య కొడుకు. కొత్తరాజునకు
సవతితమ్ముడు. తండ్రికి అభిచూనపాత్రుడు. అతనికి
రాజధానీ నగరమగు స్ట్రీలాని డ్యూకుపదవి నిచ్చినప్పుడు
కొన్ని విపరీత వ్యాఖ్యానములు బయలుదేరినవి. అతని
తల్లి ఉన్నతాభిజాత్య కాదు.

నేను: అత డిప్పుడు ప్యారిస్లో లేడు. ఉన్నాడా?

జార్జి: లేడు. రాజ పట్టాభిషేకమునకై స్ట్రీలానికేగినాడు.
ఆ యుత్సవ మాతని కంత హర్షదాయకము కాదని
చెప్పవచ్చును.

మా ప్రయాణ మారంభమయ్యెను. జార్జ్ జోస్యము చెప్పినట్లు నాకుగాని మాబనునకుగాని యేయవాంతరమును రాలేదు. ఈ విషయమును నాతరపుననేగాక యామె తరపున గూడ సమ్మతముగ జెప్పుచున్నాను. కారణ మేమన మేము డ్రోస్ డన్ చేరి యొకరాత్రి విశ్రమించిన తరువాత ప్రయాణము సాగింపగా నామెయు నే నెక్కిన రైలులోనే ప్రవేశించెను. ఆమె యొంటరిగానుండ నిష్క్రమించున్నదని యూహించి నేనును బహు జాగ్రత్తగ ఆమెనుండి యెడముగా నుండ యత్నించితిని. నేను చేరదలచిన చోటికే యామెయు పయనించెను. కావున నామెకు తెలియకుండనే ఆమెను చక్కగ చూచుట కబ్బిన యవకాశముల నెల్ల చక్కగ వినియోగించుకొంటిని.

దురిటేనియా సరిహద్దుల జేరితిమి. అచ్చట పత్రికను కొని చదువగా నేకారణముచేతనో రాజ పట్టాభిషేక మహాత్మన ముహూర్త మకస్మాత్తుగ మారినట్లు తెలిసెను. దీనికే కారణము వివరింపబడ లేదు. ఇందేదో “కుంభకోణ”మున్నట్లు తోచినది.

నాటికి మూడవరోజే పట్టాభిషేకము జరుగనుండెను. ప్రజలందఱు తృప్తహృదయములై యుండిరి. ప్రైలాస్ జనులచే కిక్కిరిసియుండుట నిజము. పట్టణములోని వసతులన్నియు నిండియుండును. హోటళ్లలో తావుండదు. నాకు బస దొఱకుట కష్టమని తోచినది. ఒకవేళ దొఱకినను నేను చాల యెక్కువ బాడుగ నిచ్చుకొనవలసి యుండును. కావున నేన

రాజధాని కేబడిమైళ్ల దూరముననుండు జండాపట్టణమున
మకాముచేయ సంకల్పించితిని. సరిహద్దునుండి యటకు పదిమైళ్లు.
నేనచ్చటికి సాయంకాలము చేరితిని. మఱుసటిరోజు మంగళ
వారమంతయు జండాలో కడపి అచ్చటి ప్రిసిద్ధమగు కోటను
దర్శింప నెంచితిని. బుధవారమునాడు ఉదయము రైలులో
ప్రైల్సాకుపోయి మరల సాయంకాలమునకు పరుండుటకు
జండాకే రావలయునని నా యోర్పాటు. రైలు జండాచేరెను.
నేను దిగి స్లాటుఫారముమీద నిలుచుంటిని. రైలు కదలెను.
నా నెయ్యిరాలు మాబన్ తాను కూర్చున్నచోటనే యుండెను.
ఆమె నేరుగ ప్రైల్సాకే పోవుచున్నదనుట స్పష్టమయ్యెను.
ఆమెకు నాకంటె ముందు చూ పెక్కువ. కావున ప్రైల్సాలో
ముందుగనే ఆమె తన విడిది నేర్పాటు చేసికొనియుండెను.
ఇంతదూరము మే మిరువురమును కలిసి పయనించితిమని తెలిసిన
జాజ్ షెదగ్లీ యెంతగా నాశ్చర్యపడి యుండెడివాడో యని
తలంచుచు నాలో నేను నవ్వుకొంటిని.

జండాలో నే నొక పూటకూటి యింటికి పోయితిని.
హోటలనుటకన్న దానిని సత్రమునుట తగును. దాని యజమాను
రా. లొక వృద్ధ. ఆమె కిద్దఱు కూతుళ్లు. శాంతజీవనము గడపు
చుండిన యా సదృశ నులకు ప్రైల్సాలోని యుత్సవములం దెట్టి
యాసక్తియు లేనట్లు కనపడెను. వృద్ధురాలికి డ్యూకునం
దభిమానము మోడు. అత డిప్పుడు రాజు మరణశాసనాను
సారముగ జండాపరిసరప్రాంత భూములకును దుర్గమునకును
ప్రభువగుటయే యందులకు కారణము. ఆదుర్గ మాసత్రమునకు

సుమా రొక మైలుదూరమున గుట్టపై నుండెను. డ్యూకు రాజుకాలేదే యను బెంగను నిశ్చంకముగ పోకటించుటకు వృద్ధురాలుఃజంకలేదు. ఆమె 'డ్యూకును మేము బాగుగ నెఱుగుదుము. ఆతడు మానుష్యనే జీవించినవాడు. రురిటేనియాలో పోతివానికి నాతడు చిరపరిచితుడే. రాజేయికను కొత్తవాడు. ఆతడు చాలకాలము విదేశములలో నుండినవాడు. 'పదింటి కొక్కరైన నాతని గుర్తింపలేరు.' అనెను. కూతుళ్ళలో నొక్కతె 'గడ్డముకూడ పూర్తిగ తీయించినాడట!. ఇప్పుడతని గుర్తించుట ఎవరికిని సాధ్యముకాదు.' అనెను.

తల్లి: గడ్డము గొటిగించుకొన్నాడా? ఎవరు చెప్పిరి?

కూతురు: వేటపెత్తనదారుడు (గేంకీఫర్) జోహాన్. అతడు రాజును చూచినాడు.

తల్లి: ఓహో సరియే. రాజిప్పు డీ యడవిలోని వేట విడిది యం దున్నాడు. అది డ్యూకుది. అచ్చటినుండియే యాతడు బుధవార ముదయము పట్టాభిషిక్తుడగుటకు ప్రేరిల్నాకేగును.

ఈ సంభాషణ నన్నాకర్షించినది. మరుసటిరోజు రాజు గారి బసవైపు పోయిన నాతని చూడగలుగుదునేమో యని యట్లుచేయ సంకల్పించితిని. వృద్ధ మరల చెప్పసాగెను. "అతడు మృగయానిమగ్నుడై యచ్చటనే యుండిపోయిన నెంత సాగుండును? వేట-మద్యము యీ రెంటియందే యాతని

కాసక్తి మోడని జనశ్రుతి. బుధవారమునాడు మా డ్యూకే షట్పాభిషిక్తు డగుగాక! అదియే నా కోరిక. ఈవిషయ మెవ్వ రెఱిగినను నాకు చింతలేదు.” ఆమె చిన్నకూతు రిట్లనెను. “నాకుమాత్రము నల్ల మైకేలనిన నసహ్యమమ్మా! ఎఱ్ఱని ఎల్ఫ్బర్గ్ అనిననే నా కిష్టము. రాజు ఎఱ్ఱగనున్నాడని జను లనుకొనుచున్నారు. ఆతడు నక్క ఎంతయెఱ్ఱగా నుండునో అంతెఱ్ఱగనున్నాడట-లేక-” అని యాపి నావైపు కొంఁటెగా చూచుచు నవ్వెను. ముసలియామె తన కూతురివైపు బొమలు ముడివేసి చూచుచు ‘ఎందఱో ఆ యెఱ్ఱనివెంట్రుకల నిదినరలో శపించినారు’ అనెను.

నేను: ఈ ప్రదేశమంతయు డ్యూకు స్వాధీనమం దున్నదంటిరి గదా, రాజె ట్లిచ్చటికి వచ్చెను?

తల్లి అయ్యా! బుధవారమునరకు నిచ్చటనే విశ్రమించునదిగా రాజును డ్యూకే యాహ్వానించినాడు. తాను ప్రైల్సకు పోయి రాజుగారికి ఘనస్వాగత మిచ్చుట కేర్పాటు కావించుచున్నాడు.

నేను: అయిన వారిరువురు స్నేహితులే?

తల్లి: అంతటిస్నేహ మెవరికి నుండదు.

ఇంతలో కూతు రిట్లనెను. ‘ఒకే పదవిని ఒకే పడతిని వలచినవా రొండొరుల నెట్లు ప్రేమింతురో యట్లే నీరును పరస్పరము ప్రేమించుకొను చున్నారు.’

ఈ మాటలతో వృద్ధకన్ను లెఱ్ఱబారెను ఆ బాలిక మాటలు నాలో కౌతూహలమును రేపెను. కావున తల్లి యామెను తిట్టుట కారంభింపక ముందే నేనిట్లుంటిని. 'ఏమీ! ఒకేభార్యను సైతము పెండ్లాడ దలచిరా? అదెట్లు?'

కూతురు: స్థేవియా రాకుమారిని పెండ్లాడుటకై నల్లమైకేలు తన ప్రాణములనైన ధారవోయుటకు సిద్ధముగ నున్నాడనుట జగమెఱిగిన సత్యము. ఆమెయే రాణి కాబోవుచున్నది.

నేను: వాస్తవముగ నేను డ్యూకు విషయమున విచారించుచున్నాను. చిన్నకొడుకుగా పుట్టినంతమాత్రమున పెద్దవాడు విడిచినదానినే రించి దానికే ఏల కృతజ్ఞుడై యుండవలెను!

కూతురు: 'నల్లమైకేలు——' అనునంతలో బయట నొక పాద ఘట్టన వినిపించెను. బాంగురు గొంతుకతో 'ఆతని స్వస్థానముననే మైకేలునకు నల్ల' బిరుదమును చేర్చి మాటాడు వారెవరు?' అను ప్రశ్న సైతము వినవచ్చెను. బాలిక కెవ్వని కేకవేసెను. సగము భయము చేతను సగము సంతోషముచేతను నామె యట్లు కావించెనని తలపోసితిని.

వృద్ధ: 'చూచితివా? నీ వాగుడు ఫలితము.' అనుచుండగనే

ఆమాట లనిన వ్యక్తి ముందుకు వచ్చెను. ఒకక్షణము తరువాత నాతడు నన్ను చూచెను. వెంటనే యేదో వింత

వస్తువును చూచిన క్షణశ్చర్యచకితుడై యాత డొక యడుగు వెనుకకు వేసెను. నా యాశ్చర్యమున కంటు లేకుండెను. పెద్ద బాలిక యాతని విభ్రాంతిని చూచి 'జోహాన్! నీ కేమి బాధ జనించినది? ఈతడు రాజ పట్టాభిషేక మహోత్సవమును చూచుటకై వచ్చియుండు వాడు' అనెను. ఇంతలో జోహాన్ తేలుకొనెను. ఐనను ఆతడు నన్ను తెప్పవేయక చూచుచునేయుండెను. ఆతని చూపులలో తీవ్రత భయము వ్యక్తమగుచుండెను. నేను నమస్కరింప జోహాన్ ప్రతినమస్కారముచేసి నావైపు పరీక్షగ చూచుచుండెను. బాలిక సంతోషముతో నవ్వుచు "జోహాన్! చూడు. నీవు ప్రేమించు వర్ణమిదియే. (నావైపు చూచుచు) అయ్యా! ఈతడు మీ వెంటుకలను చూచుచున్నాడు. ఈ వర్ణము గలవా రిచ్చట సామాన్యముగ నరుదు! అనెను.

జో: అయ్యా! ఓమింపుడు. ఇచ్చట నెవరు నుండరని నేను తలచితిని.

నేను: ఇతని కొక లోటా పాసీయమిండు. నే నిక నెలవు తీసి కొందును. మీ యాదరణమునకును సరస సంభాషణమునకును చాల సంతోషము.

అని చెప్పుచు లేచి వాకిలివైపు తిరిగితిని. చిన్నకూతురు నాకు వెలుతురు చూపుటకై వచ్చెను. నేను గది దాటినప్పు వఱకు జోహాన్ దృష్టి నాయందే లగ్నమైయుండెను. నే నాతని దాటి పోవుచుండ నాత డొకయడుగు ముందుకు వచ్చి 'అయ్యా,

మారాజును మీ రెఱుగుదురా? దయచేసి చెప్పుడు' అని ప్రశ్నించెను.

'నే నాతని నెప్పుడు చూడలేదు. బుధవారము చూచెద ననుకొందును.' అని సేనంటిని. అత డేమియు బదులాడలేదు. నేను బయటికి చేరువఱకు నాతని దృష్టిమాత్రము నామీదనే కేంద్రీకృతమై యుండెను. నా మైచాయ యతని కయిష్టము గొల్పినదని జోహాన్ యెడల వైముఖ్యము వహించునంతటి మూఢుడను గాను. ఒకచో వహించినను మరునా డాతడు నాయెడల చూపిన గౌరవభావము నన్ను హాసన్నుని చేసినది.

నేను స్త్రైల్లాకు పోవనుంటినని విని జోహాన్ మరునా డుదయమే నను చూచుటకై నా బసకు వచ్చెను. నే నెప్పుడు ఫలాహారము చేయుచుంటిని. అతడు నాతో 'అయ్యా రాజ ధానిలో మా యక్క- యున్నది. ఉత్సవసమయమున నే నుండు టకు తన యింటిలో నొక గదిని నాకొఱ కామె యేర్పాటు చేసినది. ఇచ్చట పనులుండుటవల్ల నేనా యుత్సవమునకు రాజాలను. మీ కభ్యంతరము లేకున్న నా విడిదిలో మీరు బస చేయవచ్చును.' అని చెప్పెను. నేను వెంటనే యాతని సాయము స్వీకరింతు నంటిని. ఈ విషయము నాతడు తన యక్కకు తంతిద్వారా తెలు వెడలిపోయెను. నేను సామా నులను సర్దుకొని మరుసటిరైలుకే పోవ సన్నాహములు చేసి తిని. కాని జండా యడవిని చూడవలయునను నా యాశ

తీరిలేదు. కావున సుమారొక పదిమైళ్లు అడవిగుండా పోయిన నక్క-డ నొక స్త్రీషనున్నదని విని యచ్చటికి నడచివెళ్లి రైలందు కొంద మనుకొంటిని. సామానులను మాత్రము నేరుగా జోహాన్ నాకిచ్చిన యడ్రసునకే స్త్రీల్నాకు పంపితిని. ఈ మార్పు జోహానునకు తెలియదు. ఆత డప్పటికే వెళ్ళియుండెను.

తవ్వరగా భోజనము ముగించి జండాదుర్గమున్న కొండ నెక్కుటకు బయలుదేరితిని. అచ్చటినుండి జండాడవికి పోవ నెంచితిని. అరగంట నెమ్మదిగ నడచి దుర్గమును చేరితిని. కోట యింకను సురక్షితమై, ఉన్నతమై, దర్శనీయమై యుండెను. దానికి వెనుక అందమైన కొత్త ప్రాసాదముండెను. దానిని నూతన పద్ధతిని నిర్మించియుండిరి. అది స్త్రీల్నా డ్యూకునకు విలాసపు విడిది. దానిని వెనుకటిరాజు కట్టించెను. ఈ రెండు కట్టడముల నడుమ విశాలమును గభీరమును నగు నొక యగడ్డ యుండెను. ఈ రెండు దుర్గములకు రాకపోకలు జగుగుటకై ఈయగడ్డపై నొక యిడ్డువంతెన యమర్పబడియుండెను. అవసరమున్నప్పుడు మాత్రమే యుపయోగించుకొనుట కిది యనుకూలముగ నుండెను. దుర్గపు ప్రాచీన నవీన భాగముల కలుపుటకును, ప్రాచీనదుర్గమును బాహ్యప్రపంచముతో కలుపుటకును నీ వంతెనయే ఏకైకసాధనము. నూతనభవనమునకు మాత్రము సువిశాలమును సుందరమును నగు నొక గాట వేయబడియుండెను. ఇరువైపుల చెట్లకొమ్మ లొకదాని నొకటి పెనవైచుకొని యుండెను.

త్వరలో నే నరణ్యమును ప్రవేశించితిని. గంటకుపైగా చల్లని చెట్ల నీడలలో నడచితిని. అచ్చటి సౌందర్యము నన్ను మిక్కుటముగ నాకర్షించెను. ఒక యెండిన చెట్టుబోదె కాను కొని కూర్చుండి చుట్టత్రాగుచు నందలి ప్రశాంతదృశ్యమును చూచి యానందించుచుండ కూర్చు తగులుటచే మైమఱచి గాఢనిద్రలో పడితిని. ప్రిల్వారైలుసంగతియే జ్ఞాపకమునకు రాలేదు. మధురస్వప్నగతుడనైన నాకొక కర్కశ స్వరము వినబడుటచే మెలకువ కలిగెను. ఆమాటలివి. 'ఏమాశ్చర్యమిది! ఇతనికి ఊరకర్మ కావించిన నితడే రాజగును.'

కన్నుల తెరిచితిని. ఇరువురు మనుష్యులు నన్నత్యంత కుతూహలముతో పరిశీలించుచుండిరి. ఇరువురును వేట దుస్తులను ధరించి తుపాకుల దాల్చియుండిరి. అందులో నొక్కడు పొట్టిగా లావుగా నుండెను. పెద్ద సారకాయతల. తెల్లని మీసములు. కించిత్తు జేగురించిన చిన్న కన్నులు. ఇంకొక్కడు బక్క-పలుచని యువకుడు. సాధారణపుటెత్తు. నల్లని శరీరము. ఒకడు వయసుచెల్లిన సైనికుడనియు, మరియొక్కడు ఉత్తమ వంశజుడనియు, సైనికజీవితమునకు పరిచితుడనియు నే నూహించితిని.

యువకుని తన వెంటరమ్మని సైగజేయుచు పెద్దవాడు నాచెంతకు వచ్చెను. యువకుడు సగౌరవముగ తలమీది టోపీని తీసి పట్టుకొని అతని ననుసరించివచ్చెను. నేను మెల్లగ లేచి నిలుచుంటిని.

‘ఇతని ఎత్తుకూడ సంతేయన్నది’ అని పెద్దవాడు అతడు గుల రెండంగుళముల యెత్తుగల నా యన్నతదేహమువైపు పరిశీలనగా చూడసాగెను. తరువాత ‘మీపేరేమి?’ యని నన్ను ప్రశ్నించెను. ‘మొదట నా పరిచయమును కోరినవారు మీరు. కావున తొలుత మీరెవరో నాకు తెలుపుట భావ్య’ మంటిని. చిన్నవాడు హసన్ముఖుడై ముందుకువచ్చి ‘అయ్యా, ఇతనిపేరు కర్నల్ శాస్త్రి. నాపేరు ఫ్రెడ్జ్ వాన్ టార్లెన్ హీమ్. మే మిరువురమును రురిటేనియారాజు కొలువునందున్నామనెను. నేను వారికి స్వాగతముపలికి తలపై టోపీతీయచు ‘నాపేరు రూడాల్ఫ్ రాసిండల్. ఇంగ్లండునుండివచ్చిన ప్రయాణీకుడను. ఏడాదికి ఒకటి రెండుపర్యాయములు రాణీగారి కొలువునందుందు’ నంటిని. శాస్త్రి ‘రాసిండల్, రాసిండల్’ అని రెండుమారులు తనలో గొణుగు కొనుచు ‘నీవు బర్ల్స్ డకు కుటుంబమునను జేందినవాడవా? అనెను. అతని ముఖమున నేదో పరిచయస్మృతి గలిగినట్లుండెను.

నేను: ఔను, ఇప్పుడు మాయన్న ప్రభువుగానున్నాడు.

శాస్త్రి: నీ తలయే నీరహస్యమును చాటుచున్నది.

నేను: మాకథ యిచ్చుటను మఱచినట్లులేదే?

నా మనసు కలతజెందసాగెను. నేనెట్టి విస్మయమైన వంశ లక్షణమును కలిగియున్నానో నాకప్పు డర్థమయ్యెను. ఈవిషయమై నేను రురిటేనియాను ప్రవేశించుటకుముందే యాలోచింప

వలసియుండెను. కాని రోటిలో తలదూర్చి రోకటిపోటునకు వెనుదీయనగునా? యని ధైర్యము వహించితిని. ఇంతలో మా కొక యుదాత్తస్వరము వినవచ్చెను.

‘ఫ్రీట్, ఫ్రీట్ ఎచ్చట నున్నావోయీ?’

ఫ్రీట్ ఆతురతతో ‘రాజు’ అనెను.

ఇంతలో నొక యువకుడు మాప్రక్కనుండిన చెట్టు వెనుకనుండి మాయెదుట పృత్యక్షమయ్యెను. నేనాతని చూడ గనే యాశ్చర్యచకితుడనెతిని. అతడుగూడ నన్నుచూడగనే వెనుకకుత్కి విభ్రాంతుడయ్యెను. ముఖముమీద వెంట్రుకలు లేకుండుట, అధికారప్రాధనమున కాననచ్చు గాంభీర్యముద్ర, ఔన్నత్యము, నాకంటె ఎత్తులో అగలగుశము తక్కువగ నుండుట తప్ప యాతనికి నాకు నీషణ్మాత్రమైన వ్యత్యాసము లేకుండెను. ‘రాసిండలే రురిలేనియారాజు. రురిలేనియారాజే రాసిండలు.’ అని నిశ్చయముగ చెప్పనొప్పును.

క్షణమాత్రము పేమిరువురము నప్రతిభులై ఒకరి నొకరు చూచికొనుచు నిలుచుంటిమి. తరువాత నే నాతనికి గౌరవపురస్కరముగ ననుస్కరించితిని. రాజు కలనరపాటుతో ‘ఈత డెవ్వరు?’ అని తనవారిని ప్రశ్నించెను.

నేను సమాధానము చెప్పనంతలోనే శాష్ట్ర నాకును రాజునకును మధ్యగా నిలిచి చిన్నగా నేదియో చెప్పెను. ఆతని

మాటలను వినుచుండగనే రాజముఖము విప్పారెను. కన్నులు కాంతిమంతములయ్యెను. అత్యంతానందముతో నాతడు నవ్వసాగెను. అడవియంతయు నాధ్వని ప్రతిధ్వనించుచు నాతని హాస్యప్రియత్వమును చాటెను. రాజు నా వీపుతట్టుచు 'సోదరా! నిన్ను కలిసికొన్నందుకు సంతసించితిని. నిన్ను చూచి విభ్రాంతుడవైన నన్ను తమింపు" మనెను.

సేను: ప్రభువుల సమక్షమున స్వాతిశయమున నర్తించిన నేనే తుంతవృక్షము. ఆ కారణముగ తమ యభిమానమును కోల్పోవకుండును గాక.

రాజు: అట్లుందువేల? నీ వెల్లప్పుడును నా యభిమానపాత్రుడవే. అంతేకాదు. నన్నేమికోరినను సంతసమున చేయుటకు సిద్ధుడను. నీవిప్పు డెచ్చటికి పయనించుచున్నావు?

సేను: పైలొనకు—పట్టాభిషేక మహోత్సవమునకు.

రాజు తన స్నేహితులవైపు చూచెను. అతని ముఖ భంగిమయందు కొంత కళవళపాటు కనబడినను చిఱునగవగుపించుచునే యుండెను. తన్ను బోలియుండుటను రాసిండల్ గ్రహించి రాజు ఫిట్టతో నిట్లనెను. 'ఫిట్ట' మమ్మిద్దఱిని చూచినప్పుడు సోదరుడు మైకేలు ముఖవైఖరి వర్ణనాతీతముగ నుండగలదు' ఈమాటలనుచు నాతడు మరల నవ్వసాగెను.

ఫిట్ట: వినోదములుండని. ఈ సందర్భమున రాసిండల్ పైలొనకువచ్చుట సవ్యమాయని నాశాశ్న!

రాజు సిగరెట్టుకాల్పుచు 'ఏమి శాప్ట్' అని ప్రశ్నార్థకముగ నాతనివైపు చూచెను. శాప్ట్, అత డచ్చటికి పోకూడదు. అని మెల్లగా గొణిగెను.

సేను: అయిన ఈదినమే సేను రురిటేనియూను వదలి పోవుదును.

రాజు: అప్పుడే కాదు. ఏమైనను సరియే. ఈరాత్రి నాతో భుజింపవలెను. ప్రతిదినమును కొత్తబంధువును కలిసి కొనముగదా?

ఫ్రీట్: ఈ రాత్రికి మనము మితముగ భుజింపవలెను.

రాజు: మేమా? అందులోను నూతనసోదరుడు అతిథిగా నుండగనా? అది సాధ్యముకాదు. అయినను మనము పెందలకడనే వెళ్ళవలయుననుట మాత్రము జ్ఞాపకముంచుకొందుము లెమ్ము.

శాప్ట్: రేపు ఉదయముకదా? సేనుకూడ జ్ఞాపకముంచుకొందును.

రాజు: రాసిండల్! రమ్ము. మఱచితిని. నీ పేరేమి?

సేను: గౌరవపూర్వకముగ 'ప్రభువుగారి పేరే'యంటిని.

రాజు: మంచిది. ఐన మాపేరుపెట్టుకొనుట మీవారు అననూనముగ తలంపలేదని తెలియుచున్నది. రావోయ్ సోదరా! నాకిచ్చట సొంతనివాసము లేదు. నా సోదరుడు మైకేల్ మాకొక విడిది నిచ్చియున్నాడు. అచ్చటనే నీ కాతిధ్యమిత్తుము.

ఈ మాటలనుచు రాజు ఇతరులకూడ మాతో రమ్మని సన్నకావింపుచు నాతో చేయికలిపి యడవినిబడి పడమరగ నడువసాగెను.

అడవి దాటగానే మేముక చిన్న పేటవిడిది చేరితిమి. అది యొకవిధమైన దారునిర్మితమగు బంగళా. మేము దానిని సమీపింపగానే యొక సేవకుడు మహ్మూహ్వనింప నచ్చెను. నే, నచ్చటచూచిన మరొకవ్యక్తి స్థూలకాయయగు ఫ్రీజో, జోహాన్ తల్లి.

రాజు: 'జోసఫ్! భోజనము సిద్ధమైనదా'? యని యడిగెను. ఆతడు 'సర్వము సిద్ధ'మనెను. వెంటనే మేము భుజింప కూర్చుంటిమి.

రాజు: జోసఫ్! మద్యమును తెమ్ము. త్రాగకయే భుజింప మేమేమి పశువులమా? వెంటనే జోసఫ్ మద్యమును జేబోయెను.

ఫ్రీజో: తోపటిదినమును మఱువకుడు.

శాప్టే: ఔను, తేవు.

ఆతరువాత మేమిరువురమును చెరియొకగ్లాసు మద్యమును గోల్పితిమి.

ఆహారవిషయ మెట్లున్నను మేముతొలివిన మద్యము మాత్రము అపురూపముగనుండెను. కావున తృప్తిగా త్రావి తిమి. ఫ్రీజో రాజును వారింప సాహసించెను. రాజు ఫ్రీజోతో

‘ఫిట్స్, నాకంటే ముందుగా బయలుదేరవలసినవాడవు నీవు. ఈ విషయము జ్ఞాపకముంచుకొని నాకంటే మితముగా త్రావు’ మనెను.

నాకీ సంభాషణ మేమియు సర్దుముకాలేదు. దీనిని గ్రహించి ఫిట్స్ యిట్లనెను.

‘శాస్తున్ను నేనును ఉదయ నూతగుంటలకే యిచ్చటికి నుండి బయలుదేటి జండా చేరుదుము. అచ్చటినుండి యంగ రక్షకులతో చేరి ఎనిమిది గంటలకు రాజుగారితోగూడ స్టేషనుకు బయలుదేలుదుము.’”

రాజు: సోదరా! నీవు ముందుగా వెళ్ళ నవసరములేదు. రమ్మ. మరియొక సీసామద్యమును త్రాగుము.

ఇకొకసీసాలో సగము నేను త్రావితినో లేదో మిగిలిన భాగమంతయు రాజుగారే ముగించిరి. ఫిట్స్ ఆతని మాన్పించు ప్రయత్నము విరమించుకొనెను. త్వరలో మేముదళము మద్య పానమున మైమఱచితిమి. కడపటికి రాజు చేతనున్న సీసాను ముగించి కుర్చీలో ఆనుకొని కూర్చొనుచు ‘కావలసినంత త్రాగినాను’ అనెను. ‘మీనూట కాదందునా’ యని నేనంటిని.

నేనింకను నేమియో చెప్పబోవునంతలోనే జోసఫ్ రాజుయెదుట నొక మద్యపుసీసానుంచి ‘ప్రభూ! రాజుగారి కితరమద్యములు చాలై నప్పుడీమద్యము నిచ్చి ‘సోదరునిపై

ప్రేమయుంచి దీనిని త్రావు మను'మని మైకేలుడ్యూకు చెప్పి యున్నాడు" అనెను. వెంటనే రాజాజ్ఞననుసరించి సీసాకున్న బిరడా తొలగింపబడెను. దానిని త్రాగ నారంభించిన రాజు మావైపు చూచి 'న్నేహితులారా! సోదరా రూడాల్ఫ్! నీవు కోరునడేదైన—రురిటేనియా రాజ్యములో సగమైన—నిత్తునుగాని ఈమద్యములో నొక్కుచుక్కయైన నితరుల కివ్వను' అనెను. ఇట్లనుచు సీసానుముగించి ముందున్నబల్లపై చేతులూని తల పట్టుకొని మైమఱచెను. ఆసాయంతనము జరిగిన విషయములలో నా స్మృతిపథములో నున్న దింతమాత్రమే.

4

నాముఖము, వెంట్రుకలు, గుడ్డలు, అన్నియు తడిసి యుండగా చలితో వణకుచు మేల్కొంటిని. నాయెదుట శాస్త్ర ఖాళీబకెట్టుతో నిలిచియుండెను. ఎదుటనున్న బల్లపై వినరముఖముతో ఫ్రిట్జ్ కూర్చొనియుండెను. నేను కోపముతో పైకిలేచి 'అయ్యా, మీహాస్యము మితిమీఱుచున్న' దంటిని. వారు 'కొట్లాడుటకు పోద్దులేదు. ఇప్పుడే దుగంట లైనది. ఇంకేవిధముగను నిన్న మేల్కొలుపుట సాధ్యముకాదని యిట్లు చేసితి'మనిరి. విశేషమైన చలితో నాశరీరమంతయు ముద్దగట్టు కొనిపోయి యుండెను. ఇంతలో ఫ్రిట్జ్ నాభుజముపై చేయి వైచి 'రాసిండల్! ఇటుచూడు.' మనెను.

రాజు నేలపై పడియుండెను. ఆతనిముఖము వెంట్రుకల వలెనే యెఱ్ఱనై యుండెను. ఉచ్చావస నిశ్వాసములు క్షీరముగ

నుండెను. నేనాతనిప్రక్కన మోకరించి నాడిని పట్టి చూచితిని. అది యెచ్చటనో మందముగ కొట్టుకొనుచుండెను. మేము మువ్వర్షము ఒకరినొకరు చూచుకొంటిమి.

నేను: ఆకడపటి సీతలో నేదైన మందు కలిపియుండిరేమో!

శాప్టే: ఏమో నాకెట్లు తెలియును?

నేను: మనమొక వైద్యుని రప్పింపవలెను.

శాప్టే: పదిమైళ్ళలో వైద్యుడులేడు. వేయిమంది వెజ్జలైన సీతని నేడు స్త్రీలొకరు చేర్చలేరు. చూచిననే తెలియుచున్నది. ఇతడింకను ఆతేడు గంటలవఱకు మేల్కొను జాడ కానరాదు.

నేను: అయిన పట్టాభిషేకమో!

ఫీట్జ్: ఆతడు జబ్బుగానున్నాడని వార్త నంకవలెను.

శాప్టే: ఈచివముతప్పిన సీతడెప్పటికిని రాజుకాలేడు.

నేను: అటులనా? ఏల?

శాప్టే: దేశమంతయు నేడు రాజదర్శనమునకై వచ్చియుండును. నల్లమైకేలు నాధ్వర్యమున సగమునైన న్యమచ్చట నున్నది. ఇట్టిస్థితిలో రాజు తప్పత్రావి పడియున్నాడని చెప్పిపంపుటయూ?

నేను: కాదు. జబ్బుపడియున్నాడని.

శాప్టే: జబ్బు! అతనిజబ్బు అందఱెరిగినదే. ఇదివఱ కెన్నియో మూడు లాతడీ 'జబ్బు'తో పడియుండెను. అతని కేదైన మందు త్రాగించినారనియే మీరు భావించుచుంటిరా?

నేను: నాయభిప్రాయ మదియే.

శాప్ట: ఎవరిపని చేసియున్నారు?

ఫిట్జ్: ఆకుక్క - నల్ల మైకేలు.

శాప్ట: ఔను, ఇతడు పట్టాభిషిక్తుడు కారాదని యాతడే యీపని చేసియుండును. మైకేలువిషయముగాని ఆతడే రాజుకాగోరుచుండు స్ట్రెల్సాలోని సగముజనాభా అభిప్రాయమునుగాని పాపము రాసిండ్ల వమెఱుగును? ఈదినము స్ట్రెల్సాకు పోకున్న నీతనికి సింహాసన మబ్బ నట్లే. మైకేల్ విషయము నాకు కరతలామలకమే.

ఫిట్జ్ ముఖమును చేతులతో కప్పుకొనెను. రాజు గాఢముగ శ్వాసించు చుండెను. శాప్ట ఆతని పాదములుపట్టి కదలించెను. 'తప్పద్రావిన కుక్క. అయినను ఇతడు ఎల్ఫబర్గ్ వంశీయుడు. నేను చావకయే మైకేలితనికి మారుగా రాజగుట యసంభవమనెను.

ఒకటిరెండు నిమిషములు మేమెల్ల రూరకుంటిమి. శాప్ట బొమలు ముడివైచి నాతో 'వయస్సుచెల్లినకొలది మనుష్యుడు విధిని బలవత్తరమని విశ్వసించును. విధివశముననే నీవిట వచ్చితివి. విధియాజ్ఞవల్లనే నీవు స్ట్రెల్సాకుపోయి పట్టాభిషిక్తుడవు కావలసియున్న'దనెను.

ఈమాటలకు భీతపరీత చేతస్కుడనై వెనుకకు తగ్గితిని. 'ఇది యసాధ్యము. నన్నానవా లిడుదురేమో?' యంటిని.

శాప్టే: నీవు గడ్డముమీసము గొటిగించుకొన్న నిన్నానవా
లిడలేరు. నీవు భయపడుచుంటివా?

నేను: ఏమంటివి?

శాప్టే: యువకుడా! రమ్మ. నిన్ను గుర్తించిరా, నీ, నా, ప్రిట్జ్
ప్రాణము లెగిరిపోవును. నీవు పోకున్నచో నేటిరాత్రికి
మైకేలే సింహాసనాధిష్ఠితుడగునని నేను ప్రమాణము
చేసి చెప్పగలను. రాజు కారాగారముననో గోరియందో
పడయుండ గలడు.

ఒకటిరెండు నిమిషములకాలము నేనట్లే యూలోచనా
నిమగ్నుడ నైతిని. అంతలో నాముఖభంగిమ మారెను కాబోలు!
మెటనే శాప్టే నాభుజముపై చేయివైచి 'నీవు వత్తుచున్నదా'?
యనెను.

నేను: 'అవును. వత్తు'నంటిని.

శాప్టే: ఆతురతతో మెల్లగనిట్లు నెను.

'మనమీరాత్రి రాజు ప్రాసాదమున విడియవలెను.
అచ్చటివారు మనలను విడిచి వెళ్లినతోడనే నేనును నీవును
నశ్వముల నధిరోహించి ద్రుతగతి నిచ్చుటికి రావలయును.
అచ్చట రాజుగదిని ఫ్రిట్జ్ పహారా కౌచుచుండును. మన
మిచ్చుటికి వచ్చునప్పటికి రాజు సిద్ధముగ నుండును. జోస్ ఫ్
అతనికి విషయమంతయు చెప్పియుండును. నేనును ఆతడును

వెంటనే స్వేల్పాని చేరుదుము. అటుపిమ్మట దయ్యము వెన్నంటిన వానివలె నీవు సరిహద్దులను చేరుకొనుము.'

ఫ్రిట్జ్: ఇదియొక మంచి యుపాయమే.

సేను: నన్ను వారు గుర్తింపకున్నచో.

శాస్ట్ గదివెలుపలికి పోయి జోసఫ్ తోగూడ రెండు నూడు నిమిషములలో మరలినచ్చెను. జోసఫ్ చేతిలో వేడిసిగ్గు కూజా, సబ్బు, కత్తులు నుండినవి. శాస్ట్ మాఱన్నుగడను గూర్చి చెప్పుచుండగా నాత డాపాదమస్తకము కంపించుచుండెను. శాస్ట్ జోసఫ్ తో నాకు డైరము చేయుమని చెప్పెను. ఫ్రిట్జ్ యింతలో 'అదిసరియేకాని అంగరక్షకులలో? వాచుతప్పక తెలిసికొందు'రనెను.

శాస్ట్: మనము వారికొఱకు కాచుకొనవలసిన పనిలేదు. ఇక్కడినుండి 'హాబా' స్టేషనుకుపోయి రై లెక్కుదము. వారు వచ్చువేళకు పక్షి ఎగిరిపోయి యుండును.

ఫ్రిట్జ్: అయిన రాజు?

శాస్ట్: మద్యములుంచుగదిలో నుండగలడు. ఇప్పుడే యాతని నచ్చటికి తరలింతును.

ఫ్రిట్జ్: - వారతని కనుగొన్నచో?

శాస్ట్ గట్టిగా పాదఘట్టన కావించుచు నిట్లనెను.

'అయ్యో, దేవుడా! రాగల ప్రమాదము నాకు తెలియదా? వారాతని కనుగొన్నను ఆతడు నేడు రాజుకాకున్న రాగల హైన్యమునకంటె నికృష్టదశ రాజులదు.

ఈనూట లనుచు వాకిలి తెఱచి శాష్ట రాజును తన చేతులతో నెత్తుకొనెను. ఆసమయమున జొహాన్ తల్లి ద్వారమున నిల్చుకొనియుండెను. ఒక్క-తీణ మట్లు నిల్చియుండి యామె వెంటనే మెట్లు దిగిపోయెను.

ఫ్రిట్జ్: ఆమె మన మాటలు వినెనా?

శాష్ట: ఆమెనోరు మూయుతును.

అనుచు నాతడు రాజును చేతులపై మోసికొనిపోయెను.

ఇక నేను నా కుర్చీపై చతికిలబడితిని. జోసఫ్ తనపని తాను కావించెను. రాజుముఖమువలెనే నా ముఖమును లుప్త రోమమయ్యెను.

అప్పటి కాటుగంట లయ్యెను. ఆలసించుట శిశు నవ కాళములేదు. శాష్ట నన్ను తొందరగ రాజుగదిలోనికి తీసికొని పోయెను. నేను దుస్తులు ధరించితిని. రాజుగారి చెప్పులు వేసికొనుచు 'ఆ ముసలిదాని నేమిచేసితి'వని యడిగితిని.

శాష్ట: తనకేమియు వినరాలేదని యామె ప్రమాణము కావించెను. ఐనను నెందులకైన మంచిదని యామె కాలుసేతులు బాధించి నోట గుడ్డలు గ్రుక్కి- బొగ్గులుంచు గదిలో వేసి తాళమువేసితిని. ఆ గది రాజుగారు గదికి ప్రక్కనేయున్నది. జోసఫ్ తరువాత వారిరువురి విషయమును చూచుకొనగలడు.

నేను: ఇచ్చట సంతయు భద్రమైనట్లే కదా?

శాష్ట్రే: భద్రమను తెక్కడికి? ఇంతకంటే మన మేమియు చేయలేము.

ఫిట్జ్ మా దళాధిపతి కుండదగిన దుసుల ధరించి వచ్చెను. శాష్ట్రే కూడ నాల్గు నిమిషములలో సిద్ధమయ్యెను. ఇంతలో జోసఫ్ వచ్చి 'అశ్వములు సిద్ధముగనున్న'వని చెప్పెను. వెంటనే మేము వాని నధిరోహించి బయల్దేరితిమి. నాటక మారంభమయ్యెను. దీని పరిణామ మెట్లుండునో!

చల్లనిగాలి వీచుచుండెను. శాష్ట్రే చెప్పిన విషయముల నెల్ల మననము చేసి సమన్వయపరచుకొంటిని. ఆత డద్భుత వ్యక్తి. ఫిట్జ్ నోట మాటలేదు. కాని శాష్ట్రేమాత్రము నా భావి కర్తవ్యనిర్వహణమున కనుకూలముగ రాజుగారి జీవితమునకు సంబంధించిన పూర్వచరిత్ర, వంశచరిత్ర, అభిమాన విషయములు, లోటుపాట్లు, స్నేహితులు, సహచరులు, సేనకులు మొదలగు వివరములకు సంబంధించిన సూక్ష్మాంశముల నన్నిటిని నా కెఱుకపఱచెను. దురితేనియా రాజ సభామర్యాదలను గూర్చియు చెప్పెను. తా నెల్లప్పుడు నాయుండనే యుండి యెవరెవరి నేవిధముగ నాదరింపవలెనో, ఎవరెవరి నెఱుగదగునో గూడ తెలుపుచుండునని వాగ్దానముచేసెను.

మేము స్త్రీషును చేరితిమి. ఫిట్జ్ ఆశ్చర్యచకితుడైన ప్రాశ్నమాప్తరునకు రాజుగారి ప్రయాణమునందలి మార్పులను గూర్చి నచ్చచెప్పెను. రైలు కదలెను. మే మొక మొదటి

తగగతి పెట్టెలో కూర్చుంటిమి. శాప్ట్ అచ్చటి మెత్త కానుకొని కూర్చుండి తన పాఠభోధన కుపక్రమించెను.

రైలు సాగిపోయెను. లోమ్మిడిన్నరగంట లయ్యెను. షిటికీలోనుండి తొంగిచూడగా పట్టణ మగుపించెను.

శాప్ట్: తమ రాజధానీనగరము. ప్రభూ!

ఈ మాట లనుచు నా చేతిపై చేయివైచి
'నాడిగతి తీవ్రముగ నున్నదే' యనెను.

నేను: నేను శిలాప్రతిమను కాను.

శాప్ట్: ముంచిది. మన మొక గంటముదుగ వచ్చితిమి. 'ప్రభు వులవారి యాగమనమును గుఱించి ముందుగ వార్త సంపుడును. లేనంతట మనకు స్వాగతమిచ్చుట కిచ్చుట నెవ్వరు నుండరు. ఇక నింతలో...'

నేను: ఇంతలో రాజుగారి కేదైన యాహార మివ్వకున్న నాతడు చచ్చును.

శాప్ట్: సీవు ప్రతివిషయమునందును ఎల్ఫ్బర్గ్ వంశీయుడవే. ఈరాత్రి మనము సజీవులై యుండునట్లు భగవాను డనుగ్రహించునుగాక!

ఫిట్జ్: తథాస్తు.

ఇంతలో రైలాగెను. వారిరువురును దిగి నాకొఱకు వాకి తెఱచిపట్ట నేను శిరస్త్రాణము నదిమియుంచుకొని

దైవప్రార్థన కావించిన తరువాత పైల్లాస్ స్లాటుఫాగముపై నడుగిడితిని.

ఒక్క నిమిషముతరువాత సంతయు కోలాహలమే. టోపీలను చేతనుంచుకొని పోవువారును, వచ్చువారును, ఇరు విడువారునై ఎచ్చటివా రచ్చట తమతమ పనులలో నిమగ్నులైయుండిరి. ఆశ్వికులు వేగముగా నైతికదళము లున్నచోటికిని, దేవాలయమునకును మైకేలు నివాసమునకును జాడుతీసిరి. నేను కాఫీ ముగించితినిో లేదో నా రాక కానందము స్వాగతము సూచించు నగర ఘంటారావము వినిపించెను. మిలిటరీ బ్యాండు శబ్దము, రాజు నాహ్వానించు ప్రజాసందోహముల సందడి నా వీనులబడెను. ఐదవ రూడాల్ఫ్ పృథ్వీ వాతని రాజధానినగరమును ప్రవేశించెను.

‘భగవానుడు రాజును సురక్షించుగాక’ అను కేకలు మిన్నముట్టెను. శాప్టేముగమున చిఱునగ నగుపించెను. ఆతడు ‘భగవంతుడు వారిరువురిని రక్షించుగాక!’

వత్సా! ధైర్యమూను’మని మెల్లగ పలికెను.

5

అధికారవర్గమునకు జెందినవారు కొందఱును గౌరవనీయులగు పురజనులు కొందఱును నా కొఱకు వేచియుండిరి. వారిలో నొక వృద్ధుడు— అనేక పతకములు బహుమతులు ధరించియుండిన సైనికోద్యోగి—యుండెను.

శాస్త్ర మెల్లగా 'ఇతడు మార్నల్ స్ట్రాకెంచ్' అనెను. రురిటేనియా సైన్యాధికారులలో నెల్ల నత్యంత ప్రసిద్ధుడు నా సమక్షమున నున్నాడని తెలిసికొంటిని. అతడు రాజభక్తి సూచకముగ కొన్నిమాటలాడి తదుపరి మైకేలుతరపున నతడు రానందులకు కారణముల వివరింపసాగెను. మైకేలునకు హతాత్తుగ జబ్బుచేసినందున ధైర్యముకూడా వీలు కాలేదనియు దేవాలయమున రాజుగారిని దర్శింప ననుమతింపవలయు ననియు నాతడు విన్నవించెను. ఆతని మాటలను నే నంగీకరించినట్లు గంభీరముగ సూచించితిని. తరువాత నచ్చట చేరియున్న గౌరవనీయు లెల్లరు సావిత్రవచనముల బట్కిరి. ఎవ్వరిలోను అనుమాన మణుమాత్రమైన నుదయించినట్లు సూచనగానైన కానరాలేదు. కావున నా కాత్మవిశ్వాసము ప్రబలెను. గుండెదడ తగ్గజొచ్చెను.

మేము ధైర్యముబయటికి వచ్చితిమి. అచ్చట నే నశ్వసూక్ష్ముడనైతిని. ఉత్సవ మారంభమయ్యెను. నా కుడివైపున మార్షలున్ను (పై నికోద్యోగి ; యెడమవైపున శాస్త్రమున నన్ననుసరించిరి. ప్రిల్సానగరములో కొంతభాగము ప్రాచీనము. కొంత నవీనము. నూతననిర్మిత నగరభాగమందలివారు .రాజపక్షమునకు చెందినవారు. ప్రాచీననగరమువారికి మైకేలునగదభిమానము మెండు. వారి కాలడే యాశాజ్యోతి; వీర శిఖామణి; ప్రేమభాజనుడు.

నూతననగరమున దృశ్యమత్యంత వైభవముగ నుండెను. ఇచ్చటివా రందఱు నన్నభిమానించెడివారే. పృతిగృహమును

పతాకాలంకృతమై యుండెను. ప్రజల జయజయ నినాదములు మిన్నముట్టుచుండెను. సాధోపరిభాగముల మేలిరకపు దుస్తుల ధరించియుండిన పురంధ్రీమణులు కరతాశధ్వనులు సేయచు నాపై గులాబీపూల సోనలు కురియించిరి. అందులో నొక్కటి నా యశ్వపుజాలున చిక్కుకొనగా నేనద్దానిని తీసి నా కోటుపై ధరించితిని. మార్షల్ మందస్మితవదనుడయ్యెను. నేను 'మార్షల్! ఎల్ఫబర్గలకు ఎఱ్ఱనిపూలనిన పీఠికదా?' యాశిని. ఆత 'ఊ'నని తలయూచెను. నేనప్పు డుద్రేకపూరితుడనై యుంటిని. ఆతఁడమున నేను నిజముగ రాజుననునమ్మక ముగ యుంచెను. మరల నొకసారి కన్నులపై కెత్తి మేడలనైపు చూచి చకితుడనైతిని. నా తోడిప్రయాణీకురాలై యుండిన అంగ్లాయ్ నెట్ డి వకాబన్ నావైపు చూచుచు మంద హాసముచేయుచుండెను. ఆమెకూడ తన్నుచూచి చకితురాలయ్యెను. ఆమె యధరములు కంపించెను. ఆమె యింకను ముందుకు వంగి నావైపు పరిశీలనగా చూడసాగెను. నేను స్థిమితపడి చలింపనిదృష్టి నామెపై పఱపుచు నా రివాల్వరును తడలిచూచికొంటిని. 'ఆతడు రాజుకాడ'ని యామె యకస్మాత్తుగా నఱచియుండిన?

ముందునకు సాగిపోయితిమి. మార్షల్ చేసన్నచేసెను. వెంటనే రక్షకదళము మాచుట్టును వర్తులాకారముగ నిలిచెను. జనులమూక నా దాపునకు రా వీలులేకపోయెను. మైకేలు నభిమానించు నగరభాగమును మేము ప్రవేశింపనుంజిమి. మార్షల్ చర్యనుబట్టి నగరములో ప్రజాభిప్రాయము సువ్యక్త

మయ్యెను. విధి నన్ను రాజుగా చేసెను. శక్తివంచనలేక
నాపాత్ర నుచితరీతిని నిర్వహించుట నా కనివ్యవిధి.

సేను: మార్షల్! ఈమార్షల్ చేసితివి?

మార్షల్: 'పృథ్వి! పృథ్వి మిదియే యుత్తమమార్గము.

సేను నా గుఱ్ఱపుకల్లమును లాగి పట్టితిని. 'మార్షల్!
ముందుండువారి నేబదిగజములు ముందునకు సాగనిండు. నే
నేబది గజములు ముందునకు పోవువఱకు శాస్త్రును సీవును
వెనుకనుండి నన్నెవ్వరు దరిసిరాకుండునట్లు చేయుడు. నా ప్రజ
లను నేనెంత నమ్ముచున్నానో తెలిసికొందురుగాక!' యుటిని.

శాస్త్ర యీమాటలు విని నాభుజము పై చేయివేసెను.
నే నద్దానిని తొలగించితిని. మార్షల్ మీనమేషముల లెక్కిం
చుచుండెను.

సేను: 'నేనుచెప్పిన దర్థము కాలేదా!' యుటిని.

వెంటనే మార్షల్ నా యుత్తరువును జారీచేసెను.
శాస్త్ర మందస్మితవదనుడయ్యెను వలదని మెల్లగ తలయూచెను.
స్ట్రోలూనగరవిధులలో బహిరంగముగ నన్ను చంపియుండిన
శాస్త్రాస్తి క్లిష్టతమముగ నుండెడిది.

పాతపట్టణపు విధులగుండ నే నొంటరిగ యశాస్వరూ
ఢుడనై యేగుచుండ తొలుత కొంత గొణుగుడు వినవచ్చినను
పిదప జయశబ్దములు వినబడియెను. అందులో నొకవనిత
'అత డెట్టగనుండిన రాజే'యనెను. ఆమాటలకు నాకు నవ్వు

వచ్చెను. వారి యనుమానమును తీర్చుటకై నా శిరిస్త్రాణమును తొలగించితిని. తత్ఫలితముగ జనులలో మరల యుత్సాహ మతిశయించెను.

ఇంతైనను అచ్చటి జనులలోని మూకీభావము, చూపులలోని ద్వేషభావము, ప్రతియింటను కనుపించుచున్న నాప్రియ సోదరుని (మైకేలు) ఛాయాచిత్రము మొదలగునవి కాగణముగా నాకొసగబడిన స్వాగతము కేవలము లాంఛనప్రాయముగ కనుపించెను. బాధాకరమైన యీదృశ్యము-నాసోదరుని కంటబడలేదుగాదా యని నేను హగించితిని.

కడపటికి మేము దేవాలయమును చేరితిమి. నా సాహసమునకు నాకే యాశ్చర్యమయ్యెను. అశ్వావరోహణ మొనరించితిని. నారాకకై నిరీక్షించుచుండిన పురోహితులును, మార్షలున్ను, శాస్త్రున్ను నాకు మసకగా కనుపించుచుండిరి. ఆ విశాలభవనమున నడచి వెళ్లుచుండగా మంగళ తూర్యారావములు నావీనుల బడియెను. భవనము నిండియుండిన సాలంకృత జనసందోహమునుగాని, నన్నాహ్వానించి యభినందించుటకై తన యాసనమునుండి లేచినిలిచియున్న వైభవోన్నతుడగు కార్ణినల్ (మతాధికారి) కాని నాదృష్టి కందలేదు. రెండు విగ్రహములుమాత్రము ఒకదాని పక్కన నొక్కటి నాకంటికి స్పష్టముగ కనుపించుచుండెను అరుణశిరోజయు రూపసియునగు యువతి యందొకతె. (ఆమె రాజును వివాహమాడగలదని జను లనుకొనుచుండిరి) రెండవవ్యక్తి చెక్కిళ్లు ఎఱ్ఱబారి

యుండెను. వెంట్రుకలు కారునలుపు. నల్లని నయనద్వయము. ఆతడే నల్లమైకేలని గ్రహించితిని. నన్ను చూచిన క్షణమందే యాతని ముఖము హఠాత్తుగ తెల్లబాడెను. ఆతని శిరస్త్రాణము అకస్మాత్తుగ క్రిందికి పడుటచే గొప్ప శబ్దమయ్యెను.

తరువాత సేమిజరిగెనో నా కించుకయు జ్ఞాపకములేదు. నేను మోకరించితిని. కార్డినల్ నన్ను మూర్ధాభిషిక్తుని కావించెను. నేనులేచి యాతనినుండి రురిటేనియా రాజకీరీటమును గైకొని నా శిరమున నలంకరించుకొని ప్రమాణస్వీకారము కావించితిని. మార్షల్ ఆజ్ఞమేరకు వందిమాగధులు స్తోత్ర పాఠము లారంభించిరి. ఐదవ రూడాల్ఫ్ పట్టాభిషిక్తుడయ్యెను. ఆసందర్భమున తీయబడిన ఛాయాచిత్రమొకటి నేటికిని మా భోజనశాలయందున్నది. అందు రాజు చాల బాగున్నాడు.

తరువాత నామెదుట నిలుచుండిన సుందరి నన్ను సమీపించెను. వందులు 'స్లేవియా రాకుమారి' యని యఱచిరి. ఆమె యించుక యవనతశరీరమై నా కరగ్రహణము కావించి ముద్దిడెను. ఏమిచేయవలెనో తోచక యొకక్షణ మాలోచనలో పడితిని. తరువాత నామెను దగ్గఱికి తీసికొని చెక్కిలిపై రెండు మారులు ముద్దుగొంటిని.

ఆవెనుక ప్రైలూడ్యూకు వచ్చెను. నేను శాప్ట్ వెపు చూచితిని. ఆతని ముఖమున చిఱునవ్వుండెను. నేను డ్యూకును రెండుచేతులతోను దాపునకు తీసికొని చెక్కిలి ముద్దాడితిని.

ఈపని ముగియగనే మేమిరువురమును సంతోషించితిమను కొందును.

రాజకుమారిలోగాని తదితరులలోగాని నీషణ్మాత్రాను మాన మగుపించలేదు. నేను రాజుగాక మరొకవ్యక్తి నను యూహించుటగూడ వారి కసాధ్యమయ్యెను. పోలికలో వ్యత్యాసము లేకమాత్రము లేకుండుటయే యిందులకు కారణము. ఈపోలిక నాకు చక్కగ నుపకరించెను.

ఒకగంటసేపు నేనచ్చట నిలుచుంటిని కాబోలు. పుట్టిన దాది రాజుగానుండువానికివలె నా కాయాస మనిపించెను. ప్రతివారును వచ్చి భక్తిచిహ్నముగ నాచేతిని ముద్దాడిరి. విదేశరాయబారు లెల్లరు గౌరవము వెల్లార్చిరి. వారిలో లండన్ రాయబారి క్లాప్ హాంకూడ నుండెను. ఆతని యింట నే నెన్నియోమారులు నృత్యపువేడుకలలో పాల్గొనియుంటిని. వీధులవెంట మరల రాజసాధమునకు బయలుదేరితిమి. త్రోవలో నల్లమైకేలు నభినందించు ధ్వనులు వినబడెను. కాని మైకేలు మాత్ర మేదో యాలోచనలో మునిగిపోయి గోళ్లు కొఱుకు కొనుచుండెనని ఫిట్ట్ నాతో చెప్పెను. మేముక పెట్టెబండ్లిలో కూర్చొనియుంటిమి. నాప్రక్కనే స్లేవియారాకునూరి యుండెను. అనాగరకుడొకడు బిగ్గటగా 'వివాహమెప్పుడని యడిచెను. ఆమాటల కామెవదన మెఱుపెక్కెను.

ఇప్పుడు నాకొక క్లిష్టపరిస్థితి యేర్పడెను. రాకుమారికిని రాజునకును గల ప్రేమ, చనవు ఎట్టివోనేను శాస్త్రనడిగి

తెలిసికొనుట మఱచితిని. నేను రాజే యైయుండిన నాకీవిషయము సంతోషదాయకముగ నుండెడిది. కాని నాస్థితి నాకే యర్థముకాక నేనేమియు పలుకక యూరకుంటిని. తరువాత నామె నెమ్మదిగ 'రూడాల్ఫ్! ఈదినము నీవేమో వింతగా కనబడుచున్నావు.' అనెను. ఆమె సత్యమేపలికినను ఆనూటలు నన్ను కలవరపఱచెను. ఆమె మఱల నిట్లనెను. 'ఎప్పటికంటె నాలోచనలో మునిగినట్లున్నావు. కొంత కృశించినావు కూడ. ఏదో తీవ్రమగు నాలోచనలో నవనిపోవుచున్నావేమో?'

నేను: (మృదువుగ) 'అది నీకు సంతోషమా?' యంటిని.

ఆమెకన్నుల నటువై పుత్రిశ్చి 'నామనసు నీవెఱుగుదు' ననెను. నేను 'నీ యభీష్టానుసారము వర్తింప యత్నింతు' నంటిని. ఆమె యీమాటలకు నవ్వుచు మరుక్షణముననే గంభీరముగ 'ఈదినము మైకేలును గమనించితివా?' యనెను.

నేను: అవును. అత డంత యుత్సాహముగ కనుపించలేదు.

శ్చే: నీవు చాల హుషారుగ నుండవలెను. ఆతనిపై తగినంత 'నిగా' యుంచవలెను. నీకు తెలియునా....."

నేను: తెలియును. నాకు సంక్రమించినదాని నాతడు కోరుచున్నాడు.

ఇంతలో మేము రాజమందిరము చేరితిమి. వెంటనే తుపాకులు తూర్యములు మోగెను. ఇరువైపుల భటులు బారులు తీరియుండిరి. శ్లేషియా రాకుమారి చేయిపట్టుకొని

చలువరాతి మెటికలెక్కి- లోన ప్రవేశించితిని. లాంఛనప్రాయముగ రాజమందిరము నా స్వాధీనమయ్యెను. నేను బల్లముందు కూర్చుంటిని. స్నేహియా నాప్రక్కన కుడివైపున కూర్చుండెను. ఆమెకు మరియొకవైపున మైకేలుండెను. నా యెడమవైపున కార్డినల్ కూర్చొనెను. నా యాసనము వెనుక శాప్ట్ నిలుచుండెను. బల్లకడపట ఫ్రెట్లీ కూర్చొనియుండెను. అందఱికిని మధ్య మివ్వబడెను. ఫ్రిట్జ్ మాత్రమందఱికంటె ముందుగ తన గ్లాసును ముగించెను. ఈసందర్భమున రురిపేనియారా జేమిచేయుచుండెనోగదా యను తలంపు నాకు కలిగెను.

6

నేను, శాప్టు, ఫ్రిట్జ్ మువ్వరును రాజుగారి దుస్తుల గదిలో నుంటిమి. ఆయాసముతో నేనొక కుర్చీలో కూలబడియుంటిని. శాప్ట్ పొగగొట్టమును పీల్చిసాగెను. మా సాహసచర్య జయప్రదముగ నెరవేరినందు కాత డభినందనపూర్వకముగ నొక్క పలుకేనియు పలుకలేదు. కాని యాతనితో నొక సంతృప్తి కనబడుచుండెను. ఈ విజయమువలన ఫ్రిట్జ్ లో గూడ నొక నూతనచైతన్య ముదయించెను.

ఫ్రిట్జ్: ఈదినము నీకెంత మరపురానిది? పండ్రెండు గంటల కాలమైనను నేను రాజుగ నుండగోరుదును. రాసిండల్! నీవుమాత్రము నీపాత్రలో పూర్ణముగ లీనముకారాదు. నల్లమైకేలుమాఖము నేడు మరియు నల్లనయ్యెను. నీవును

రాకుమారియు మాటాడుచుండిన దాతని కింకను కంట
గింపుగ నుండెను.

నేను: అబ్బ! ఆమె యెంత శృంగారవతి!

శాప్ట: బయలుదేలుటకు సిద్ధముగ నుంటివా?

నేను నిట్టూర్చుచు 'సిద్ధమే' యుంటిని.

అప్పు డైదుగంటలు. పండ్లెండింటికి నేను రూడాల్ఫ్
రాసిండల్ మాత్రమే. ఈవిషయమును సూచించుచు హాస్య
ధోరణిలో నొకమాట యుంటిని.

శాప్ట: ఇంతలో నీవు కీర్తి కేషుడవు కాకున్న నీయదృష్టము
మైకేలునకు జండానుండి వార్తయందుట నీవెఱుగ
వేమో కదా! ఆతడు దాని నొక గదిలో చదువుకొని
రూకాళ్ళుడై బయటికి వచ్చెను.

ఈవార్త వినగానే ఇంకేమాత్రా మాలసించుటకును
నాకు బుద్ధి పుట్టలేదు. 'బయలుదేలుటకు సిద్ధముగనుంటి'
నంటిని. శాప్ట ఆసీనుడయ్యెను.

'ఈపట్టణమునకు మైకేలు పాలకుడు. ఆతని యెఱుక
లేనిదే మన మిప్రదేశము విడుచుటకు వీలులేదు. రాగల
యాటంకముల నధిగమించుటకు వలయు సుత్తర్వు నొక దానిని
వాయవలసియున్నది. దానికి నీ చేవ్రా లవసర' మనెను.

అందుకు నేను 'మిత్రుడా! సృష్టన నాకు రానివిద్య'
యుంటిని. శాప్ట జేబునుండి యొక కాగితపుముక్కను బయటికి

తీసెను. 'ఇందులో రాజసంతక మున్న'దని మరియొక జేబునుండి యొక యుల్లిపొరవంటి కాగితమును వెతకి తీసి "ఇదిగో యీ పలుచని కాగితము. పదినిమిషములలో సీసంతకము నకలును తయారు చేయజాలనిచో.... ఎదుకులెమ్ము... నేనే యాపని చేయగలను" అనెను. సిద్ధహస్తుడగు నా సాహసి త్వరలోనే దానినకలు నొకదానిని సిద్ధపఱచి యిట్లనెను. 'ఫ్రిట్జ్! సీకర్తవ్య మును చెప్పెద వినుము. రాజు అలసి నిదించును. నీవు కానలి యుందువు. రేపు ఉదయము తొమ్మిదిగంటలవఱకు నతని నెవ్వరును దర్శింప వీలులేదు. ఎవ్వరును—తెలిసినదా? స్త్రీసాణ ముండగా నెవరును లోనికి ప్రవేశింపకుండురుగాక!

ఫ్రిట్జ్: నీవు నాకు సాతము నేర్ప నవసరములేదు.

శాస్ట్ తరువాత నావైపు తిరిగి 'ఇదిగో ఈ మేలిముసు గును యీటోపీని ధరింపుము. నా యశ్వరక్షకునివలె వీరాత్రి పేట విడిచియొద్దకు నన్ననుసరించి రమ్మ' అనెను, నేనందలకు 'సరే' యంటిని.

ఫ్రిట్జ్ ముందు రాగల సంభవముల దలంచి యెటుపోయి యెటువచ్చునో యని హృదయపూర్వకముగ నా కగచాలనము కావించెను. శాస్ట్ 'చాలులెమ్ము. పోద'మనెను.

శాస్ట్ నన్ను ముదిరద్వారముకడకు తీసికొనివెళ్ళక గోడలోని యొక రహస్య ద్వారముగుండ యిరుక్తైన యొక మార్గమున రాజమందిరోద్యానము వెనుకనుండు నిర్జనమగు బాటలోనికి దీసికొనివెళ్లెను. అచ్చట రెండు తురగములు

సిద్ధముగ నుండెను. వాని నధిరోహించి మే మొక్కనిమిషమున బయల్దేరితిమి.

పట్టణములోని జనుల కోలాహలధ్వనులు, దేవాలయము లోని గంటల మోతలు ఇంకను వినిపించుచునేయుండెను. మేముమాత్రము జనులంతగాలేని త్రోవలలో వెళ్లి పట్టణపు సింహద్వారమును చేరితిమి. శాష్ట్ర 'ఆయుధమును సిద్ధముగ నుంచుకొనుమ'ని హెచ్చరించెను. వెంటనే ద్వారరక్షకుని పిలిచెను. రాజుగారి దర్శనార్థ మాత్రం దేగెననియు, తాను వచ్చువఱకు ద్వారము తెరిచరాదని చెప్పినాడనియు నాతని కూతురు మాతో చెప్పెను. శాష్ట్ర ఆమెకు రాజుగారి యుత్తరువు నిచ్చి తండ్రికిమ్మని యామె చేతిలోని తాళపుచెవి నందుకొని బీగము తీసెను. మేము బయటికి పోయి యాబాలిక కొక నాణ్యమొసగి యథారీతిని ద్వారబంధనము కావించి బయలు దేరితిమి. పట్టణసమీపమున మా గమనము మందముగ నుండెను. చీకటిపడుకొలది మా గమనవేగ మతిశయించెను. అంతలో చంద్రోదయమయ్యెను. త్రోవలో నేను 'ఝ్యాకుకు వచ్చిన జాబులో నేముండెనో' యంటిని.

శాష్ట్ర: అదియే వాకును యొక సమస్యయైనది.

మేము సుమారురువదియైదుమైళ్లు పోయినతరువాత శాష్ట్ర హఠాత్తుగ ఆగెను. 'ఇదిగో వినుము' అనెను. అప్పుడం దాజు రాత్రి తొమ్మిదిన్నరగంట లైయుండవచ్చును. నేను చెవిటిక్కించి వింటిని. దూరమున నానిశ్శబ్దవాతావరణమున

హయఖరధ్వని వినవచ్చెను. నేను శాస్త్రవైపు చూచితిని.
 అతడు 'పోవుదము ర'మ్మనుచు దాడుతీసెను. కొంతసేపట్లు
 పోయి నిలిచితిమి. అప్పటికి మా కేధ్వనియు వినరాలేదు.
 కావున మందగతిని పోనారంభించితిమి. ఇంతలో మరల నశ్వ
 ములసవ్వడి వినవచ్చెను. శాస్త్రే తురగావతరణము గావించి
 చెవులను నేలకానించి కొంతసే పాలకించి 'ఇద్దరాశ్వీకులు
 వచ్చుచున్నారు. వారు సునూరొక మైలుదూరమున నున్నా'
 రనెను.

మేమిప్పుడు జండాదండవి సరిహద్దున నుంటిమి. అరగం
 టలో రెండుదారులు కలియుచోటికి వచ్చితిమి. శాస్త్రే గుఱ్ఱము
 నాపి 'మనము కుడికి పోవలెను. ఎడమవైపుతో'వ జండాదుర్గ
 మునకు పోవును. ఈ బాటలెనిమిదిమైళ్లు గలవు. దిగు'మనెను.

నేను: ఇంతలో వారు మనల కలిసికొందురు.

శాస్త్రే: ఊడనిమ్ము. దిగుము.

వెంటనే దిగితిని. ఆబాటయంతయు నిరుప్రక్కల దట్ట
 మైన చెట్లసమూహముచే దుర్గమమై యుండెను. మాయశ్వ
 ముల బాట ప్రక్కన నున్న దట్టమగు చెట్లనడుమ వదలి
 రహస్యముగ దాగియుంటిమి.

నేను: వారెవరో చూడగోరుచుంటివా?

శాస్త్రే: అం తేకాదు. ఎచ్చటికి పోవుచున్నారో కూడ తెలిసికొన
 గోరెదను. అతని రివాల్వర్ చేతిలోనుండెను.

గుట్టపు గిట్టలసవ్వడి రానురాను మా సమీపమున వినిపింపసాగెను. పూర్ణచంద్ర చంద్రికాప్రసారమున బాటయంతయు ధవళకాంతు లీనుచుండెను.

శాస్త్రి: ఇదిగో వారు వచ్చుచున్నారు.

నేను: అతడు డ్యూకు.

శాస్త్రి: నే ననుకొన్నట్లే.

అతడు డ్యూక్ కే. అతనిపెంట యాతని యంగరక్షకుడు మ్యూన్స్టూఫ్ - (జోహన్ స్టోదరుడు) ఉండెను. వారు మాదాపు నకే వచ్చిరి. డ్యూక్ తన ఘోటకము నాచెను. శాస్త్రి వేగిల్లాతని రివాల్వరు పేల్చుయత్నమున నుండుట నేను గమనించితిని. మైకేలుపై నొక గుండుపారించిన నెంతయో బాగుండునని యాతడు భావించుచుండెను. ఇంతలో నే నాతని భుజముపై చేయివేసితిని. లేదులేమ్మ'నుచు నాతడు తలయూచెను.

మైకేలు: ఏత్రోవలో పోవలయును?

అనుచుడు: ప్రభూ! మనము దుర్గమున కేగవలయును. అచ్చట మనకు నిజము తెలియును.

ఒక్క-క్షణము మైకేలు సంశయముతో నిలుచుండెను.
'గిట్టలశబ్దము వినవచ్చె ననుకొంటిని'

'లేదు ప్రభూ'

'వేటవిడిదికే మన మేల పోరాదు?'

‘నాకేదో యనుమానముగనున్నది. అంతయు నిరసాయముగ నుండిన మనమేల విడిది కేగవలయును? కానిచో మనల బంధించుట కిదియొక పన్నుగడయగును.’

ఒక్కనిముసమాగి మైకేలు ‘సరే. జండాదుర్గమునకే పోవుదమ’నుచు గుఱ్ఱము నదలించెను.

పదినిసములు మేమున్నచోటనే యుంటిమి. శాప్టే చూచితివా? అంతయు నిరసాయమని యాతనికి వార్త సంపియున్నారు.’

‘ఆమాటల కర్థమేమి?’

‘దేవునకే ఎఱుక’

అతనిబొమ్మలు ముడిపడియుండెను.

వెంటనే యశ్వముల నెక్కి బయలుదేరితిమి. ఆ యెనిమిదిమైళ్లు ముగియువఱకు మే మేమియు మాటాడలేదు. భీతపరీతచేతస్కులమై యుంటిమి. ‘అంతయు నిరసాయము’ దీని యర్థమేమి? రాజు నిరసాయుడా?

వేటవిడిది కనుపించెను. మేము సింహద్వారమునఱకు నశ్వముల పోనిచ్చితిఁ. అంతయు నిశ్శబ్దముగ నుండెను. త్వరగా గుఱ్ఱముల దిగితిమి. హఠాత్తుగ శాప్టే నాచేయి పట్టుకొని ‘ఇదిగో ఇటుచూడు’మని నేలపై చూపించెను. చూతునగదా నా పాదములచెంత పట్టుచేతిగుడ్డముక్క లైదాఱుపడియుండెను. ప్రశ్నార్థకముగ నే నాతనివైపు చూచితిని.

‘నేను ముసలిదానిని బంధించియుండిన గుడ్డ లివియో’

మేము వెనుకటిరాత్రి కూర్చొనియుండిన గదిని ప్రవేశించితిమి. మేము తినగా మిగిలిన యాహారము వట్టిసేసాలు ఎక్కడి వక్కడ చిందరవందరగ పడియుండెను. శాప్ట్ స్థైర్యము సైతము సడలియుండెను. ముసలియామెను బంధించియుండిన గదివైపు పోయితిమి. ఆ గదితలుపులు తెలువబడియుండెను. ‘ఆమెను కనుగొన్నారు’ అంటిని. ఎదురుగానున్న మధ్యముల గదికి పోయితిమి. అది మూయబడియుండెను. మేము విడిచి వెళ్ళునప్పు డెట్లుండెనో యట్లే కనబడెను. ‘శాప్ట్! రమ్మ. ‘దీనిని కనుగొన్నట్లు లేదు’ అంటిని. శాప్ట్ కెవ్వన కేకవేసెను. ఆతనిముఖము వివర్ణమయ్యెను. ఆతడు మరల వాకిలివైపు చూపెను. ఆప్రాంతమందంతయు ఎండిన రక్తపుమరక లగుపించెను. వాకిలి తీయుటకు యత్నించితిని. దానికి బీగము వేసి యుండిరి. శాప్ట్ ప్లాస్టునుతీసి పానీయమును త్రాగుచుండగ నే నొక గుండుప్రేల్చి బీగమును పగులవేసి ‘దీప మి’మ్మంటిని. శాప్ట్ గోడ కానుకొని నిలుచుకొనియోయుండెను.

స్వామిభక్తియు, ప్రేమయు కలవాడగుటచే నాతనిలో నాకంటె ఎక్కువ కంపము కననయ్యెను. ఆతనికొక కాత డెప్పుడును భయపడలేదు. కాని ఆయంధకారబంధుర గృహంత రాశమున నేమియుండెనోయని తలంచినంతమాత్రమున నెట్టి ధీమని గుండెయైనను నీటుగాకమానదు. ముఖము తెల్లబారక మానదు. నేనే మరొక్క గదినుండి యొక క్రొవ్వవత్తి వెలిగి

చుకొని వచ్చుచుండ చేయి వణకి దీపము కదలుటచే కరగిన కొవ్వు నా చేతిపైపడెను. మరి శాష్ట్రకలవరపడుటలో చిత్త్ర మేమి? తరువాత గదివాకిలియొద్దకు వచ్చితిని. రక్తపు ముఱ కలు లోపలగూడ నుండెను. గదిలో రెండుగజములదూరమేగి చేతిలోని దీపమునెత్తి పట్టితిని. దూరమున నొకమూలలో నొక మానవశరీర మగుపించెను. ఆతడు వెల్లకిల పడియుండెను. చేతులురెండును బారచాచియుండెను. కంఠముపై కత్తికాటుం డెను. అది జోసఫ్ శరీరము. రాజును రక్షించుటలో నాతడు విగతజీవుడయ్యెను. ఇంతలో శాష్ట్రవచ్చి నాభుజముపై చేయి వైచి గద్గదస్వరముతో భయకంపితశరీరుడై 'రాజు, రాజు' అనెను.

చేతనున్న దీపకాంతిలో గదినలువైపుల - ఒక్క-అంగుళముమేగయినను వదలక—వెదకి 'రాజుచ్చట లేడు' అంటిని.

శాష్ట్ర నడుముచుట్టును చేయివైచి గదినుండి బయటికి వచ్చుటకు సాయ మొనరించితిని. సుమారు పదినిముసములకు పైబడి భోజనశాలలో కూర్చుంటిమి. ఆతడు చేతులతో కన్నుల రుద్దుకొనెను. గొప్పగా నిట్టూర్చెను. ఆతడు యధాస్థితికి వచ్చునంతలో నొంటిగంట కొట్టెను. ఆతడు నేలపై పాదతాడ నము చేయుచు 'రాజు పట్టువడినాడు' అనెను. నేను "ఔను, 'అంతయు నిరపాయముగ నున్న'దను జాబాతని కెప్పుడు వచ్చెనో" యంటిని. 'ఆజా బాతని కీయుదయమే చేరియుండ

వలెను. ప్రైల్లాకు నీవు చేరితివనువార్త జండాకు చేరుటకు ముందే యీవార్త నంపియుండవలెను.'

'ఆ వార్తాహరుడు దినమంతయు శ్రమపడి దానిని తెచ్చి యుండును. ఆవార్త వినియు మైకేలు మనసు చిక్కబట్టుకో గలిగెను. ఐన నేడు కష్టపరంపరలకు లోనైనవాడను నేనొక్కడనే కాను' అనుచు లేచి నిలుచుంటిని. 'మనము వెనుకకుపోయి ప్రైల్లా లోని ప్రతి సైనికుని మేలుకొల్పి మధ్యాహ్నము లోగా మైకేలును వెన్నాడవలెను'

శాప్టే పొగపీల్చుచు కూర్చుండియుండెను. మాటాడ లేడు. నేను మఱల 'మనమిచ్చట కాలము వృథచేయుచు కూర్చుండిన వారు రాజును చంపవచ్చును' అంటిని. శాప్టే క్షణ మూరకుండి తరువాత 'ఆ ముసలిముండ ఎట్లో వారిదృష్టి నాకర్పించి యుండవలెను. ఇప్పుడు నాకంతయు సర్థమగు చున్నది. వారిచ్చటకు రాజు నెత్తుకొనిపోవుటకు వచ్చియుండురు. ఎట్లో ఆతని కనుగొనియుండురు. ప్రైల్లాకే పోకుండి నచో మనము మువ్వరమును నీవు, నేను, ఫిట్జ్ - ఈసరికి స్వర్గమున పాతకాపులై యుందుము' అనెను.

నేను: రమ్మ. మనము వెడలిపోవుదము.

శాప్టే కదలలేదు. పకాలున నవ్వి 'మనము మైకేలును ముప్పుతిప్పలుపెట్టి మూడు గుంటలనీరు త్రావించినట్లే' యనెను.

నేను: సరే లెమ్ము. లెమ్ము.

అతడు: ఇంతేచాలదు. ఇంకను కొంచె మాతని నేడ్చింతము. మనము పైల్సాకు మరలిపోవలెను. రాజు రేపు మరల రాజ ధానిలో నుండునుగాక!' అనుచు నాత డొక వింత నవ్వు నవ్వెను.

సేను: రాజా?

శాస్త్రి: ఔను, పట్టాభిషిక్తుడైన రాజు.

సేను: నీకు పిచ్చియై తీనట్లున్నది. మనముపోయి మనమాడిన నాటకమునుగూర్చి తెలిపినచో మన బ్రతుకులు గ్రుడ్డి గవ్వకు తరమగునా? సింహాసనముగతి యేమగును? ప్రజలను ప్రభువుల నంతగా మోసగించితివే, దానికై వారు సంతసించు రనుకొంటివా?

శాస్త్రి: తప్పత్రాగి మత్తిల్లి మైమరపుతో పట్టాభిషేకమునకు ప్రతినిధినంపిన రాజును, జను లెంత గౌరవించురనుకొంటివి? అనుచు లేచి అతడు నా భుజముపై చేయివేసి 'యువకుడా! నీపాత్రను నీవు సరిగా నిర్వహించిన రాజును కాపాడుట కింకను అవకాశమున్నది. నెనుకగు పోయి యాతని స్థానమును రక్షింపుము' అనెను.

సేను: డ్యూకునకును ఆతనిచే నియుక్తులైన దుండగిండ్లకును. ఈవిషయము తెలియును.

శాస్త్రి: (నవ్వుచు) కాని వారు నోరు మెదల్చజాలరు. తమ తప్పు బయలుపెట్టక నీవు మోసకారివని వా రెట్లన

గలరు? కారణమేమన 'ఇతడు రాజుకాడు. సేవకుని చంపి రాజు నెత్తికొనిపోయితి' మని వారు చెప్పగలరా?

అప్పటికి పరిస్థితులు నామనసునకు వచ్చెను. మైకేల్ మాటాడలేడు. రాజును చూపగలిగిననే కాని యాతడు నన్నేమి చేయగలడు? ఒకవేళ నది సంభవమేయగుచో రాజు నెత్తుకొని పోయినందుల కాత డేమి కారణము చూపగలడు?

శాప్టే: అన్నిటికంటే ముఖ్యమైనది స్ట్రైలాండ్ లో రాజౌక డండ నలెను. లేనిచో నిరుపది నాలుగు గంటలలో నగరము మైకేలు వశమగును. కావున నీవాషని చేసితీరవలెను.'

'వారు రాజును చంపిన'

'సీవాతనిస్థానమున నుండనిచో వారాతని చంపుదురు'

'అట్లుకాదు. ఒకవేళ వారాతని చంపినారనుకొంగము'

'అయిన మైకే లేంత ఎల్ఫ్ బర్గ్ వంశీయుడో నీవునంతే. కావున నీవే ఝరిటేనియాను పాలింపగలవు'

శాప్టే మాటలు వినుచున్నకొలది మా పథకములోని బలన త్తరాంశములన్నియు నా మనసును హత్తినివి. యువకు డనుగాన నాకు కార్యోత్సాహము మెండు. ఈ నాటకమందలి నాప్రాత 'నభూతో నభవిష్యతి' యనుకొంటిని.

శా: సరే. స్ట్రోల్స్ చేరుకొందము. మన మిచ్చటనే నిలిచి పోయితిమా బోనులోపడిన ఎటుకలవలె మనస్థితి క్లిష్ట తమమగును.

సేను: శాప్ట్, కానిమ్ము. ప్రయత్నింతము. వెడలుదము రమ్ము.

శా: ఆ. అట్లుండవలెను. వారు మనకై గుట్టముల విడిచి యేగిరేమో చూచివత్తును.

సేను: మనము జోసఫ్తును పాతిపెట్టి పోవలెను.

శా: పొద్దులేదు.

సేను: సే నాపని కావించును.

శా: (నవ్వుచు) సేను నిన్ను రాజుగామిప నీవు - సరే. కానిమ్ము. ఆ శవమును తెమ్ము. నేనింతలో హయా స్వేషణము కావించును. పాపము జోసఫ్ విశ్వాస పాత్రుడు. బహు యోగ్యుడు.

సేను గదిలోనికి పోయి జోసఫ్ కళేబరమును మోసి కొని వాకిలియొద్దకు వచ్చితిని. ఇంతలో శాప్ట్ నా కెదురు వచ్చి 'గుట్టములు సిద్ధముగ నున్నవి. కాని యీపని నీవు చేయ నక్కఱలే' దనెను.

సేను: ఇతనిని పూడ్చువఱకు నే నిచ్చటనుండి కదలను.

శా: అట్లు కాదు. ఇటు రమ్ము

అని నన్నాతడు బయటికి పిలుచుకొని పోయెను. చంద్రా స్తమయ మగుచుండెను. సుమారు మున్నూరు గజముల

దూరమున జండానుండి వచ్చు బాటలో కొందఱు మనుష్యులు వచ్చుచుండుటను చూచితిని. వారు సుమారు ఏడేనిమిది మంది యుండిరి. నలుపు రాళ్ళికులు. మిగిలినవారు పాద చారులు. వారి భుజములపై పారలుండెను. శాప్టే వారిని నాకు చూపి “చూచితివా? నీవు శ్రమపడ నక్కఱలేకుండ వారే యీపని కావింతురు. కావున వెడలుదము రమ్ము.” అనెను.

అతడు చెప్పినట్లు వారు మైకేలు నేవకులై యుండ వలెను. తమ పావకృత్య చిహ్నముల తొలగించుటకై వారు నియమింతులై యుందురు. ఇంతలో నాకొక కోరిక యుదయించెను. జోసఫ్ శవమును చూపి ‘శాప్టే, మన మీతని చావునకు ప్రతిక్రియ కావింపవలెను’ అంటిని.

శా: ఇతని కొక్కని తోడుగా పంప నిష్పవడితివేమో కదా? కాని ప్రభూ! ఇది చాల యపాయకరమగు కార్యము.

నేను: ఎట్లునను దెబ్బ తీయవలెను.

శాప్టే: (సందేహించుచు) సరేకాని యిది యిప్పుడు చేయవలసిన పనికాదు. ప్రమాదము సంభవించిన - పోనీ వీడ వదలును. ప్రతికారమునకు నేను నీకు మార్గమును సూచింతును.

అంతట మే మిరువురమును తెఱచిన వాకిలిని మూసి లోనికేగి దొడ్డివాకిలి చేరితిమి. మా గుట్టము లిచ్చటనే యుండెను. మా యాయుధములను సిద్ధముగ నుంచుకొని

గుట్టముల నెక్కితిమి. ఒకటి రెండు నిమిషములు నిశ్శబ్దముగ నుంటిమి. ఇంటి తలవాకిలివైపు గుట్టము లాగినధ్వని విన వచ్చెను. వారిలో నొక్కడు 'ఆ శవమును బయటికి తెండు, అనుట మాకు వినిపించెను. శాస్త్ర వేంటనే కదలుమని పైగ చేసెను. ఒక్కక్షణములో మే మిరువురముచు బుండగిండ్రి చేరితిమి. ఒక్కదెబ్బతో నేనొక యాశ్వికుని తల ద్రుంచితిని. ఆతడు నేల కొఱగెను. ఇంతలో నాయెదుటను, కుడిభాగము నను నొక్కొక్కడు సిద్ధమైయుండెను. నేను నా యశ్వము నదలించుచు ముందున్నవాని హృదయము నాటుకొనునట్లు నా ఖడ్గమును వైచితిని. ఆతని తుపాకిగుండు నా చెవిసోకుచు చాటిపోయెను. నా ఖడ్గము నాతని యెడదనుండి యూడ బెఱకుటకు యత్నించితిని. నా ప్రియత్నము ఫలించలేదు. వెంటనే యిరువది గజముల దూరమున నుండిన శాస్త్రులు కలిసి కొంటిని. తుపాకి గుండాకటి తగులుటచే నా చేతివ్రేలు తెగియుండెను.

శా: నావంతు కొక్కడు - నీపాలి కిద్దరు - జోనఫ్కు తోడుం దురు లెమ్ము.

సేను: ఓ. నేను చాల యుద్రిక్తుడనై యుంటిని. వారిని చంపి నందున నాకు తృప్తి కలిగినది.

శా: వారు నిన్ను గుర్తించి రేమో!

సేను: ఆ పెద్దవాడు నన్ను గుర్తించెను. నావ్రేటు తిని యాతడు 'రాజు' అని యెఱచుట నేను వింటిని.

అతడు: సెబాస్ మంచిదైనది. మనవని ముగియునంతలో
మైకేలునకు చేతినిండుగ పనియుండును లెమ్ము.

మే మచ్చట తృటికాల మాగి రక్తము స్రవించు
చుండిన నా వ్రేలి గాయమునకు కట్టు కట్టికొని బయలుదేరి
తిమి. మా యభీష్టము తీరెను. అప్పుడే ముగిసిన యుద్ధో
ద్రేక మణగారిపోయెను. మే మిరువురము నాలోచనా నిమ
గ్నులమై పయనము సాగించితిమి. తెల్లవారెను. చలి ఎక్కు
వగ నుండెను. అప్పుడప్పుడే మేల్కొన్న యొక రైతు నడిగి
మాకును మా హయములకును కొంత యాహారమును సంపా
దించితిమి. మరల పయనము సాగించి ఉదయము ఎనిమిది
గంటలకు పైల్సా చేరితిమి. పురద్వారము లన్నియు తెఱువ
బడియుండినవి. వెనుకటి సాయంత్ర మేతోవగుండా వచ్చి
తిమో యాతోవలోనే వెళ్లితిమి. మేమును మా వాజులును
శాంతి నొందియుంటిమి. వీధులన్నియు నింకను నిర్మాను
ష్యములై యుండెను. రాజమందిరమును చేరితిమి. మేము
ప్రవేశింపనున్న ద్వారముకడ శాప్త అశ్వరక్షకుడు మాకొకట
వేచి యుండెను.

అ.ర: అంతయు సేమమే కదా?

శా: ఓ.

అతడు నాచేయి ముద్దుగొనుటకై వచ్చి 'రాజునకు
దెబ్బ తగిలినది' అనెను. నేను గుఱ్ఱము దిగుచు 'ఆ ఏమియు
లేదు. నావోలు తలుపునందులో చిక్కుకొనుటచే కొంచెము

గాయమొనది' యంటిని.

శాప్ట్ తన యశ్వరక్షకుని చూచి 'సరే. వహానము వహింపుము. నీకు చెప్ప నవసరములేదు లెమ్మనెను. అతడు మరి మాటాడలేదు. మేము లోనికేగితిమి. ఫ్రిట్జ్ సోఫాపై పరున్నవాడు మా యలికిడి విన్నంతనే మేల్కొనెను. లేచి మమ్ముచూచి సంతోషముతో నాముందు మోకరించి 'అబ్బా, మీరు క్షేమముగ నున్నారు. దేవునికి వేయి వందనములు.' అనుచు నాచేతి నందుకొనెను. నా హృదయము ద్రోవీభూతమయ్యెను. ఈ రాజు - ఎన్ని లోపములున్నను - ప్రజల ప్రేమను చూటగొన్నాడు. ఫ్రిట్జ్ నన్ను రాజుగా భావించి యీమాట లనియుండెను.

శా: శబాస్! మనపని విజయవంత మైనట్లే.

ఫ్రిట్జ్ విభ్రాంతుడై నామూర్తి నాపాదమస్తకము రెండు మూడు పర్యాయములు తెప్పవేయక పరిశీలించెను. ఉన్నదున్నట్లుగా నాతడు నా చేయివదలి 'రాజెక్కడ? రాజెక్కడ?' అని ప్రశ్నించెను.

శా: బుద్ధిహీనుడా! అంత బిగ్గరగ నటచిన నెట్లు? ఇతడే రాజు.

ఇంతలో తలుపు తట్టిన చప్పుడు వినిపించెను. శాప్ట్ నాతో 'ఊ. త్వరపడుము. శయ్య చేరుము. పాదరక్షలను తలపై నుండు టోపీని తొలగించి నిండుగా కప్పకొని పరుండుము' అనెను.

నేనాతడు చెప్పినట్లు చేసితిని.

త్వరలో మహాచతురుడగు నొక యువకుని నాకు పరిచయము కావించిరి. ఆతడు నాదానైనకు వచ్చి పలుమరు సమస్కరించెను. స్థేవియా రాకుమారి వెనుకటిరోజు కార్యభారముచే నలసియున్న నా యారోగ్య మెట్లున్నదో విచారించిరమ్మని ప్రత్యేకముగ సాతని నాకడ కనిపియుండెను. నేనాతనితో 'ఆమెకు నా యభివందనముల తెలుపుము. నేను చాల హాయిగ నున్నాననుము' అంటిని.

శా: రాజుగారికి నిన్నటి రేయి గాఢనిద్ర పట్టినది. తెల్లవారువరకు మెలకువయే లేదు.

ఆగంతుకవ్యక్తి మరల సమస్కరించి వెడలిపోయెను. ఫ్రీట్ మెల్లగ 'రాజు మృతుడయ్యెనా' అని యడిగెను.

నేను: లేదు. దేవుని దయ! కాని యాతడు మైకేలు అధీనమున నున్నాడు.

8

నిజమగు రాజు జీవితము బహు కష్టసహితము; కాని వేషధారియగు రాజు జీవితము కష్టతరము. శాప్టే మరుసటిరోజు నాకర్తవ్యమునుగూర్చి సుమారు మూడు గంటలకాలము బోధించెను. తరువాత ప్రాతఃకాల ఫలాహారమును ముగించితిని. పిదప కార్యదగ్ధి వచ్చెను. ఆతనితో మూడు గంటలు

కడచెను. నా వేలి గాయమునుగూర్చి యాతనికి వివరించితిని, అదృష్టవశమున కల్గిన యీ గాయమువలన నే నేమియు వ్రాయు నవసరము కలుగలేదు. తుదకు ఫ్రాన్స్ దేశపు రాయ బారి వచ్చెను. ఆతడు వెళ్లిన తరువాత నా కేకాంతము లభించెను.

నా క్రొత్త సేవకుని పిలిచి బ్రాందీ తెప్పించి త్రావితని. ఈ క్రొత్త సేవకుని జోనఫ్ కు బదులుగా నియమించియుంటిని. ఇతనికి రా జపరిచితుడు. ఇంక నై నను నాకు విశ్రాంతి లభించు ననుకొంటిని. ఇంతలో ఫ్రిట్జ్ “మనము వృథాగా కాలయాప నము చేయుచున్నాము. నల్ల మై కేలును పట్టుకొనుటకు సోవుట లేదా?” యనెను.

శా: కొంచెము నిదానించుము నాయనా మైకేలు చచ్చి రాజును బ్రతుకనిచ్చునా?

సేను: రాజు సుఖముగ నిచ్చట నుండగా ప్రియసోదరుడగు మైకేలుపై నాతని కేమిపగ?

ఫి: అయిన మనమిప్పుడు చేయవలసిన దేమియు లేదని యేనా?

శా: ఔను. ఏమియు తెలివితేని పని చేయ నవసరము లేదు.

సేను: ఫ్రిట్జ్! నామాట వినుము. మైకేలు రహస్యము రచ్చ కెక్కవలెననిన బయటపడవలసినది నా రహస్యము.

శా: మరియు రాజు రహస్యము.

సేను: నన్ను రచ్చ కీడ్వవలసిన మైకేలు బయటపడక తప్పదు

శా: బేను. ఇది చాల బాగున్నది.

నేను: నన్ను వారు గుర్తించిరా నేను మైకేలుతో పోరుటకు సిద్ధముగ నున్నాను. మైకే లేమిచేయునో చూతమని కాచుకొన్నాను.

ఫ్రీ: ఆతడు రాజును చంపును.

శా: ఊహు. ఆతడు చంపడు.

ఫ్రీ: ఆరుగురిలో ముగ్గురు స్ట్రైలాస్లో నున్నారు.

శా: (ఆతురతతో) ఆఁ. ముగ్గురేనా? ఖండిత మేనా?

ఫ్రీ: బేను, ముగ్గురే.

శా: అయిన రాజు సజీవుడే. మిగిలిన మువ్వురు రాజునకు కావలి యుందురు.

ఫ్రీ: అవును. నీమాట సత్యము. రాజు చచ్చియుండిన వారెల్లరు మైకేలుతోనే యుండెడివారు. మైకేలు మరలి వచ్చియున్నాడు. తెలియునా?

శా: ఆఁ. తెలియును.

నేను: ఆ యారుగురు నెవ్వరు?

శా: త్వరలోనే వారి పరిచయభాగ్యము నీకు కలును లెమ్ము. మైకేలు ఆర్గురు యువకులను పోషించుచున్నాడు. ఆతనికి వారు పాణములనై న బలి గావించుటకు సిద్ధము. వారిలో మువ్వురు రురితేనియనులు. ఒకడు ఛ్రైంచివాడు. ఒకడు బెల్జియను. మరొక్క డింగ్లీషువాడు. ఇచ్చట నుండువారెవరు? ఫ్రీట్!

ఫి: డిగ్రీలు, బెర్రోనిక్, డిచర్డ్.

శా: వీరు మువ్వరును విదేశీయులే. రురిటేనియనులను
మువ్వరును రాజుకు కాపలా యుంచినాడు కాబోలు!

సేను: పేటవిడిదియొద్ద వీరెవ్వరు నుండలేదేమో కదా!

శా: ఉండియుండిన బాగుండెడిది.

నా మనసులో నేమున్నదో నా యాంతరంగికులకు
గూడ తెలుపకయే ముందు నేను చేయవలసిన పనిని గురించి
పూర్తిగా నిశ్చయించుకొంటిని. నేను సాధ్యమైనంత ప్రజాభి
మానమును చూడగొనుటకు యత్నించుచు మైకేలునుగూడ
నభిమానింప నెంచితిని. ఇట్లు చేసినచో నొకవేళ మైకేలుతో
బహిరంగముగ తలపడవలసి వచ్చినచో నాతనియెడ నే నుదా
రముగ ప్రవర్తించినను నాతడే కృతఘ్నుడయ్యెనని ప్రజల
కాతనిపై నేవగింపు కల్గునని నేనాశించితిని. ఆతనితో ప్రత్యక్ష
కలహము కలుగదనియే నాయూహ. రాజుగారి సేమమునకై
రహస్యపర్తన మవసరమయ్యెను.

నేను నాగుట్టమును తెచ్చుని యాజ్ఞాపించి ఫిట్ తోడు
రాగా రాజోద్యానపు అందమగు బాటవెంబడి బయలుదేరి
తిని. త్రోవలో నెందతో నమస్కరించిరి. ఉచితరీతిని
వారెల్లరికి ప్రతివందన మొనర్చితిని. ఇట్లు కొన్ని వీధులు
దాటియొకచో నొక చక్కని బాలిక పూవులమ్ముచుండ నొక
బంగారు నాణ్య మిచ్చి పూలుకొంటిని. ఇంతలో నాచుట్టును
కావలసినంతమంది జనులు చేరిరి. వారి దృష్టి నాకర్పింప

వలయుననియే నా కోరిక. వెంటనే స్లేవియా రాకుమారి నదనమున కేగి యామెనుచూడ వీలగునేమో కనుగొనుమంటిని. నా యీచర్య మూగియున్న జనమున కుత్సాహజనకమయ్యెను. స్లేవియా రాకుమారి ప్రజాభిమానమును చూటగొన్నది. కార్యదర్శికూడ ఉదయము నాతో మాటాడుచు నే నామె యెడ నెంత చసపుగ పోవ ర్తించిన ప్రజలు నన్నంత యెక్కువగ ప్రేమింతురని సూచించియుండెను. ఈ మార్గము ననుసరించుటకు నాకుగల కష్టనష్టము లాత డెఱుగడు. ఐన నొక్కసారి చూచి మాటాడించుటవల్ల కీడేమి లెప్పుని తలచి తిని. ఫ్రిట్జ్ సైత ముందు కంగీకరించెను. అందున కేమి కారణమా యని నేను తొలుత నచ్చెఱువందితిని. తరువాత కారణము తెలియవచ్చెను. స్లేవియా రాకుమారి అంతరంగికురాలగు హెల్లానతి నాతడు చూడ దలంచుచుండెను.

నేనాడుచుండు నాటకమున నాపాత్ర కష్టతమమైనది. అందులో నీ నన్ని వేశము సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమైనది. రాజకుమారి యనురక్తిని పోనాడరాదు - కాని యామె నాయెడ నుపేక్షాభావము వహించునట్లు చేయవలెను. నా కామె యందు ప్రేమ యున్నట్లు నటించవలెను. కాని చాపల్యముంచుకొనరాదు. నే నితరుల కొరకు. ప్రేమింపవలెను- అందునను అతిలోక సుందరియగు బాలికను, ఇట్టి సున్నితమగు కర్తవ్య నిర్వహణమున నే నెట్లు కృతకృత్యుడ నై తినో ముందు తెలియగలదు.

ఇంతలో నేను స్నేహియా రాకుమారి యెదుటికి పోయితిని.

విజయవరంవర లందుకొనుచున్నాడు. పట్టాభిషేకా నంతరము మీలో గొప్ప మార్పు కానవచ్చుచున్నది. మీరు ప్రభువు లనుమాటయే 'జ్ఞాపకముండుట లేదు ప్రభూ!

నేను: నీ యాత్మసాక్షికి వ్యతిరేకముగ నీవు మాటాడవలయు ననుట నా యభిమతము కాదు. నన్ను నాపేరుతో పిలిచిన చాలును.

ఆమె నానైపు డుణమునేవు చూచి 'రూడాల్ఫ్! అట్లైన నాకు సంతోషము. నిజముగ నే నప్పుడే చెప్పినట్లు నీ ముఖమే మారినది' యనెను.

ఆమె స్తుతిని నే నంగీకరించినను యీ పనిన కి నాకు ఫరిపడలేదు. కావున విషయమును మార్చితిని.

నేను: నా సోదరుడు తిరిగివచ్చినాడని వింటిని. అత డెచ్చ టికో విలాసయాత్ర వెల్లియుండెనట కదా!

'అవును. అతడు మరలి వచ్చినాడు'

ఆమె ముఖమున విరస మగుపించెను.

'అతడు చాలకాలము సైల్లాను విడిచియుండ నొల్ల నట్లు కనబడుచున్నది. ఈ విషయము మా కెంతో సంతోష దాయకము. అత డెంత దగ్గరగా నున్న సంతమేలు'

రాకుమారి విస్ఫూరితనయనయై నావైపు చూచెను.

నేను: ఏల...అట్లైన నీవు...

నేను: అత డేమి చేయుచున్నాడో తెలిసికొనుటకు వీలగును.
నీవేల యిందుకు సంతసించుచుంటివి?

స్నేహ: నాకు సంతోషమని నే ననలేదే!
నే: అయిన మైకేలు బావ యొక్కడున్నను నీ కాత్మపరా
లేదన్నమాటేనా?

స్నేహ: ఆఁ. మైకేలుబావ! ఆతని నేను ప్రైల్సా డ్యూకని
పిలుతును.

నే: ఔను. ఆతని సమక్షమున మైకేలనియే సంబోధింతువు
కదా?

స్నేహ: అవును. మీ తండ్రి యాజ్ఞ మేరకు.

నే: అటులనా! ఇప్పుడు నా యాజ్ఞ మేరకా?

స్నేహ: మీ యాజ్ఞయు నదియేనా?

నే: నిస్సందేహముగా. మనమెల్లరు నాతనియెడ అభిమాన
ముతో మెలగవలయును.

స్నేహ: అట్లే న నాతనినే కాక యాతని స్నేహితులను గూడ
నే నాదరింపవలయు ననియేనా మీ యాజ్ఞ?

నే: ఎవరిని? ఆ యారుగురినా?

స్నేహ: మీరును వారి నాపేరుతో పిలుతురేమి?

నే: ఔను. కాని నీకిష్టము లేకున్నచో ఎవ్వరినీ నీ వాదరింప
పనిలేదు.

మేమిట్లు మాటాడుచుండగనే బయటినుండి యొక
కోలాహలము వినిపించెను. స్టేనియా కిటికీయొద్దకు పోయి

చూచి 'ఆతడు వచ్చుచున్నాడు. పైల్సాన్డూకు' అనెను. నేను సవ్యుచు విషయమును మార్చి మాటాడదొడగితిని. కొన్ని నిమిషములు గడచెను. మైకే లెక్కడ పోయెనో నా కెందుకు తెమ్మని యూరకుంటిని. ఇంతలో స్టేషియా యాతు రతతో 'ఆతనికి కోపము వచ్చునట్లు ప్రవర్తించుట తగునా?' యనెను.

నే: ఏమీ! ఆతనికి కోపము వచ్చుటకు నే నేమి చేసితిని?

స్టే: ఏమందువా? అతనిని కాచియుండునట్లు చేయుట

నే: లేదు. ఆతడు కాచుకొనియుండుట నా కిష్టము కాదు.

స్టే: అయిన నాతడు లోనికి రావచ్చునా?

నే: అది నీ యిష్టము.

అసె నావైపు వింతగా చూచెను. 'వింతగా మాటాడుచున్నారే! నేను రాజుతో నున్నప్పు డెవ్వరికి ప్రవేశము లేదు.'

రాజరికములోని విశేషాధికార మిది. కడు చక్కగ నున్నది. రాకుమారి మనసు యింకను గజిబిజిగా నున్నట్లు కనుపించెను.

'ఈ చిన్న నిబంధనలు నాకు జ్ఞాపకమే యుండవు. అయినను నా తప్పు నవరించుకొందును' అంటిని. ఈ విషయము లన్నియు నాకు తెలుపనందుకు ఫిట్జ్ ను మనసులో తిట్టుకొంటిని.

వెంటనే లేచి వాకిలి తీసి బయటి గదిలోనికి పోయితిని.

మైకే లచ్చట నొక బల్లయొద్ద కూర్చొనియుండెను. ఆతని బొమలు ముడివడియుండెను. అచ్చట నున్న వారెల్లరు నిలుచుకొని యుండిరి. ఫిట్ మాత్ర మొక కుర్చీపై కూర్చొని హెల్లాతో మాటాడుచుండెను. నేను ప్రజేసింపగనే ఆతడు దిగ్గున లేచి నిలుచుండెను. ఫిట్ పై మైకేలున కెంత క్రోధ మను విషయము గ్రహించుట నా కంత కష్ట మనిపించలేదు.

నే నాతనితో కరచాలనము కావించి యాలింగనము చేసి లోపలి గదిలోనికి తీసికొని వెళ్లితిని.

‘సోదరా! నీ విచ్చట నున్నావని తెలిసియుండిన ఒక్క క్షణ మైన కాచుకొనవలసిన యవసర ముండెడిది కాదు.’

ఆతడు న న్నభినందించెను. కాని కపటముగనే. అతడు ధీరుడేకాని తనలోని భావముల నణచుకొనలేక పోయెను. నన్నాతడు ద్వేషించుచుండెనియు, అందును నేను స్థేవియా రాకుమారితో నుండుట నాతడు మరొక కంట గించుకొనుచుండె ననియు క్రొత్తవారికి గూడ స్పష్టముగ తెలియునట్లుండెను. ఈ భావముల నన్నిటి నాతడు మాటు పఱచుకొనుట కెంతో ప్రయత్నించుచుండెను. అంతేకాక నేనే రాజునని తాను నమ్మినట్లు వర్తింప యత్నించెను. నా యెడ మర్యాదగ ప్రవర్తించుటకును, నేనే ‘మైకేల’నియు ‘స్థేవియా’ యనియు సంబోధించుచుండ విని యొర్పుకొనుటయు నాతని కెంతో కష్టముగ నుండెను. ఆతడు నాయం దెంతో శ్రద్ధ గలవానివలె ‘ప్రభూ! మీ చేతికి గాయమైనదే’ యనెను.

నే నాతని రెచ్చగొట్ట దలచితిని.

‘నే నొక సంకర శునకముతో నాడుకొనుచుంటిని.

ఆ కుక్కల బుద్ధిచవలత నీకు తెలియును కదా?’

ఆతడు విషపునప్పు నవ్వి క్షణమాత్రము నావైపు
తన దృష్టిని వహింపెను.

స్నేహి: (ఆతురతతో) కాటు అపాయకరము కాదుకదా?

నే: అఁ. ఈ కాటువల్ల నపాయ మేమియు లేదు. కాని
యీకాటే లోతుగా దిగుట కవకాశ మిచ్చియుండిన
దాని విషయమే వేరుగా నుండెడిది.

స్నేహి: కుక్కను చంపివేసినారా?

నే: ఇంకను లేదు. దాని కాటు అపాయకరమా కాదా
యని చూడ వేచియున్నాము.

మై: ఆకాటు అపాయకరముగ పరిణమించిన?

నే: దాని తల బ్రద్దలగును.

స్నేహి: ఇంక దానితో నాడవలదు. అది చురల కఱువ వచ్చును

నే: నిస్సంశయముగ నది ప్రయత్నించును.

అంతట నే నాతని సైనికదళమును, పట్టాభిషేక సమ
యమున రాజభక్తిపూరితమైన వారి నడవడిని, అడవిలో నా
కేర్పటచిన వేట విడిదిని తెగపొగడ జొచ్చితిని. నా మాట
లను వినుట కాతనికి సహనము చాలలేదేమో, సెలవు పుచ్చు
కొని వాకిలివఱకు పోయి మరల వెనుదిరిగి ‘ప్రభూ! నాకు
మువ్వురు స్నేహితులున్నారు. వారు తమతోడి పరిచయ

భాగ్య మపేక్షించుచున్నారు. వా రాగదిలో నున్నా' రనెను.

నే నాతని చేయి పట్టుకొని నేరుగా వారున్న గదిలోని కేగితిని. అతని ముఖభంగిమ నాకు సంతోషదాయకముగ నుండెను. మైకేలు పిలువగనే వారు మువ్వరును ముందుకు వచ్చిరి. మైకేలు గంభీరముగ 'వీరు మువ్వరు నా స్నేహితులు. తమ సేవకులు. విశ్వాసపాత్రులు' అనెను.

వా రొక్కొక్కరే నాచేతిని చుంబించిరి.

వారిలో మొదటివాడు డిగటెట్. అతడు పొడుగరి. బక్కపలుచనివాడు. తలపై కెంట్రుకలు నిటారుగ నిలిచి యుండెను. రెండవవాడు బెర్నోనిక్. బెజ్జియందేశీయుడు. అంత పొడవును కాదు; పొట్టియు కాదు; బట్టనెత్తి. కడపటి వాడు డిచర్డ్. ఆంగ్లేయుడు. చిన్నముఖము. దబ్బవండు వంటి శరీరచ్ఛాయ. ఇతనిని చూడగనే పయోముఖ విష కుంభమని భావించితిని. నేనాతనితో నింగ్లీషున విదేశీయుల యుచ్చారణ ననుకరించి మాటాడితిని. అతడు చిఱునవ్వు నవ్వెను. కాని మరుక్షణముననే దానిని మఱుగుపఱచెను. కావున నాతడీ 'రహస్య' మెఱుగునని తోచెను.

మైకేలును అతని స్నేహితులును నన్ను వదలిపోగానే రాకుమారితో సెలవుతీసికొన బోయితిని. ఆమె వాకిలి యొద్ద నిలిచియుండెను. నే నామె చేయిపట్టుకొని, 'హాయి వత్తు' నంటిని.

ఆమె హీనస్వరమున 'రూడాల్ఫ్, నీవు కడు జాగ

రూకుడవై యుండవలెను. ఉండువు కదా?' యనెను.

సే: ఏ విషయమున?

శ్లో: నీ వెఱుగుదువు. నేను చెప్పలేను. నెమ్మదిగ నాలోచింపుము. నీ జీవిత మెంత విలువయ్యెనో —

సే: ఎవరికి?

శ్లో: రురిటేనియాకు.

సే: రురిటేనియాకు మాత్రమేనా?

హఠాత్తుగ నామె ముఖమున నించుక లజ్జ కనుపించెను.
'నీ స్నేహితులకు సైతము'

సే: స్నేహితులకా?

శ్లో: ఔను, నీ ప్రియదాసికిని.

నేను మాటాడలేకపోయితిని. ఆమెచేతిని ముద్దాడి బయటకు పోయితిని. ఆమె మాటలు నన్నలరించినవి. కాని యామెతో నింత చనవుగ ప్రవర్తించినందులకు నన్ను నేనే నిందించుకొంటిని.

9

రోజులు కడచుచున్నవి కాని నా గుట్టు రట్టు కాలేదు. నే నెన్నియో తప్పు లొనరించితిని. ఎన్నియో క్లిష్టపడు స్యలు. ఎంతో సమయస్ఫూర్తి, నేర్పు, ఆవశ్యకమై యుండెను. అల్లయ్యు నేను బయటవడక తప్పించుకోగలిగితిని.

సామూవ్యమున్నచో రురిటేనియారాజుగ నటించుట సులభమనియు సామూవ్యనివలె నటించుటయే కష్టమనియు అనుభవమును బట్టి చెప్పుచున్నాను.

ఒకనాడు శాప్ట నా గదికి వచ్చి యొక లేఖ నిచ్చుచు 'ఈ జాబు నీది. ఎవరో స్త్రీ వ్రాసిన దనుకొందును. నీ కొకవార్త వినిపింపవలసి యున్నది. రాజు జండాదుర్గమున నున్నాడు.'

'నీ కెట్లు తెలియును?'

'మైకేలు స్నేహితులు లాయెంగాము, క్రాఫ్ స్టీను, రూఫర్ట్ హెంజూ ఈ దుష్టత్రయ మచ్చట నున్నారని తెలిసినది. ఇదిగాక పం తెనకూడ యెత్తి యుంచబడినదట. హెంజూ లేక మైకేలు ఉత్తరువు లేచిదే ఎవ్వరును లోని కేళుటకు వీలులేదట.'

'నేను జండాకు పోవుదును.'

'ఎన్నడో యొకనాడు —.'

'ఆఁ కావచ్చును. నీవు పోయినట్లైన నీవు నచ్చటనే యుండవలసివచ్చును.'

'అదికూడ సంభవమే.'

'ప్రభువులవా రేదో విసుగుగా నున్నట్లు తోచెడిని. మీ ప్రణయగాథ ఎట్లున్నది?'

'ఇక చాలించు నీ మాటలు. ఎక్కడికి పోయినను అరడజనుమంది న న్ననునరించుచుండురు.'

‘ఔను. నేనే వారిని నీ రక్షణనిమిత్త మేర్పఱచితిని. లేకున్న నీ వదృశ్యుడవైన మైకేలున కెంతో అనుకూలమగును కదా?’

‘నన్ను నేను కాపాడుకొనగలను.’

‘డిగ్ బుట్, బెర్స్నిక్, డిచర్డ్ వీరిలో నే యొక్కరై నను చాలును, నీ తల తీయుటకు - పొనిమ్ము. ఆ జాబేమో చూడుము.’

నేనా జబును తీసి గట్టిగా నిట్లు చదువ నారంభించితిని.

‘రాజు విధిగా తెలిసికొనవలసిన విషయములు తెలిసి కొన నిచ్చుగించునేని యీ లేఖలో చెప్పబడిన రీతిని నడచు కొనుగాక! క్రొత్త రాజమార్గమునకు కడపటనుండు విశాల ప్రదేశమున నొక భవన మున్నది. దాని కొక ముఖ మండప మున్నది. దానిపై నొక దేవతావిగ్రహ మున్నది. అచ్చటనుండు ఉద్యానవనముచుట్టు నొక ప్రహరీగోడ యున్నది. వెనుకటి గోడలో నొక ద్వారమున్నది. ఈ రాత్రి పండ్లెండు గంటలకు రాజాక్కడే దానిని ప్రవేశింపవలెను. అచ్చటి నుండి కుడికి తిరిగి ఇరువది గజములు నడచిన నచ్చట నొక వేనవి విడిది కనుపించును. దాని కాలు మెట్లున్నవి. వాని నెక్కి యతడు లోనికి ప్రవేశించిన నత డొక నమ్మదగు వ్యక్తిని కలిసికొని ప్రభువులవారి ప్రాణమునకు రాజ్యములకు సంబంధించిన వివరముల నెఱుగగలడు. ఈజా బెవరికి చూప వలదు. లేకున్న దీనిని వ్రాసిన యొక స్నేహితురాలిని

నాశనము చేసినట్లుగును. నల్లమైకేలు క్షమించువాడు కాదు,

ఇంతలో శాప్ట అడ్డువచ్చి 'కాదు. కాని అతడు ఇట్టి జాబులు వ్రాయించగలడు' అనెను.

నేను మరల చదువ నారంభించితిని. 'నీ వనుమానించిన - శాప్టతో సంప్రతింపుము.'

'ఓహో! ఆమె నీకంటె నన్ను గొప్ప బుద్ధిహీనునిగ తలంచినట్లున్నది.'

నే నాతని నూరకుండుమని సూచించుచు మరల చదివె
తిని. 'మైకేలు రాజు కారాదు. స్లేవియాను పెండ్లాడ
కూడదు. ఈ రెండు సంఘటనలును జరుగకుండునట్లు చేయుట
కెట్టి చర్యకై నను సిద్ధముగనుండు స్త్రీ యొక్క తె యున్నదనుట
శాప్ట ఎఱుగును. ఆమె పేరు 'అ'తో ప్రారంభమగుననుట
కూడ నాతనికి తెలియును.'

ఈ మాటలు చదివి నేను వెంటనే 'ఆమె పేరు అంటాయ్
నెట్ డి మాబక్ కదా?' అంటిని.

'నీ కెట్లు తెలియును?'

నే నామె నెఱుగుట యెట్లు తటస్థించెనో నే నాతనికి
వివరించితిని. అతడు తలయూచి 'ఆమె కాతనియెడ ద్వేష
భావముండుట నిక్కము. కాని యీ జాబును మైకేలే
వ్రాయించి యుండుటయు సంభవమే' అనెను.

'నేను నల్ల భావించుచున్నాను. అయినను దీని కలహా
పెరుగ గోరుచున్నాను. కావున నా వేసవి విడిది కేగెదను.'

‘వీలులేదు.’

‘శాప్త! నేనా శ్రీని నమ్ముచున్నాను. పోవ నిశ్చయించితిని’

‘నే నే శ్రీని నమ్మను. కావున నీవు పోవ వీలులేదు’

‘నే నచ్చటికైన నేగవలెను; లేదా ఇంగ్లండునకైన మరలవలెను’

ఎంతవఱకు నాకు సలహా లివ్వవచ్చునో, ఎప్పుడు తాను నా సలహాలను పాటించవలెనో శాప్త ఎఱుగును. పెద్దగ నిట్టూర్చి ‘అట్లే కాని’మృనెను

ఆరాత్రి పడకొండున్నర గంటలకు నేనును శాప్తనును తేజల నెక్కితిమి. ఫ్రిట్ కావలియుండెను. అది కారు చీకటి. మావెంట నొక పిస్తోలును, ఒక పొడుగాటి చాకును ఒక చిన్న దీపమును తీసికొని వెళ్లితిమి. మేము ప్రహరీగోడ లోని వాకిలియొద్ద నాగి గుఱ్ఱముల దిగితిమి. శాప్త ‘నే నిక్కడనే కాచుకొనియుండును. తుపాకి ప్రేలుడు వినగానే నేను...’

‘ఉన్న స్థలముననే యుండుము. రాజుకొఱకు నీవును ప్రమాదమునకు లోనుకారాదు,’

‘నీమాట నిజమే. జయమగు గాక!’,

వాకిలి త్రోసికొని లోని కేగితిని. గడ్డిగాదము పెరిగియున్న త్రోవగుండా వెల్లి జాబులో చెప్పిన ప్రకారము కుడికి తిరిగి ఎదుట చీకటిలో నల్లగా కనుపించుచుండిన భవ

నమును చేరితిని. మెటికె లెక్కితిని. అచ్చట నొక చెక్క వాకిలి యుండెను. దానిని వెనుకకుతోసి లోని కడుగిడ గాన యొక ప్రీవ్యక్తి వచ్చి నాచేయి పట్టుకొని హీనస్వరమున 'వాకిలి మూయుము' అనెను.

నే నామె చెప్పినట్లు చేసితిని. చేతనున్న దీపము సహాయమున నామె ముఖమును చూచితిని. నేను పొరబడ లేదు. ఆమె మాబనే. అది యొక చిన్నగది. అచట నొక చిన్న ఇనుపబల్లయు, రెండు కుర్చీలునుమాత్ర ముండి నవి. 'అయ్యా, రాసిండల్! నిన్ను నే నెఱుగుదును. డ్యూకు ఆజ్ఞ మేరకే నేనా జాబును నీకు వ్రాసితిని'

'నేను నట్లే తలంచితిని'

'ఇరువది నిమిషములలో నిన్ను పరిమార్చుట కిచ్చటికి మువ్వరు రానున్నారు'

'మువ్వరా? - దుష్ప్రాయము'

'ఔను. నిన్ను చంపి నీ కళేబరమును వారు నగరములో నెచ్చటనో పారవేయుదురు. శవమును చూచిన జనులు రాజే చచ్చెనని భావించును. మైకేలు వెంటనే నీ స్నేహితు లందఱిని బంధించును. జండాదుర్గములో నున్న నిజమగు రాజు నచ్చటనుండు దుష్ప్రత్యయ మంత మొందించును. వెంటనే మైకేలు రాజగును. స్లేవియాను పెండ్లాడును. తెలిసినదా?'

'ఇది మంచి పథక మీ. కాని నీవేల నన్ను హెచ్చ రించుచుంటివి?'

‘చెప్పెదను వినుము . ఆత డామెను వివాహమాడుట నే నెట్లోర్వగలను? ఇప్పుడు నీవు వెడలుము. నీ కెప్పుడును భద్రతలేదని గుర్తెలుగుము. మైకేలు దుష్టత్రయ మెల్లప్పుడు నిన్ను నీడవలె వెన్నాడుచుండును. నీవింక వెడలుము. ఇప్పటికే వారు వాకిలి కాయుచుందురు. మెల్లగా పొమ్ము. ఈ యింటివెనుక నూరు గజములు పోయిన గోడ కానుకొని యొక నిచ్చెన యుండును. దాని నెక్కి గోడను దాటి పరు విడిపోయి ప్రాణరక్షణ కావించుకొమ్ము.’

‘నీవో?’

‘ఈ పన్నుగడ నెఱిగి నీ విచ్చటికి రానేలేదని నే నాత నితో చెప్పుదును.’

నే నామె చేతిని ముద్దాశితిని.

‘నీవు రాజున కెంతో సేవ కావించితివి. జండాదుర్గమున నాత డెచ్చట నున్నాడు?’

ఆమె తన స్వరమును చాల తగ్గించెను. నేను చెవులు టిక్కించి శ్రద్ధతో నాలకించితిని.

‘పంతెనమీదుగా పోయిన నచ్చట నొక బలమైన వాకిలియుండును. దానికి వెనుక...అదిగో! వినుము. ఆశబ్ద మేమి?’

బయట అడుగుల చప్పుడు వినవచ్చెను.

‘వారు వచ్చుచున్నారు. రావలసిన కాలమునకంటె ముందుగనే వచ్చిరి’ అనుచు నామె వివర్ణ యయ్యెను.

‘వారు మంచి సమయమునకే వచ్చినట్లున్నది’

‘సీదీప మార్పుము. వాకిలిలో నొక నెటియున్నది.
వారిని చూడగలవేమో చూడుము.’

తలుపులోని సందుగుండా నేను చూచితిని. క్రింది
మెటికెమీద ముగ్గురు వ్యక్తులు మసకగా కనుపించిరి.
బయటనుండి యొక కంఠధ్వని వచ్చెను. అవి స్వచ్ఛమైన
ఇంగ్లీషు మాటలు. ఆమాట లివి-

‘అయ్యా, రాసిండల్ మేము నీతో మాటాడ దలచి
తిమి. మాట ముగియువఱకు తుపాకి ప్రేల్చినని మాట
నిచ్చిన చాలును’

‘మాటాడుచుండునది డిచర్డ్ గారా?’

‘పేరులకేమి లెమ్ము’

‘నా పేరుతో మాత్రము మీ కేమి లెండు’

‘పోనిమ్ము. నీకు మే మొక యవకాశ మివ్వదలచితిమి’.

‘నే నింకను వాకిలి నెఱినుండి చూచుచునే యుంటిని.
మువ్వరును మరి రెండు మెటికెలు పై కెక్కి వచ్చియుండిరి.
మూడు పిస్తోళ్లను వాకిలివైపు ఎక్కు పెట్టి యుండిరి.

‘మేము మాట తప్పము. లోనికి రానిత్తువా?’

హాబను మెల్లగా ‘వారిని సమ్మకు’ మనెను.

నే: మన మిట్లే మాటాడుకొనవచ్చును.

‘నీవు వాకిలి తెఱచి మమ్ము కాల్చవచ్చును.’

‘ప్రమాణముగ మీరు కాల్చువఱకు నేను కాల్చను.

కొని మిమ్ములను లోనికి రానిచ్చుట మాత్రము కల్గి. బయటి నుండియే మాటాడుడు.'

‘అదీ సబబే’

మువ్వురును పైమెటికే నెక్కి వాకిలికి దగ్గటగా నిలిచిరి. నేను నెజీకి నాచెవి నానించితిని. నాకేమియు మాటలు వినరాలేదు. డిచర్డ్ మాత్రము డిగటెట్తో నేమియో పీన స్వరమున చెప్పుచున్నట్లుండెను. వారిలో వారు సంప్రతించుకొనుచుండిరి కాబోలు!

నే: (గట్టిగా) సరే. మీ ప్రతిపాదన యేదో చెప్పుడు. ‘మేము నిన్ను నిరసాయముగా సరిహద్దును దాటింతుము. ఏబదివేల పౌనుల ద్రవ్యము నిత్తుము.’

వారి గుండెలోతు తెలిసికొంటిని. మాబక్ హెచ్చరిక నా కవసరము లేకపోయెను. నేను మాటాడుచుండగ హఠాత్తుగ నాపై కుఱుకవలయునని వారి ఎత్తు.

‘ఒక్కనిముసము న న్నాలోచింపనిండు.’

బయట నవ్వు వినిపించెను. నేను మాబక్ వైపు తిరిగి మెల్లగా ‘గుండు తగులకుండా నీవు గోడ కానుకొని నిలుచుండుము. అంటిని.

ఆమె భయముతో ‘ఏమి చేయనుంటి’వనెను.

‘చూతువు కదా’

నే నచ్చటనున్న ఇనుపబల్లతలము వాకిలివైపు త్రిప్పి నాకడ్డముగ నుండునట్లు పట్టుకొని వాకిలినుండి సాధ్యమైనంత

వెనుకకు వచ్చి నిలిచితిని. వా రొకవేళ తుపాకులు ప్రేల్చి నను నా కేయపాయమును లేకుండునట్లు బల్లను పట్టుకొని యుంటిని. నా కది డాలుగా నుపయోగపడెను. వెంటనే నేను

‘అయ్యా, మీరు చెప్పినదానికి నే నొప్పుకొనుచున్నాను. మీరు వాకిలి తెరిచిన...’

డి: నీవే తెలుపుము

‘దానిని బయటివైపునకే తీయవలెను. కొంచెము వెనుకకు పొండు. లేనిచో నేను తెరిచినప్పుడు మీకు తగుల వచ్చును.’

గొల్లెమును తొలగించి మునివేళ్లమీద మెల్లగ పోయి నాస్థలమున నిలుచుంటిని. ఇనుపబల్ల డాలు చేత ధరించియే యుంటిని.

‘నేను వాకిలి తెరిచవలెకున్నాను. గొల్లెము తీయ రాకున్నది’

డి: ఛీ! నేను తెరిచెదను.

నాలో నేను నవ్వుకొంటిని. ఒక్క క్షణము తరువాత దబాలున వాకిలి తెరిచిరి. వారు మువ్వరును తుపాకుల సిద్ధముగ గుటిపెట్టి యుండిరి. ఒక్కసారిగా కేకవేయుచు బల్లను చేత నుంచుకొని వాకిలిగుండా వారిని త్రోసికొనుచు బయటకు పరువడితిని. వారి తుపాకిగుండు నా డాలునకు తగిలెను. ఆ యయోమయావస్థలో వారు మువ్వరు, నేను, నా బల్లకూడ క్రిందపడి మెట్లమీదుగ క్రిందికి దొర్లుకొని

పోయితిమి. మాబాబ్ భయముతో కెప్పున కేక వేసెను. నేను అట్టహాసము చేయుచు త్వరలో లేచి నిలుచుంటిని.

డిగటెట్ బెర్నినిక్ యిరువురు నిశ్చేష్టులై యుండిరి. డిచర్డ్ బల్లక్రింద పడియుండెను. నేను లేచగానే బల్లను త్రోసి వేసి డిచర్డ్ మరల తుపాకిని పేల్చెను. వెంటనే ఆ దెబ్బ తప్పించుకొని నేనును అతనిపై నొక గుండు పారించితిని. అతడు తిట్లుట నాకు వినిపించెను. వెంటనే నేను నవ్వుచు ఆ యింటివెనుక నుండిన గోడవైపు పారిపోయితిని. దైవ వశమున మాబాబ్ చెప్పినట్లు అచ్చట నిచ్చెన యుండెను. క్షణములో దాని నెక్కి యావలకు దుమికితిని. నాకొక తుపాకి కాల్చిన శబ్దము వినవచ్చెను. అది శాప్ట్ కాల్చిన తుపాకి గుండు. అతడు లోపలి శబ్దము విని వాకిలిని తెఱువ బోయి దానికి వారు వేసిన బీగము రాకపోగా దానిని తీయు టకై తుపాకితో కాల్చెను. ఇంతలో నేను పోయి యాతని కలిసికొని “రమ్ము. పోయి పరుండుదము. నీ వెప్పుడును విని యుండని ‘టీ టేబులు కథ’ చెప్పెద” నంటిని. అతడు నావెంట వచ్చుచు ‘అబ్బా! నీవు క్షేమముగ నున్నావు కదా?’ యని క్షణ మూఱుకుండి మరల ‘నీవు నవ్వుచున్న ధ్వని విని పించెనే. ఏల నవ్వుచుంటివి?’ అని ప్రశ్నించెను. నే నింకను నవ్వుచు ‘ఒక చిన్న టీ టేబుల్ చుట్టు నల్వరు పెద్ద మనుష్యులు’ అంటిని. అజేయులగు మహావీరుల మువ్వరను కేవలము టీబల్ల సాయమున చిత్తుచేయుట హాస్యాస్పదముగ

కనుపించెను. అంతేగాక నే నాశితప్పక వారు కాల్పువఱకు నాతుపాకి నె తక మాట నిలిపికొంటిని.

10

మరుసటిదినము నేను ఫ్రిట్జుతో చీట్ల పేక నాడుచుండగా శాప్టే వచ్చి కూర్చొనుచు నిల్లనెను.

‘ఈదినము వెలువడిన పోలీసుప్రకటన చాల ఆకర్షణీయముగ నున్నది’

‘ఏదైన సంఘటనను గుఱించి యందులో పేర్కొన్నారా?’

అతడు చిఱునగవుతో ‘అందులో మొదటి విషయమిది. మైకేలుప్రభువు హతాత్తుగ తనవారితోగూడ పట్టణము వదలినాడట. అతడు జండాదుర్గమునకు పోయియుండునని నమ్మకముగ తెలియుచున్నది. అతడు పోయిన గంటకు దుష్టత్రయము వెడలెనట. డిసర్డ్ చేతికి కట్టుచ్చుదట.’ అనెను.

‘వానికి మంచి గుఱుతు వేసినందుకు తృప్తిగనున్నది.’

‘తరువాత వినుము. మాబనుపై ననుమాన ముండుటచే నామెపై ‘నిగా’ డించబడినది. ఆమె యీ మధ్యాహ్నమే రైల్వేకి డ్రెస్ డాక్కు బయల్దేరినది. ఆరైలు జండాలో ఆగును. కడపటి విషయము నగరములో అసంతృప్తి వ్యాపించియున్నది. రాజు తన వివాహ విషయమున నిశ్చలము.

నెట్టి చర్యయు తీసికొనలేదను ఆక్షేపణలు వినవచ్చుచున్నవి. స్లేపియా రాకుమారి కిది ఎక్కువ మనస్తాపమునకు కారణ మనుచున్నారు. సామాన్యజనులు స్లేపియా మైకేలును వివాహ మాడు ననుకొనుచున్నారు. డ్యూకుకు ప్రజలలో పలుకుబడి ఎక్కువగుచున్నది. అందుచే రాజుగా రీరాత్రికి రాకుమారి గౌరవార్థ మొక విందును చేయనున్నారని ప్రకటించియున్నాను. ఈ వార్త బాగుగా వ్యాపించినందున కొంత యనుకూల వాతావరణ మేర్పడినట్లున్నది.

‘ఈ విషయము నాకు తెలియదే’

‘అన్ని ఏర్పాట్లును జరిగినవి. నా పర్యవేక్షణమందే యని ఫీట్స్ అనెను.

శా: (నాతో) ఈరాత్రి రాకుమారియందు నీ ప్రేమను చక్కగా ప్రదర్శింపవలయును. తెలిసినదా?

నే: ఆఁ తెలిసినది. అట్లే జరుగు ననుకొందును.

ఫి: అది నీకు సులువైన పని యనియే నా భావము. ఇదిగో వినుము. నీకీ విషయము తెలుపుట నా కిష్టము లేదు. ఐనను చెప్పక తప్పదు. పట్టాభిషేకానంతరము రాకుమారికి రాజుసంధలి యనురక్తి మరియు నెక్కువైనదని హెల్గా నాతో నుడివినది. కావున రాజుడేపేక్ష ఆమె హృదయమును గాఢముగ గాయపఱచిన దనుట సత్యము.

నేను చిన్నగా మూర్ఖుణిని.

శా: బాలికలతో ప్రేమ సంభాషణలు చేయుట నీ కనుభ

వమే కదా! ఇప్పుడవసరమైన దానేలే.

ఫ్రెడ్ తానును ప్రేమికుడే కావున నా యవస్థను చక్కగా తెలిసికొనగలిగెను. ఆతడేమియు పలుకలేదు. ఉడుకారిన వృద్ధుడు శాప్ట్ మరల నిట్లనెను. 'నీ వీరాత్రికి రాజకుమారితో నీ వివాహేచ్ఛను ప్రకటింపుము'

'నే నట్టిదేమియు చేయను. రాకుమారిని మోసగించుటలో భాగస్వామి యగుటకు నే నేమాత్రము సంగీకరింపను.'

శాప్ట్ నావైపు తీవ్రదృష్టిని సారించి 'కానిమ్ము. నిన్ను మేము బలవంతపెట్టరా' దనెను.

ఇక నాతో వాదము పనికిరాదనియు, నా కామె యందున్న ప్రేమయే నన్నాకార్యమునకు ప్రేరేపింపగలదనియు నాతడు గ్రహించెను.

ఆనందోత్సవము నేను స్థానియాతో నాట్యనూడుటతో నారంభమయ్యెను. కొందఱాసక్తితో మానైవే చూచుచుండిరి. కొందఱు గుజగుజలు వోపుచుండిరి. తరువాత మేము విందు మొదలిడితిమి. సగము ముగిసెను. ఆమె యందలి యనురాగముచే నా సమయజ్ఞత సళించెను. అతిథులందఱి యెదుటను జంకుగొనక నా మెడలోని గులాబీ సుమదామమును నేను రాకుమారి కంఠమున నలంకరించితిని. ఎల్లరు కరతాశధ్వనుల గావించిరి. శాప్ట్ హాసస్మయమున దృష్టి మద్యము త్రావుచుండెను. ఫ్రెడ్ బొమలు ముడివడి యుండెను. నిశ్శబ్దముగ విందు ముగిసెను. నేనుగాని స్థానియాగాని నోరు

విప్పలేక పోయితిమి. ఫ్రిజ్ నన్ను తాకుటతో వెంటనే లేచి స్లేవియాతో గూడ హాలులో వెడలి యొక చిన్న గదిని చేరితిని. అచ్చట మాకు కాఫీ నిచ్చిరి. అంతట పరిజనము మమ్మేకాంతమున వదలి చనిరి.

ఆ గదిలోనుండి ఉద్యానవనములోని కేగుట కొక ద్వారముండెను. ఆరేయి చల్లగ హాయిగ నుండెను స్లేవియా కూర్చొనియుండెను. నే నామెయెదుట నిలిచికొని యుంటిని.

ఆక్షణమున నాపిచ్చిలో జండాలోని రాజును, నే నాతని ప్రత్యామ్నాయముగ నుండువాడ నను విషయమును మఱచితిని. రాకుమారిని వంచించుచున్నాననుట కూడ మఱచితిని. బాహులుముగ నాపేమ నామె కెఱింగించితిని.

అప్పటి మా యానందమును మా సంభాషణాంశములను వివరించి వ్రాయుట సవనశము. ఆమె నా పేమను తిరస్కరింప లేదనియు నా రాణిగా నుండ నిష్టపడుచుండె ననియు మాత్రము తెలిపిన చాలును. పట్టాభిషేకమైన తరువాతనే యామెకు 'రాజు'నం దిట్టి యనురాగ ముదయించెనని తెలిసి నప్పుడు విజయమంతయు నాదే యనుకొంటిని.

అప్పటికి నా యంతరాత్మ ప్రబోధము పొందెను. నేను నిజమగు రాజును గూర్చియు, అతని జండా ప్రవాసమును గూర్చియు చెప్పుట కారంభింప నుంటిని. ఇంతలో బయట అడుగుల నవ్వడి విసవచ్చెను. కిటికీగుండా నొక మనుష్యుని ముఖము కనబడెను. స్లేవియా భీతితో చిన్నగా నఱచెను.

నే నాడుచుండిన మాట యచ్చటికే యాగిపోయెను. శాస్త్ర వినియవినమితాంగుడై యెదుటికి వచ్చెను. ఆతని ముఖమున కోప మలముకొని యుండెను.

‘ప్రభూ! మన్నింపవలయును. సుమారు కాలుగంట నుండి తమతో సెలవు వుచ్చుకొనవలయునని కార్డినల్ కాచు కొని యున్నాడు.’

ఆతడు చూపులతోడనే నన్ను హెచ్చరించెను. ఎంత కాలమునుండి యాతడు మా సంభాషణమును వినుచుండెనో నాకు తెలియదు. నేను మా పథకము నామెకు విప్పి చెప్పట కారంభింపనున్న సమయమునకు సరిగా నాతడు వచ్చియుండెను.

మా ముఖముల చూడగనే మా వివాహము నిశ్చయ మైనట్లు శాస్త్ర గ్రహింపగలిగెను. ఆతని ముఖమున విషాద చ్ఛాయ లగపడెను. అయినను నాత డొక విధముగ నవ్వచు మృదువైన మాటలతో స్లేవియా చేతి నందుకొని ముద్దాడుచు ‘భగవానుడు మిమ్ముల సర్వకాల సర్వావస్థలయందును కాపాడుగాక!’ యనెను. తరువాత నావైపు తిరిగి సైనికున కుచితరీతిని నిశ్చలముగ నిలిచి ‘అన్నిటికంటె ముందు రాజు - భగవానుడు రాజును రక్షించుగాక!’ యనెను. స్లేవియా ‘తథాస్తు’ అనెను.

మేము మరల నాట్యభవనమును శాస్త్ర మా వివాహము నిశ్చయమైనదన్న వార్త నందఱకు

తెలుపుచుండెను. వంశ పరంపరాగతుడగు రాజును సమర్థించి మైకేలున కవకాశము లేకుండ చేయవలయు ననుటే శాప్టే వైకల్యము. స్థేవియా, నేను, జండాలోని రాజు అందఱు నాతని చేతి కీలుబొమ్మలే. నేను రాకుమారిని బండియొద్దకు విడిచివచ్చుటకు పోగా నచ్చట నుండిన జనుల గుంపు మమ్ము చూచి కావించిన హర్షధ్వనులతో మా చెవులు చిల్లులు పడెను. ఏమి చేయుటకును నాకు తోచలేదు. నే నప్పుడు రాజుకానని చెప్పినను వారు నమ్ముస్థితిలో లేరు. శాప్టే పన్నాగమువల్లను, రాకుమారియొడ నాకుగల ప్రేమవల్లను నేనీ పరిస్థితి సంగీకరింపక తప్పలేదు. నన్ను స్థేవియా రాకుమారికి కాబోవు భర్తగాను, రురితేనియా రాజుగాను ప్రైలాప్రజలెల్ల రంగీకరించిరి.

తెల్లవారుజామున మూడు గంటల వేళ. నేను శాప్టే మాత్రమే నా గదిలో నుంటిమి. ఫిట్జ్ నిదురించుచుండెను.

శా: మనము నిన్నరాత్రి రాజుపరమున మంచి దెబ్బతీసితిమి.

. ఈ మాటలకు నివ్వెఱపోయి నే నాతనివైపు ప్రూరముగ చూచితిని.

‘నా కనుకూలముగ పరిస్థితుల త్రిప్పినో?’

ఆతడు తల యూచెను.

నే: రాకుమారిని పెండ్లాడి మైకేలును ఆతని సోదరునికూడ ధిక్కరింపగలను.

‘నే నామాట కాదంటినా?’

‘భగవానుని సాక్షిగా చెప్పుచున్నాను వినుము. నాకీ కార్యమునందు విముఖత కలుగుటకు తగిన చర్యకు పూనుకొందము. జండాకుపోయి మైకేలును నిర్జించి రాజు నాతని పీఠమున సుప్రతిష్ఠితుని గావించెము.’ వృద్ధ డొకక్షణమాగి ‘రాకుమారి మాటయేమి?’ అనెను. ఈ మాటకు బదులుతోచక తల వంచుకొంటిని ఆతడు నెమ్మదిగ గద్గదస్వరమున నిట్లనెను.

‘దైవసాక్షిగా నుత్తముడగు. ఎల్ఫ్బర్గ్ వంశీయున కుండదగిన లక్షణము లన్నియు నీకున్నవి. అయినను నేను నిజముగా రాజు ఉప్పు తినియున్నాను. నే నాతని సేవకుడను, జండాకు పయసమగుడము రమ్ము.’

నేను తల పైకెత్తి యాతని చేతి నందుకొంటిని. మాయరుపురి కన్నులును చెమ్మగిల్లియుండెను -

11

నేనెట్టి తీవ్రమగు ఆకర్షణలమధ్య నంటినో యిప్పుడు చక్కగా తెలియగలదు. మైకేలును ధిక్కరించి దురిటేనియా రాజుగా అధికారమును చేజిక్కించుకొని బలపఱచుకొనుటకు నా కిప్పుడున్న యవకాశ మనంతము. రాజ్యముకంటె రాణియే నన్నాకర్షించినది. నా రహస్యము నెఱిగినవారిద్దరే శాప్ట; గ్రిట్టు. వారి సంగతి ఎట్లు? వారిని మాయము

చేసిన! హద్దులేని యాశలు మనసులో పెగుగనిచ్చిన కలుగు
దురాలోచనము లిట్లే వర్ణనాతీతముగ నుండును.

అది యొక సుప్రభాతము. ఒక పూలగుత్తిని చేత
బట్టుకొని యొంటరిగా నేను స్లేవియాగృహమునకు బయలు
దేటితిని. ఫిట్జ్ నేస్తురాలు హెల్లా తన యజమానురాలి
కొఱకు పూమొగ్గల సేకరించుచుండెను. నేను చేతనున్న
పూవల నామె కిచ్చి స్లేవియా కిమ్మించిని. ఆమె దానిని
గైకొనెను.

ఆమె ముఖమున సిగ్గుదొంతరలు కనుపించెను.

మే మిరువురమును మాటాడుచుండుటను రాకుమారి
తన సౌధజాలకమునుండి చూచుట నేను గమనించితిని. ఆమె
హెల్లా నుద్దేశించి 'సఖి! రాజుగారిని తోడితెమ్ము. కాఫీ
యిత్తు' ననెను. ఆమె తెల్లని దుస్తుల ధరించి వెంట్రుకలను
ముడివై చుకొని యుండెను.

హెల్లా నన్ను స్లేవియాగదిలోనికి కొనిపోయెను.
ఆమె రెండు జాబుల నాయెదుట నుంచెను. అందులో మొదటి
దానిని మైకేల్ వ్రాసియుండెను. జండాదుర్గప్రాంతమున
వసంతమున ప్రకృతిసౌందర్య మనిర్వచనీయముగ నుండును.
ప్రతివత్సరమును స్లేవియా యొక్కరోజు జండాలో మకాము
చేయుట రివాజు. ఆ యలవాటును పురస్కరించుకొని మైకేలు
రాకుమారిని జండాకు రమ్మని యాహ్వానించుచు వ్రాసియుం
డిన లేఖ యిది. దానిని చూచి వేసటతో నే నద్దానిని

క్రింద పడవై చితిని. ఆమె సవ్వి రెండవ లేఖను చూపుచు 'దీని నెవరు వ్రాసిరో తెలియదు. చదువుడ నెను. ఈ జాబు నందు వ్రాసినవారి చేత్రాలు లేదు. ఐనను వ్రాతనుబట్టి దానిని మకాబక వ్రాసియుండెనని సులభముగ గ్రహించితిని. అందులోని విషయ మిది.

“నిన్ను నేను ప్రేమించుటకు కారణము లేదు. అయి నను డ్యూకుచేతులలో పడకుండ దేవుడు నిన్ను రక్షించుగాక! ఆతని యాహ్వానము సంగీకరింపకుము. పటిష్ఠమగు రక్షణ లేనిదే బయటికి వెళ్లకుము. ఒక చిన్న సైన్యమున్నను మంచిదే. సాధ్యమైనచో నీజాబును స్వేల్సలోని ప్రస్తుత పాలకునకు చూపుము.”

స్లేవియా జాబును చదువుటకై నా భుజముమీద వ్రాలి యుండెను. ఆమె ‘రాజుని యేల వ్రాయలేదో? ఇదియు నొక మోసమై యుండునా?’ అనెను.

‘అట్లుండదు. ఈ జాబుప్రకారము నడచుకొనుటయే శ్రేయస్కరము. నేటినుండి యొక సైనికదళము నీ యింటిని కాపలా కాయుచుండును. తగిన రక్షణ లేనిదే నీవు బయటికి వెళ్లకుము.’

‘వృథా! ఇది యుత్తరువా?’

‘ఔను. ఉత్తరువే - నీవు నన్ను ప్రేమించుచున్నా’ -

‘దీని నెవరు వ్రాసిరో మీకు తెలియునా?’

‘ఒక హితైషి వ్రాసియుండవచ్చునని తోచుచున్నది.

నీవు జబ్బుగా నున్నట్లు నటించి జండాకు వెళ్లుట సాధ్యముకాదని తెలుపుము,

ఆమెతో సెలవుపుచ్చుకొని నేను వెంటనే మార్షల్ స్ట్రాక్స్ యింటికి వెళ్లితిని. నేనీ విషయమును శాప్టేకు తెలుపలేదు. మార్షలు విషయము నా కీదివరకే తెలియును. కావున నాతనియెడ నాకు ప్రీతి విశ్వాసము లుండెను. డనిన శాప్టన కంతగా నాసక్తి లేదు. ప్రతిపదియు తానే చేయవలయు ననుట శాప్టమతము. ఇప్పటి స్థితినిబట్టి శాప్ట నకును ఫ్రీట్టునకును చేతినిండ పనియున్నది వారు నా వెంట జండాకు రావలయును. హైల్యాలో నా ప్రేమధనముగ - స్లేవియాను - కాపాడుట కొక వ్యక్తి యవసరము. లేకున్న రాజును బంధవిముక్తుని కావించు కార్యమునెడ నా కేకాగ్రత యుండదు.

మార్షలు నన్ను బహు మర్యాదగా నాహ్వానించెను. నే నాతని కొంతవఱకు విశ్వసించి కొన్ని విషయములు చెప్పితిని. రాకుమారి రక్షణము నాతని కప్పగించితిని. మైకేలామెను బంధింప యత్నింపవచ్చును. కావున తాను తన సిబ్బందితో నున్నప్పుడు తప్ప డ్యూకునుగాని యాతని యను యాయులనుగాని యామె దరికి రానీయవలదని నే నాతనికి ముదల యిచ్చితిని.

‘మీ మాట నిజమే. పేరేమ కారణముగ నీతనికంటె ఉత్తములగువారు సైత మింతకంటె నీచముగ ప్రవర్తించుట

నే వెలుగుదును.'

‘ప్రేమ యొక్కటే కాదు: ~~అది వృద్ధులనందరినీ~~
నా కిరీటమును మాత్రం మాతడు ధరింప నొల్లడా?’

‘ప్రభూ, మీ రాతని తప్ప దలచితీరని మనవి.’

‘మార్షల్! నేను కొన్ని దినములు నగరము వీశిపోవు
చున్నాను. ప్రతి సాయంత్రమును నీకు వార్త నంపు
చుందును. మూడుదినములు వరుసగ నీ కెట్టి వార్తయు
నందకున్నచో నేను నీ చేతికిచ్చు సుత్తరువును ప్రకటింపుము.
నే నందులో నిన్నీ నగరపాలకునిగ నేర్పఱచుచు డ్యూకు
నాపదవినుండి తొలగించినట్లు వ్రాసియుత్తును. వెంటనే నీవు
‘రాజాదర్శన మిప్పించు’మని కోరుచు మైకేలుకు వార్త నం
పుము. తెలిసినదా?’

‘చిత్తము ప్రభూ!’

‘- ఇరువదినాలుగు గంటలలో నాతడు రాజును చూప
కున్న రాజు చచ్చెనని భావింపుము. తరువాత నాతని వార
సుల పాలకులుగ ప్రకటింపుము. వారసు ఎవరో నీ వెలుగు
దువు కదా?’

‘రాకుమారి స్త్రీవియా’

‘ఆమరణము నీ వామె పక్షముననుండి యీ విషక్తిమి
మైకేలును సంహరించి యామెను రాజపీఠముపై నుంతునని
నాయెడుట నీ విప్పుడు ప్రమాణము కావింపుము’ అనుచు నా
చేతి నాతని కందించి ‘మార్షల్! రాబోవు దినములలో నీ

యెదుట మాటాడుచుండు వ్యక్తిని గూర్చి వింత విషయముల నెన్నిటితో నీవు వినగలవు. ఆతడెవరైన కానిమ్ము. ఎట్టి వాడైన కానిమ్ము. ప్రేల్సరాజుగా నాతని గుఱించి నీ యభిప్రాయ మేమి?' యంటిని.

‘నే నెందఱినిో ఎల్ఫ్బర్గ్ వంశీయుల నెఱుగుదును. నిన్నుకూడ చూచితిని. ఏమైనను నీవు యోగ్యుడవు. ధైర్య శాలివి. పెద్దమనుష్యుడవు. ఉత్తమ ప్రేమజీవివి. నీ యట్టి వాడు వారితో నరుదు.’

‘నే నుద్రిక్తుడనై యుంటిని. మార్షల్ ముఖము కంపించు చుండెను. నే నాజ్ఞాపత్రము వ్రాయ నారంభించి ‘నా వ్రే లింకను నయము కాలేదు. చక్కగా వ్రాయజాల’ నంటిని.

చేవ్రాలునకంటె నెక్కువగ వ్రాయబూనుట కిదియే ప్రధమము. రాజదస్తూరి నా కింకను పూర్తిగా నలవడి యుండలేదు.

‘ప్రభూ! మీ సహజమగు దస్తూరికంటె నిది యిండుక భిన్నముగ నున్నది. సృష్టనయని యనుమానింపవచ్చును.’

నేను నవ్వుచు “మార్షల్, ఆ మాత్రపు అనుమానము నణచలేకున్న మీ తుపాకు లెందుకు?” అంటిని.

మా: (స్మితగంభీరుడై యాజ్ఞాపత్రమును గ్రహించి) ‘మైకేలు నన్నేషించుట కేగెదరా?’

‘ఔను. జండాలో నాకు కావలసిన వ్యక్తి మరొకడు సైత మున్నాడు.’

మా: (తన తెల్లని మీసమును పులివెట్టుచు) 'నేనుగూడ మీతో వత్తునా ప్రభూ! తమకు సేవచేయు నవకాశ మిత్తురా?'

సే: నా ప్రాణముకంటెను, సింహాసనముకంటెను, నమూ ల్యముగ వస్తు రక్షణమును నీ కప్పగించియున్నాను.

మా: ఆమెను భద్రముగ నప్పగింతును. తప్పిన యామెను రాణిని కావింతును.

అచ్చటినుండి వెడలి యింటికివచ్చి శాస్త్రుతోను ఫ్రిట్టు తోను నే జేసినది తెలిపితిని. శాప్ట కొన్ని లోపములెంచి యసంతృప్తి దెలిపెను. ఆత డిట్లు చేయునని నాకు ముందే తెలియును. ముందుగనే తనతో సంప్రదించిన నాతనికి సంతోషము. పని చేసిన తరువాత దానిని గూర్చి చెప్పిన నాతడు హర్షింపడు. మొత్తముమీద నేను చేసిన పని నాత డామోదించెను. కార్యాచరణమునకు నమయ మానస్సమ గుడు నాత డుత్తేజిత డయ్యెను. ఫ్రిట్జ్ సైతము సిద్ధముగ నుండెను. ఆతని సాహసము వంద్యమే. ప్రియురాలిని వదలి రావలసి యుండెను.

మా యేర్పాటు లన్నియు ముగిసెను. మరుసటి ఉద యమే మేము మృగయా వినోదమునకై వెడలనుంటిమని ప్రక టింపబడెను. నగరమునుండి వెడలుట కవసరమగు సేర్పా ట్లన్నియు చేసితిని. ఒక్కపని మాత్రమే మిగిలియున్నది - క తి న త మ మై న ది - హృదయవిదారకమైనది - ఫ్లేవియాతో

‘సెలవువుచ్చుకొనుట. ఆ సాయంతనమే నే నామెను చూడ బోయితిని. మా ప్రయాణవిషయ మామె కప్పుడే తెలియును. నన్నామె యాదరముగ నాహ్వానించెను.

‘ప్రభువుగారికి విలాసముల కల్పింపలేక పోయినందులకు విచారించుచున్నాను. బహుశః అడవి పందులే మీ మనసు నాకృమించిన వేమో!’

ఆమె యిండుక కోపమున నున్నట్లుండెను.

‘మే మొక వరాహమును వేటాడ బోవుచున్నాము. విడిచి వెళ్లుచుంటినని కోపమా?’

‘కోపపడుటకు నా కేమి యధికారము కలదు? నా సమక్షమున లేని ప్రతి నిముసమును వృథ యని నిన్న నేకదా మీరు చెప్పినది. కాని పందివేటయన్న నా విషయమే వేటుకదా?’

బహుశః పందియే నన్ను వేటాడునేమో! నన్ను పట్టుకొనునేమో?’

ఆమె నిరుత్తరయయ్యెను.

‘ఆ యపాయము కలుగనున్నను నీ మనసు కరుగలేదా?’

ఆమె మాటాడలేదు. కాని యామె కన్నులనుండి యశ్రుకణములు రాలెను.

‘ప్రియతమా! మృగయాలోభి నై నిన్ను విడిచి వెళ్లుచుంటినని తలచితివా?’

‘రూడాల్ఫ్! అయిన నెందులకు?’

‘బౌను, వేటకే - మైకేలువేటకు,

ఆమె ముఖము వివరమయ్యెను.

‘మే మచిరకాలముననే మరలి వత్తుము.’

‘మీ క్షేమములు తెలుపుచుండుదురు కదా?’

ఆమె కనుమానము కలుగని రీతిగా ‘ప్రతిదినమును వార్త సంపుచుండు’ నంటిని.

‘మీ కేమియు నపాయము లేదు కదా?’

‘అనవసరమగు నపాయముల నెదుర్కొన ప్రయత్నింపను’

‘మీరు మరలివచ్చు తెప్పడు!’

‘చెప్పలేను.’

‘శ్వరలో రావలయును సుమా!’

‘దేవు డెఱుగును - కాని రాకపోయినచో?’

‘చాలును - ఊరకుండుడు.’

‘నేను రాకపోయినచో నీవు నా స్థానము నాక్రమింప వలెను. ఎల్ఫ్బర్గ్ వంశమున మిగిలినదానవు నీ వాకర్తుకవే యుండువు. నీవు నాకొఱకు విలపింపక రాజ్యపాలనము చేయ వలయును.’

ఆమె యొకక్షణ మూరకుండి రాణివలెనే గంభీరయై ‘అట్లే పాలింతును. నా జీవితమంతయు వృథయేయైనను నా పాత్రను నేను నిర్వహింతు’ ననెను.

నే నామెను పీడ్మోని వచ్చుచుండగా నామె గద్గద స్వరమున ‘మైకేలు నీ కపాయము కల్గింపవచ్చును. న న్నెడ

బాపుటకు ప్రయత్నింపవచ్చును. దానికి నీ వెడమివ్వవు కదా?' యనెను.

‘లే’ దనుచు నే నామె సెలవువుచ్చుకొంటిని.

మైకేలుకాదు - ఎవని రక్షణముకొఱకు నేను నా ప్రాణము లొడ్డుచున్నానో ఆ రాజే - బ్రతికి బట్టకట్టినచో - ఆమెనుండి నన్ను దూరము కావింపవలెను. ఆతని యాకారము నా యెదుట ప్రత్యక్షమై మా యిరువురి నడుమ నిల్చి నట్లు కనుపించెను.

12

జుడా కైదుమైళ్ల దూరమున - దుర్గమున కెదురుగా నొక యడవి కలదు. దాని నడుమ నొక గుట్టపై నొక భవనము కలదు. ఫ్రీట్జ్ దూరబంధు వొకడు దాని యజమాని. ఫ్రీట్జ్ పార్థివమున మే మా భవనమున బసచేయుట కాతడంగీకరించెను. దాని పేరు టార్లకాహిం భవనము. పట్టణమున కావలివైపు మైకేలు నివాసముండెను. తెల్లవారుజాముననే సేవకులు గుట్టములను సామానులను తరలించుకొని బయలుదేరిరి. మేము మధ్యాహ్నము రైలులో బయలుదేరితిమి. ముప్పదిమైళ్లు రైలులో పయనించి యచ్చటినుండి గుట్టముల నెక్కి పోయితిమి.

శాప్ట్, ఫ్రీట్జు, యిరువురేగాక నా వెనుక నింకను పది

మందియుండిరి. వారినందఱిని బహు జాగ్రత్తగ నెన్నుకొని యుంటిమి. వారెల్లరు రాజునందు మిక్కిలి భక్తిప్రపత్తులు కల్గియుండిరి. వారికి కొన్ని నిజమగు సంగతులు తెలిపి యుంటిమి. వేసవి విడిదిలో నన్ను చంపుటకు మైకేలు కావించిన ప్రయత్నము వారికి తెలుపుటచే వారికి మైకేలునందు వ్యతిరేకభావమును రాజునెడల భక్తియు కలిగెను. రాజుగారి స్నేహితు నొకని జండాదుర్గమున మైకేలు నిర్బంధించియున్నట్లనుమాన మున్నదనియు నాతని తప్పించుటకూడ రాజుగారి యాశయములలో నొక్కటియనియు వారికి తెలుపబడెను. రాజుగారి ముఖ్యద్దేశ్యము వంచకుడగు మైకేలుపై చర్యగైకొనుటయే యనుట వారికి స్పష్టము కావింపబడెను. రాజుగారు తమయందలి విశ్వాసభావముతో తమ సహాయము నపేక్షించుటే పదివేలుగా వారు భావించిరి.

ఈవిధముగ మా కార్యరంగము రాజధానీనగరము నుండి జండాకు మారెను. ప్రేమవిషయమును మఱచిపోయినా శక్తి సంతటిని కార్యసాధనకై వినియోగింప నిశ్చయించితిని. సజీవునిగ రాజును దుర్గమునుండి కొనివచ్చుటే నా పరమలక్ష్యము. బలప్రయోగము నిరుపయోగము. ఉపాయమే తరణోపాయము. ముందేమిచేయవలయునో నేనప్పుడే యాలోచించి యుంటిని. మైకేలున కప్పుడే నా రాక తెలిసియుండును. వేటమిషతో నేను బయలుదేటి వచ్చియున్నను నా నిజమగు యుద్దేశ్యము నాతడెఱిగియుండె

ననియే నే నూహించితిని.

నా యూహ సత్యమే. నేను విడిది చేరిన గంటలోనే నన్ను దర్శించుటకు మైకేలుపక్షమున నొక రాయబారవర్గ మనుదెంచెను. వేసవి విడిదిలో నన్ను హత్యకావించుటకై వచ్చిన దుష్టత్రయమునుకాక తక్కిన మువ్వర నిప్పు డాతడు నాయొద్ద కనిపియుండెను. వారి పేరులు లాయెంగామ్, క్రాఫ్‌స్టీక్, రూపర్ట్ హెంజూ, అందులో కడపటివాడగు రూపర్ట్ పయసు సుమా రిరువదిరెండు లేక ఇరువదిమూడేండ్లుండవచ్చును. అతడు గొప్ప సాహసివలె కనుపించెను. అతడే మొదట చొరవ కలిగించుకొని యిట్లనెను. 'ప్రభూ, మీ ప్రియ సోదరుడగు మైకేలును, అతని పరివారములో పెక్కురును అంటురోగముగు నొక విషజ్వరమునకు గురియై యుండుటచే నాతడు తమ దర్శనమునకు స్వయముగ వచ్చుటకుగాని, తన భవనమును తమకు విడిదిగా నిచ్చుటకుగాని సాధ్యము కాలేదు. అందుల కాతడు తమ క్షమాపణను కోరుమనెను.'

'పాపము, ఆతని రోగబాధ త్వరలో నివారణ యగు నని విశ్వసించుచున్నాను.'

'ప్రభూ, ఐనను అతడు నిత్యకృత్యముల నిర్వహించు కొన గలుగుచున్నాడు.'

'ఆతని పరివారమంతయు వ్యాధిగ్రస్తము కాదను కొందును. స్నేహితులు డిగ్‌బెట్, బెర్నోనిక్, డిచర్డ్ వీరి

స్థితి యెట్లున్నది? డిచర్డున కేదో దెబ్బ తగిలినదటనే?

ఆమాటకు రూపర్ట్ కాశ్ మిగిలినవారు నివ్వెర పాటు తో ఒకరి మొగ మొకరు చూచుకొనిరి. రూపర్ట్ మంద హాసము చేయుచు 'ప్రభూ, త్వరలోనే దానికి తగిన మందొ కటి లభ్యమగునని యాతడు తలంచుచున్నాడు.'

ఆమాటకు నేను నవ్వితిని. డిచర్డ్ కోరిన మందేదో నాకు తెలియును - దాని పేరు ప్రతీకారము.

‘ఐన మీ రిచ్చటనే భుజించి పొండు’

ఇందుకు రూపర్టు దుర్గమున తాము నిర్వహింపవలసిన పను లనేక ముండుటచే త్వరలో కెళ్ల వలసియున్నందున నిలు చుట సాధ్యము కాదనియు క్షమింపవలయు ననియు నుడివెను.

‘అయిన మనము త్వరలోనే మరల కలిసికొందము గాక!’

‘ప్రభూ! అట్టి యవకాశ మచిరకాలముననే కలుగ గలదని యాశించుచున్నా’ మని తీవిగ పలుకుచు హెంజూ సహచరసహితుడై నన్ను వీడ్కొనెను.

ఆరాత్రి నేను నా బసలో భుజింపలేదు. శాస్త్రులు బసలోనుంచి ఫ్రిజ్జ్ తో కలిసి గుట్టములమీద జండాలో నే నెరిగిన యొక చిన్న సత్రమునకు బయలుదేరితిని. మా వెంట నొక యశ్వరక్షకు డుండెను. ఇతరులు న న్నానవా లిడకుండ నొక మేలి మునుగును ధరించితిని. సత్రము చేర గానే నేను ఫ్రిజ్జ్ తో నిట్లంటిని.

“నీ వీ సత్రమువారితో ‘రాజ కుటుంబమునకు చెందిన

వార మిరువురము వచ్చియున్నాము. మాలో నొక్కనికి పండ్లనొప్పి. మా కొక ప్రత్యేకమైన గదియు, భోజనమును, రోగి కొక సీసా మంచి మద్యమును కావలయు'ననుము."

ఇరువురమును సత్యములోని కేళితిమి. మేలి మును గున్నందున కన్నులు తప్ప నా శరీరమంతయు నాచ్ఛాదితమై యుండెను. యజమానురాలు మమ్మాహ్వానించెను. రెండు నిమిషముల తరువాత యజమానురాలి కూతురు మా యొద్దకు వచ్చెను. మేము మా ప్రత్యేకమగు గదిలో నుంటిమి. ఆమె తెచ్చిన సారా సీసాను బల్లపై నుంచెను. ఫ్రిజ్ నీనాలోని మద్యమును గ్లాసులోనికి పోసి నాకిచ్చెను.

బాలిక జాలిగా 'అయ్యో, ఇతనికి చాల బాధగ నున్నదా!' యని ఫ్రిజ్టును ప్రశ్నించెను.

వెంటనే నేను నా ముసుగును తొలగించి 'నెనుకటిసారి నీవు నన్ను చూచినప్పటికంటె హీనస్థితిలో లేను' అంటిని.

బా: (నిర్విణ్ణయై) ఆఁ, రాజుగారే! నే నప్పుడే మాయమ్మతో చెప్పితిని. ప్రభూ! అప్పుడు మే మాజిన మాటల మన్నింపుము.

'క్షమింపదగిన దేదియు లేదు లెమ్ము'

'మా తల్లితో పోయి చెప్పుదును'

'ఆగుము, పోయి భోజనము లెమ్ము. రా జిచ్చట నున్నాడను విషయము పొక్కనీయకుము'

ఆమె నా మాటప్రకారమే పోయి భోజనము లెచ్చెను.

నేను భోజన మారంభించుచు నామెతో సంభాషణకు మొదలీసితిని.

‘జోహాన్ బాగున్నాడా?’

‘అయ్యో, - కాదు, కాదు - మహాప్రభూ! అతడా?’

‘అయ్యో యనుము. చాలును. ఆత డెట్లున్నాడు?’

‘మే మాతని తఱచుగా చూచుటలేదు.’

‘ఏల?’

‘ఆత డిచ్చటికి విశేషముగ వచ్చిపోవుచుండ నేనే యాక్షేపించితిని.’

‘కావున నాతడు వచ్చుట మానుకొన్నాడా?’

‘ఔను’

‘కావలసిన నీ వాతని పిలిచికొని రాగలవు గదా?’

‘ఆఁ. పిలిచికొని రాగలను’

‘చూచితివా! నీ శక్తి నాకు తెలియును’

‘నా యాక్షేపణకు తోడుగా నాతనికి జండాకోటలో చేతినిండుగ పని సైత మున్నది.’

‘అటులనా - ఇప్పుడు వేట లేదుగదా?’

‘లేదండీ. కాని ఆత డిప్పు డింటి కావలికాడైనాడు.’

‘జోహాన్ గృహిణిగా మారినాడా?’

ఆమె మహోత్సాహముతో. మాటాడుట కారంభించెను. ‘అచ్చట స్త్రీ లెవరును లేరట - అనగా పనికత్తెలు. అయినను నేనా మాట నమ్మను. ఒక్క స్త్రీవ్యక్తి మాత్రం

మున్నదట. జోహాన్ అచ్చటి పెద్దమనుష్యులకు సౌకర్యము లమర్చుచుండునట.'

'పాపము. జోహానునకు విరామములేని పని. ఐనను నిన్ను చూచుట కొక యరగంట రాగల డనుకొందును'

'ఆ విషయ మవకాశము బట్టి యుండును.'

'నీ వాతని ప్రేమింతువా?'

'లేదండీ'

'రాజసేవ చేయుట కిచ్చగింతువా?'

'ఔనంశి'

'ఐన రేపు రాత్రి పదిగంటలకు జండాకు బయట రెండవ మైలురాయి యొద్ద నిన్ను కలిసి కొనుమని యాతనితో చెప్పుము.'

'ఆతని కేమైన యపాయము చేయ బూనుదురా?'

'లేదు. నేను చెప్పినట్లాతడు నడచుకొన్న నే యపాయము రాదు. నేను చెప్పినట్లు నీవు చేయుము. రా జిచ్చటికి వచ్చియుండెనని యెవ్వరికిని తెలియకూడదు సుమా!'

అనుచు నే నామె కొక యందమగు బహుమతి నిచ్చి పంపితిని. భోజనము ముగించి పూర్వమువలెనే మునుగు ధరించి ఫ్రిట్టుతోగూడ బసకు బయల్దేరితిని. తొవలో ఫ్రిట్ట్ 'ఈ జోహానును పట్టనెంచితివా?' యనెను.

'ఆఁ. సరియైన యెఱి వేసిన ట్లూహించుచున్నాను.'

ఈ విధముగ మాటాడుచు మేము త్వరలో మా విడిది

చేరితిని. మా యశ్వముల చప్పుడు విని శాప్టే బయటికి వచ్చి 'అబ్బా! దేవునికి వేయి వందనములు. మీరు సురక్షితముగ వచ్చితిరి గదా! త్రోవలో వా రెవ్వరైన కనుపించిరా?' యని యడిగెను.

నేను గుఱ్ఱము దిగుచు 'ఎవరు?' అంటిని.

అశ్వరక్షకులు వినకుండునట్లు అతడు నాతో నిట్లు చెప్పెను. 'తగిన పరివారము లేనిదే నీవు బయటికి పోరాదు మనవారిలో బెర్ నెన్ స్టీక్ అనువానిని నీ వెఱుగుదువు గదా? అతనికి గుండుదెబ్బ తగిలి మిద్దెపైన గదిలో పడినాడు.'

'ఆ - అటులనా?'

'ఔను. భోజన మైనతరువాత నత డడవిలోనికి పికారు వెడలియుండెను. అచ్చట నతనికి ముగ్గురు వ్యక్తులు కనుపించిరట. వారిలో నొక్కడు తన తుపాకి నాతనిపై వ్రేల్చుటచేత నాతని చేతికి గాయము తగిలినది. అత డింటి వైపు పరువిడి వచ్చినాడు. రాగానే మూర్ఛ వచ్చినది. అదృష్టముచేత వా రాతని నింటికే తఱుముకొని రాలేదు. అదెబ్బ నీ కుద్దేశింపబడినది.'

'కావచ్చును. మైకేలే కయ్యమునకు మొదలెత్తి వచ్చినాడు.'

'వా రేమువ్వురో' యని ఫిట్స్ ప్రశ్నించెను.

నే: శాప్టే! నేనీదినము పనిలేక బయటికి పోయియుంటి ననుకొనకుము. ఆ విషయ మంతయు నెఱిగింతును లెమ్ము.

నా మనసులో నొక విషయ మున్నది.

‘ఏమది?’

‘ఏమందువా? దేవుని సహాయమున నేను రురిటేనియా నుండి వెడలులోపల నీయూరుగురిలో నొక్కనిగూడ పాణిము లతో మిగులనీయును. అట్లు మిగులనిచ్చిన రురిటేనియా నా కొనగిన గౌరవమునకు న్యూనత కల్గించినట్లుగును.’

శాస్త్ర నాప్రతిజ్ఞ నంగీకరించుచు కరచాలనము కావించెను.

13

మరునటిదినము నేను బసలో వడకలో చేరగిలబడి స్నేహితుడు హాయిగా పాడుచుండగా వినుచుంటిని. ఆ సమయమునకు నడిగా రూపర్తు వచ్చి నా దర్శనము కోరెను. డ్యూకు అతనిద్వారా నా కొక సందేశ మంపియుండెను. దానిని నా కందజేయుటకై యాతడు వచ్చెను. ఆతడు గుండె దీసినబంటు. లేకున్నచో దట్టముగు తరులతాదులచే నిండి మనుష్యుడు దాగుకొనుట కెన్నియో యవకాశములు గల యాయరణ్యమధ్యమునుండి యొంటరిగ వచ్చుటయన్న సామాన్య మగు విషయమా? అతడు రాగానే అచ్చట నున్నవారి నందఱి నావలకు పంపితిని. ఆతడు ప్రవేశించి నాప్రక్కన కూర్చొనుచు ‘రాజు ప్రేమనిమగ్నుడై నట్లున్నదే’ యనెను.

‘పాణిముమీద కాదు’

‘మంచిదే. మన మేకాంతమున నున్నాము. వినుము
‘రాసిండల్!’

నేను నవరించుకొని కూర్చుంటిని.

‘విశేషమేమి?’ అని యాత డనెను.

‘ఏమియు లేదు. ఎవరినైనను పిలిచి నీ గుఱ్ఱమును
తెప్పింత మనుకొంటిని. నీకు రాజును సంబోధించుట తెలి
యనిచో మైకేలు మరియొక వార్తాహరుని నియమింపవలసి
యుండును’

ఈమాటలను నిర్లక్ష్యముచేయుచు ‘ఈ నాటక మింకను
ఎందులకు?’ అనెను.

‘ఎందులకా? ఇంకను ముగియలేదు గనుక’

‘అటులనే కానిమ్ము. అయినను నీమీద ప్రేమచేతనే
నేను మాటాడుచున్నాను. నీవు నా మది కెక్కినవాడవు’

‘ఉండని. ఆ వార్త యేదో తెలుపుము.’

‘ఝాకు నీయెడ నాకంటె ఉదారముగ ప్రవర్తింప
దలచినాడు. నీ కురిత్యాడే తగునని నేను సలహా నిచ్చితిని.
కాని ఝాకు దశలక్ష క్రొనులనిచ్చి నురక్షితముగా సరిహద్దు
దాటింతు ననెను.’

‘నే నేదైన షరతునకు కట్టుబడవలసి వచ్చుచో నీ ప్రతి
పాదననే కోరుకొందును’

‘ఐన నీ వాశని ప్రతిపాదనను నిరాకరింతువా?’

‘అ’

మైకేలునకు నే నప్పుడే యామాట చెప్పితిని. మనలో
మాట... మైకేలు నిజముగ యోగ్యు డెవ్వడో గుర్తింపలేడు,
నేను నవ్వుచు 'సీవో?' యంటిని.

'నేను గుర్తింపగలను. మంచిది. నీ కురిత్రాడే యుండ
నిమ్ము'

'దానిని చూచుటకు నీవు సజీవుడవై యుండవని చెప్పు
టకు చింతించుచున్నాను'

'అయిన ప్రభువులవా శేవో కయ్యమునకు కాలు
దువ్వుచున్నట్లున్నదే'

'నీవింకను పెద్దవాడవైయుండిన బాగుండెడిది.,

'ఓహో! అటులనా! కాని నన్ను నేను కాపాడుకొన
గలను.' అనుచు నాతడు నవ్వెను.

'మీ బందీ ఎట్లున్నాడు?'

'ఆ - రా -'

'మీ వైదీ'

'మీ కోరికను మఱచితిని ప్రభూ! ఆతడు సజీవుడై
యున్నా" డనుచు నాతడు లేచి నిలుచుండెను. నేను నట్లే
కావించితిని.

అంతట నా జీవితములో కని విని యెఱుగని సాహ
సము ప్రదర్శితమయ్యెను. నా స్నేహితు రెల్లరు నుమారు
ముప్పదిగజముల దూరమున నుండిరి. రూఫ్ట్ ఒక యశ్వ
రక్షకుని పిలిచి తన గుఱ్ఱమును తెమ్మని చెప్పుచు నాతని

కొక నాణ్యమిచ్చి పంపెను. వాడు గుట్టమును తెచ్చెను. అతడు గుట్టము దాపున నిలుచుండెను. నేను నిశ్చంకుడనై నిశ్చలముగ నిలుచుకొని యుంటిని.

రూపర్థి గుట్ట మెక్కువానివాలె నటించుచు హఠాత్తుగ నావైపునకు తిరిగి తన యెడమచేతిని నడుముపై నుంచుకొని కరచాలనము కావింప కుడిచేతిని ముందుకు చాచెను. అతని యూహ కనుగుణముగ నే నేను చేతులను వెనుక నుంచుకొని ముందునకు వంగి నమస్కరించితిని. మనోవేగమునకంటె త్వరగ నాత డెడమచేతితో నొక చిన్న చుఱకత్తిని తీసి నా యెడమభుజమున దూసెను. నే నించుక కదలకున్నచో నా దెబ్బ నా హృదయమును చీల్చియుండును. కెవ్వన కేక వేయుచు నేను తడబాటుతో వెనుకకు తగ్గితిని. అతడు వెంటనే గుట్టమెక్కి మెఱపువలె మాయమయ్యెను. ఇంతలో మావా రాతని వెన్నంటి పిస్తోళ్లు కాల్చిరి. వారి ప్రయత్నము వమ్మయ్యెను. నేను నా కుర్చీతో చతికిలబడితిని. గాయమునుండి రక్తము కాలువలె ప్రవహించుచుండెను. నా స్నేహితులు నన్ను చుట్టుముట్టిరి. నాకు ప్పెను -

కొన్నిగంటలకాలము నే నావిధముగ తెలివితప్పి పడి యుంటిని కాబోలు! నాకు మెలకువ వచ్చునప్పటికి చీకటి పడి యుండెను. నాప్రక్కన ఫిట్జ్ కూర్చొని యుండెను. అతడు నాతో నేను త్వరలోనే తేఱుకొగలననియు మా పన్నాగము ఫలించుటచే జోహాన్ చేజ్కెననియు చెప్పెను. నా కొరక

మేరకు వెంటనే జోహానును నాయొద్దకు పిలిచికొని వచ్చిరి. కొంతదూరమున నాతని కూర్చుండబెట్టితిని. ఇచ్చటికి వచ్చి యుండుట యాతని కీప్తముగ నున్నట్లే కనబడెను. మైకేలు పన్నుచుడు కుట్ర) లన్నిటిని మా కెఱిగించినచో ననేక బహు మతు లిత్తుమని యాతని కాశలు చెప్పితిమి. ఆతడు దుష్టుడు కాడనియు దుర్బలుడనియు డ్యూకువలని భయముచేతనే యాతని యాజ్ఞానువర్తియై యుండెనేకాని యాతనియందలి యభిమానముచేత మాత్రముకాదనియు మేము గ్రహింప గలిగితిమి. ఆతడు తన కథ సంతయు నీవిధముగ తెలిపెను.

‘పాతకోటలో నేలమట్టమునకు క్రిందుగా కొండరాతిలో తొలువబడిన చిన్న గదులు రెండున్నవి. వీనిలోనికి దిగిపోవుటకు రాతి మెటికె లున్నవి. ఈ మెటికె లచ్చటినుండి యీడ్చునంతెనవఱకు నున్నవి. వానిలో బయటి గదికి కిటికీలు లేవు. వెలుతురుకొరకు మైనపువత్తుల వెలిగించి పెట్టుదురు. లోపలి గది కొక చదరపు కిటికీ యున్నది. అది కందకమువైపున నున్నది. రాత్రింబవళ్లు దుష్టవట్కమందలి మువ్వరు బయటి గదిలో కావలియుందురు. వారా గది వాకిలిని సాధ్యమైనంతవఱకు కాపాడుచుండవలయునని మైకేలు ఆజ్ఞ. ఏ కారణముచేనైన బయటి గదివాకిలి శత్రు హస్తగత మగుచో రూపర్థికాని డిచర్డ్ కాని (వారిలో నొక్క రెప్పుడు నచ్చట నుందురు) వెంటనే మిగిలిన యిరువురిని బయటి గదిలో సాధ్యమైనంతవఱకు పోరాడుటకు విడిచిపెట్టి లోపలి గదిలోనికి

పోయి నిరాలస్యముగ రాజును తువముట్టింపవలెను. రాజు నిరాయుధుడు. శృంఖలాబద్ధహస్తాను. కావున బయటి వాకిలి ధ్వంస మగులోపల రాజు చంపబడియుండును. మరి కళేబరమో? అది యున్నను ప్రబల సామ్రాజ్యముగ నుపకరించును గదా! ఆ విషయమును గూడ మైకే లాలోచించి తగు ఏర్పాటు కావించియున్నాడు. లోపలి గదిలోని కిటికీకి సరిగా నొక పెద్ద మంటి గొట్టమును క్రిందనుండు కందకము లోని నీటిమట్టమును తాకునట్లు అమర్చియున్నారు. ఈ గొట్టములో నొక మనుష్యుని శరీరము సులభముగా దిగజారి పోవుటకు చక్కని సదుపాయము కలదు. ఏవస్తువు నీట బడినను చప్పుడు కాదు. కావున రాజును చంపినవ్యక్తి పెంటనే కిటికీకున్న ఊచలను తొలగించి రాజు శరీరమును గిలక సహాయమున కిటికీవఱకు పైకీడ్చుకొని దాని కొక బరువుకట్టి దానితోగూడ నాకళేబరము నా మంటి గొట్టములోనికి చొప్పించి జారవిడుచును. నిశ్శబ్దముగ నాశరీరము కందకము లోని నీటి యడుగుభాగమును చేరును. నీటిలోతు సుమారిరువది యడుగులు. ఈవని చేసి వెంటనే యాతడు 'అంతయు సురక్షిత' మని యటచి తాను గొట్టమునుండి కందకములోనికి జారును. ఇంతలో బయటి గదిలోనివారు సాధ్యమైనచో వెనుకటి గదిలోనికి వచ్చి, వాకిలి బంధించి, కిటికీనెక్కి మొదటి వాని మార్గముననే కందకములోనికి ప్రవేశింపవలెను. ఈ మువ్వురు సచ్చటనుండి నీటిలో నీదుచు కందకము ఆవలి దరి

జేరవలెను. అచ్చట వారిని గట్టున కీడ్చుకొనుటకు తగిన ఏర్పాటుండును. ఒకవేళ కథ యడ్డము తిరిగినట్లైన ద్యూకు గూడ వారి నచ్చట కలిసికొని 'బ్రతుకు జీవుడా'యని పారి పోవును. కాని వారి కనుకూలముగ నన్నియు జరిగిన వారచ్చటనుండి సింహద్వారముగుండ కోటను ప్రవేశించి శత్రువుల బంధింతురు. ఇదియే మైకేలు పథకము. కాని యీ పద్ధతి కడవటిది. రాజును చంపుటకు ముందుగనో తరువాతనో నిన్ను చంపగలిగిననే కాని యాతడు రాజును చంప దలచుటలేదు. ప్రభూ! ఉన్నదంతయు నివేదించితిని. మైకేలు బాంనుండి నన్ను రక్షించు భారము మీపై నున్నది. ఈ పని చేసినతరువాత నే నాతని చేతికి చిక్కుటే సంభవించెనా నన్నాతడు నానాచిత్రహింస పెట్టికాని చంపడు"

ఆతడు చెప్పిన విషయములనుబట్టి చక్కని సైన్యముతో దుర్గముపైబడిన మైకే లనునరింపనున్న పద్ధతిగూడ తెలిసెను. కాని సందర్భవశమున వీలులేని పరిస్థితులు కల్గిన చల్లగా రాజును వధించి యాగొట్టముద్వారా కందకములోనికి త్రోయుటయే జరుగగలదు. కావున నట్టి పరిస్థితిని నే నాతనికి కల్పించిన నది యనాలోచితము సవివేకము నగును. కారణమేమన మేమొకవేళ బలప్రయోగమున కోటలో ప్రవేశించితిమేని రాజును చంపి కందకములో వేసి తన యారుగురిలో నొక్కని రాజునకు బదులుగ గదిలో నుంచి, కోటలోనుండిన యొకానొక స్త్రీవ్యక్తియెడ నక్రమముగ వర్తించినందున -

జండాప్రభువుగా తన యధికారమును పురస్కరించుకొని - యాతని నిర్బంధములో నుంచితి ననియు నిప్పు డాతడు క్షమా పణ కోరుచున్నందున విడిచిపెట్టుచున్నాననియు చెప్పును. అప్పుడు జండాలోని బందీవిషయ మందఱకు తెలియగలదు. నిశ్చేష్టులై యెల్లరు వెనుకను పోవలసివచ్చును. తీరుబడిగా రాజు కళేబరము నాతడు తొలగించివేయును.

ఈ క్రూర పథకమును విన్నంతనే నేను ఫిట్జ్, శాప్ట్ మువ్వరము నప్రతిభులమైతిమి. ఆతని నెదుర్కొన నే నెట్టి ప్రయత్నము కావించినను రాజు చచ్చుటమాత్రము నిశ్చయ మని తోచెను. ఒకవేళ నన్నాతడు జయించెనా యాతని రొట్టెవిరిగి నేతిలో పడినట్లే యగును. ఒకవేళ నేను జయించి తినా నాతప్పు బయటపడనిదే యాతని దోషిగా నిరూపించుట సాధ్యముకాదు. ఈవిధముగ నెన్నియో యాలోచనలు నాకు తట్టెను. నేను జోహానును చూచి 'రాజున కీ విషయము తెలియునా?' యని యడిగితిని. 'ప్రభూ, రూపర్ట్ ఆజ్ఞ మేరకు నేనును మా యన్నయు కలిసి యా మంటిగొట్టము నది యిప్పు డున్నస్థానమున నమర్చితిమి. ఆదినము రూపర్ట్ రాజుగారికి కావలియుండెను. రాజుగారు దానినిగూర్చి యాతని బ్రశ్నించిరి. అందు కాతడు తీవిగా నవ్వుచు "అది స్వర్గమునకు నూతన మార్గము. అందఱును పోయినత్రోవనే ప్రభువుల వారును స్వర్గమున కేగుట యనుచితమని యెంచి మీరీ ప్రత్యేక మగు నందమైన మార్గము నేర్పఱచితిమి. దీని యర్థ

మిదియే” యనెను. ఈమాట లాడుచు తన వైపు హేళనగా చూచుచున్న రూపర్థముఖముచు, మంటిగొట్టమును, చూచినకొలది ధైర్యశాలియైన రాజు మొగము తెల్లబోయెను. (ఈమాట లాడుచున్న జోహాన్ శరీర మాద్యంతము కంపించెను) ‘ప్రభూ! జండా దుర్గమున నిశ్చింతగ వరుండుట సాధ్యము. అచ్చట నుండువా రందఱికి మనుష్యుల చంపుట యన్న నొక లెక్కలోనిది కాదు. అందులో రూపర్థున కది యభిమాన పాత్రమైన చర్య’యని యాతడు ముగించెను.

ఫ్రీట్టును పిలిచి యాతని భద్రముగ కాపాడవలసినదని యాదేశించితిని. తరువాత జోహానుతో ‘జండాలో నెవరైన బందీ యున్నాడా?’యని నిన్నెవరైన ప్రశ్నించిన ‘ఔ’ననుము. కాని యాత డెవ్వరోమాత్రము చెప్పకుము. నాయాజ్ఞ మీఱితివా నీ తల యెగురు’నని చెప్పితిని. ఆతడు వెల్లిన తరువాత శాస్తుతో ‘ఇది యొక విషమనమస్యగా నేర్పడిన’దంటిని.

‘విషమము కాదు. విషమతమము’

‘రాజు ప్రాణములతో బయటపడవలెనన్న రెండే మార్గము లున్నట్లు తోచుచున్నది. అందులో మొదటిది - డ్యూకుపరివారమును భేదోపాయము కల్పించి మోసగించుట.’

‘ఆ మాట విడిచిపెట్టుము.’

‘నే నట్లు తలంపను. ఇక రెండవ మార్గము - దైవ ఘటన’

ఏదో వ్యాయామ క్రీడయందు ప్రమాదవశమున బల్లెము తగులుటచే రాజుగారికి అపాయకరమగు దెబ్బ తగిలినదను సభికారప్రకటన వెలువడినది. ఇందువలన రెండు ఫలితములు కలిగెను. మొదటిది స్లేవియా రాకుమారి ఎవరి మాటలు లెక్కగొనక టార్లెక్ హీం భవనమునకు ప్రయాణముకట్టెనని మార్షల్ స్ట్రాక్స్ చెప్పిపంపెను. రెండవది మైకేలు నకు నేను నిజముగ గాఢమైన దెబ్బ తిని లేవలేని స్థితిలో పడియున్నాననియు కొంతవఱకు ప్రాణాపాయస్థితికూడ నున్నదనియు తెలియవచ్చుట. ఈ విషయము నాకు జోహాన్ ద్వారా తెలిసెను. జోహానును నేను నమ్మి మరల జండాకు పంపియుంటిని. రూపర్టు రాత్రియంతయు నతడు గైరుహాజరైనందుకు చావమోదియుండెను. దానితోనే జోహాన్ కోపముగానుండ డ్యూకు రూపర్టుచర్యను సమర్థించుటచేత జోహానుకు వారిపై మరియు కోప మెక్కుడై పూర్తిగా మా కనుకూలుడుగ మారిపోయెను.

అతడు వచ్చి దినదినమునకును రాజుగారి స్థితి హీనమున నున్నదని తెలుపుటచేతను, మార్షల్ వెంట రాగా మేమున్నచోటికి వచ్చియున్న స్లేవియా రాకుమారి త్వరలో వివాహము నిశ్చయింపవలయునని నన్ను నిర్బంధించుటచేతను మే మేదో యొక తీవ్ర చర్యకు వెంటనే పూనుకొనక తప్పదను నిర్ణయమువకు వచ్చితిమి.

ఈ మధ్య నేను జీవితముపై బహు నిర్లక్ష్యముగ
సంచరించుచుంటిని. నన్ను వారించినను ఉపయోగము
లేదని నా నెయ్యి రూరకుండిరి. అదృష్టముకొలది యేదో
యొకటి జరుగగలదని మైకేలు విషయమై నే నెట్టి చర్య తీసి
కొన్నను వారు పల్లెత్తుచూట పలుకకుండిరి.

మరునటిరోజు రాత్రి స్లేవియా పరున్నతరువాత నా
గుడ్డలను మార్చి బ్రేజ్జీతిని. ఆరుగురు మనుష్యులతోను
గుట్టములతోను శాస్త్రమును ఫ్రీజ్జును నాకొఱకు వేచియుండిరి.
శాప్ట్ తనవెంట నొక పెద్ద త్రాటిని తెచ్చియుండెను. వారిరు
వురియొద్దను ఆయుధములుకూడ నుండినవి. నే నొక చిన్న
దుడుకట్టను, పెద్ద ఘాతుక నొకదానిని తీసికొంటిని. మే మొక
చుట్టుతో⁽¹⁾వలో వెడలి యసతికాలముననే దుర్గమున్న కొండ
నెక్కసాగితిమి.

అది యొక చీకటి రాత్రి. ఉలుములు మెఱపులతో
చినుకు లారంభమయ్యెను. క్రమముగ ఝంఝామారుతము
వీవసాగెను. దుర్గమున కరమైలు దూరమున మా స్నేహి
తుల నార్గర నిలిపితిమి. శాప్ట్ ఈల వేసినతోడనే వారు
వచ్చి ముమ్మ కలిసికొనవలయునని ఏర్పాటు కావించితిమి.
నే నింకను పడకలోనే యున్నానని మైకేలు తలంచియుండెను.
కావున కావలా యుండవలసినంత సమర్థముగ లేకుండెను.
ఎల్లున్నను మే మేవిధమగు నపాయములకు లోనుగాక కంద
కము గట్టు చేరితిమి. అచ్చట నొక వృక్షముండెను. శాప్ట్

తనయొద్దనున్న త్రాటిని తీసి యొక కొనను ఆచెట్టునకు గట్టిగా కట్టివేసెను. నేను నా పాదరక్షలను తీసివేసి యొక లోటా బ్యాంధిని నేవించి కత్తి నొకయం దుంచి దుడ్డుకట్టను ముని పండ్లతో కలుచుకొంటిని. నా స్నేహితు లీ సాహసము వల దని సూచించిరి. నేను లక్ష్యముచేయక వారితో సెలవు పుచ్చుకొని కందకము ప్రవేశించితిని. రాజుగారిని బంధించి యుండు గదిబయట నమర్చియుండు మంటిగొట్ట మెట్లున్నదో చూత మనుటయే యిప్పటి నా ప్రయాణపు ముఖ్యోద్దేశ్యము.

నిశ్శబ్దముగ నీటిలోనికి ప్రవేశించితిని. పగ లంతయు నెండ కాచియుండుటచే నీరంత చల్లగా నుండలేదు. నేనాకోట గోడ వెంబడినే నెమ్మదిగ నీద సాగితిని. సాముందు సుమారు తొమ్మిది యడుగుల వఱకుమాత్ర మగపడుచుండెను. నన్నె వ్వరును చూడలేరని నా నమ్మకము. నూతన దుర్గమునందలి దీపము వెలుతురు కనబడుచుండెను. అచ్చటివారి నవ్వులు హర్షధ్వనులు నాకు వినిపించుచుండెను. నే నచ్చట నొక క్షణ మాగితిని. జొహాన్ వర్ణన సత్యమైనచో నే నిప్పుడు రాజుగారి గది కిటికీదగ్గఱ నుండవలెను. నాముందు కొంత దూరమున చీకటితో నేదో యొక వస్తువు కనబడెను. అదియే మంటిగొట్టము. అది కిటికీనుండి నీటి మట్టమువరకు వంపుగా నమర్పబడియుండెను. ఆగొట్టము గుండ్రముగ నుండెను. ఇరువురు మనుష్యు లొక్కసారిగ దానిలో పట్టవచ్చును. నేను దానిని సమీపించులోపల నింకను నేదియో యొక వస్తువు

కనబడెను. నాగుండె గుభేలుమనెను. అది యొక పడవ కొన. గొట్టమున కావలివైపున నుండెను. ఒక మానిసి కదలిన శబ్దమయ్యెను. కావలివాడేమో యనుకొంటిని. ఆతడు మేల్కొన్నాడా? నిద్రించివాడా? నేను నా చాకును సిద్ధముగ నుంచుకొని నీటిలో ముందుకు పోకితిని. నాకాలికి కోట పునాదియంచు తాకెను. అది సుమారు పదునై దంగు శముల వెడల్పున నుండెను. నేను దానిపై నిలిచికొంటిని. ఇప్పుడు నా భుజములవఱకు నీరుండెను.

ఆపడవలో నొక మనుష్యుడుండెను. ప్రక్కన నొక తుపాకి. కావలివాడు కాబోలు! ఆతడు కదలలేదు. తీవ్రముగ శ్వాసించుచుండెను. కొంచెము నిదాసించి చూచితిని. గాఢనిద్రాపరవశుడై యుండెను. ఆతని ముఖమునకు రెండడుగుల దూరమున నా ముఖము నుంచి చూచితిని. ఆతడు విగ్రహపుష్టి గలవాడు; జోహానన్న మ్యాక్స్ హాఫ్. నేను నా నడుములోనికి చేయివేసి చాకును ఒయటికి తీసితిని. జీవితములో నేనొర్చిన కార్యములలో నెల్ల నిది హేయ మనుకొందును. నాయీ చర్య ద్రోహపూరితమో వీరపురుషోచితమో చెప్పలేను. నాలో నేను 'ఇది యుద్ధము. రాజు జీవితము ప్రమాదములో నున్నది.' అని తలంచి పడవను సమీపించితిని. డిపిరి బిగియబట్టి యాయముచూచి గురిపెట్టి చేయె త్తితిని. ఆతడు కదలి కన్నుల తెఱచెను.

నా ముఖము చూడగనే భీతిచే నాతడు తుపాకిపై

చేయివెచ్చెను. ఇంతలో చాకుతో నే నాతని పొడిచితిని.

పడియున్నచోటనే యాతని విడిచి నేను గొట్టమునై పు
 తిరిగితిని. నా కున్న యవధి స్వల్పము. ఇతని పంతు తీరి
 వేరు కావలివాడు వచ్చువేళ యెయ్యండవచ్చును. గొట్టముపై
 వ్రాలి నీటి నంటియున్న దానికొన భాగమునుండి పైవటకు
 పరీక్షించితిని. ఒక్క నెటిగాని తుద కొక యతుకుగాని
 కనబడలేదు. గొట్టము గోడ నంటిన భాగమును పరికించితిని.
 నా కొక చిన్న వెలుగు కనిపించెను. ఆ వెలుతురు రాజు
 గారి గదిలోనిదై యుండవలెను. నా కొక కఠోర కంఠ
 స్వరము వినిపించెను.

‘ప్రభూ! నా సాహచర్యము మీ కిష్టము లేకున్న
 విశ్రాంతి గొనుడు. కాని మొదట మీ చేతికి సంకెళ్ల తగి
 లింతును.’ ఆతడు డిచర్డ్. ‘నేను వెళ్లుచుంటిని. మరే
 మైన నడుగదలచితిరా?’ రాజుగారి మాటలు వినబడెను.
 హీనస్వరమున నాత డిట్లనెను.

‘నేనీ చావు చావలేను. ఒక్కసారిగా నన్ను చంపు
 మని నా సోదరుని ప్రార్థింపుము.’

‘ప్రభూ, ఇంకను ఆతడు మీ మరణమును కాంక్షిం
 చుట లేదు. కాంక్షించెనా, అదిగో చూడుడు. అదియే
 మీరు స్వర్గమునకు పోవు దారి.’

‘అటులనే కానిమ్ము. నీ కనుమతి యుండిన నన్ను
 విడిచి వెళ్లుము.’

‘స్వర్గమును గూర్చి సుఖస్వప్నముల కాంతుపగాక!’
యనుచు నాడుండగోడు అటనుండి కదలిపోయెను. వెలుతురు
మాయమయ్యెను. తలుపు వేసినచప్పుడు వినబడియెను. రాజు
గారి నిట్టూర్పులు వినిపించెను.

ఆరాత్రి మరేమి చేయుటకును నేను సంకల్పింపలేదు.
పడవత్రాటిని నడలించి అందులో కావలివాని కళేబరముతో
సురక్షితముగ వెనుకకు పోవలెననియే నా తలంపు. పడవలో
కూర్చుంటిని. గాలి విపరీతముగ వీచుచుండుటచే తెడ్లశబ్దము
వినబడు నవకాశము లేకుండెను. త్వరత్వరగా నా స్నేహి
తులు కాచుకొనియుండుచోటికి పడవను తరలించుకొని పోయి
తిని. నే నా చోటు చేరితినో లేదో ఒక పెద్ద ఈల విని
పించెను. ‘ఓ మ్యాక్స్’ అను పిలుపు విననయ్యెను. నేను
చిన్న గొంతుకతో శాప్తును పిలిచితిని. త్రాడు క్రిందికి
వచ్చెను. పడవలోని శవమున కాత్రాటిని కట్టి దాని సహా
యమున తొలుత నేను పైకెక్కి పోయితిని. శాప్తుతో ‘నీవును
మనవారిని హెచ్చరించుచు నీలవేయుము. త్రాటిని పైకీడ్చుడు.
ఇప్పుడు మాటలతో పనిలేదు.’ అని మెల్లగా చెప్పితిని.

కళేబరమును వారు పైకీడ్చిరి. అది పైకి చేతు
నంతలో నూతన దుర్గమునుండి మువ్వ రాళ్ళికు లరుదెంచిరి.
‘మేము వారిని చూచితిమి. మేము పాదచారులము కావున
వారి కంటబడలేదు. కాని మావా రటచుచు వారిని
పై కొనివచ్చుట వింటిమి.

‘అబ్బా! గాఢాంధకారము.’ అను నొక కంచు కంఠము వినబడెను. ఆతడు రూపర్ట్. క్షణముతరువాత తుపామోతలు. మావారు వారి నెదిరించిరి. ఫిట్స్, శాప్టే, యిరువురు న న్ననుసరింపగా మేము కాలికి బుద్ధి చెప్పితిమి.

‘రూపర్ట్! నాపని ముగిసినది. ఒకనికి మువ్వురు. ప్రాణరక్షణము కావించుకొమ్ము.’ అనుమాటలు వినిపించెను.

చేత దుడ్డుకట్టను పట్టుకొని పరువిడ నారంభించితిని. హఠాత్తుగ నొక యశ్వము నావైపునకు వచ్చెను. దానిపై నొక వ్యక్తియుండెను. ఆతడు ‘క్రాఫ్ట్స్! నీ పనియు ముగిసినదా?’ యనెను. సమాధానము లేదు. వెంటనే నే నాయశ్వముపై దూకితిని. ఆతడు రూపర్ట్. ‘అబ్బా! కడపటికి’ అంటిని. అతడు మా బారినిపడినట్లే కనుపించెను. ఆతని చేతియం దొక కత్తిమూత్రముండెను. మావా రాతని తీవ్రముగ నెదుర్కొనిరి. తుపాకితో కాల్పుటకు సాధ్యపడునంత దగ్గతి కేగగలిగినచో నాతడు చావనైన చావవలెను; లేదా మాకు దాసోహ మనవలెను. సేను మరల ‘కడపటికి దొరకి తివి’ అని యెఱచితిని. రూపర్ట్ వెంటనే ‘వేషధారియూ? యనుచు చేతనున్న కత్తితో నా దుడ్డుకట్టను రెండు ముక్కలు కావించెను. ప్రిణరక్షణకై నేను తలదాచుకొని పరువిడితిని. (ఈ విషయమును తెలుపుటకు సిగ్గిలుచున్నాను) రూపర్ట్ తన తురగము నదలించి కందకము గట్టుచేరి యందు లోనికి దుమికెను. మావా రాతని వెంబడించి తుపాకితో

కాల్చిన కాల్పు లన్నియు వృథయయ్యెను. శాష్ట్ర నాతో 'అతనికి తెగువ ఎక్కువ' యనెను.

‘అవును. కాని దుర్మార్గుడు. ఇప్పుడు మన బారికి పడినవా రెవ రెవరు?’

‘లాయెక్ గ్రామ్, క్యాఫ్ స్ట్రీట్’

వీ రిరువురును చచ్చిపడియుండిరి. వారిని మ్యాక్స్ శవముతోగూడ కందకములోని యగాధ జలమున పడవైచి తిమి. తరువాత నందఱమును కలిసి గుట్ట దిగి వచ్చితిమి. మాలో మువ్వరు చచ్చిరి. వారి మృతికి విచారించుచు మే మింటిదారి పట్టితిమి. రాజుగారిని గూర్చిన యాలోచనతో మా హృదయములు సంతప్తములయ్యెను. రూపర్థు మరల మమ్ము జయించినందుల కెంతయో వగచితిమి. నేను మా తోము నిద్రించుచుండినవాని నొక్కని చంపుట తప్ప ఒక్కరుని గూడ ముఖాముఖిని పోరాడి చంపలేదు. రూపర్థు నన్ను ‘వేషధారి’ యని సంబోధించుట నాకు రుచింపలేదు.

15

రురితేనియా ఇంగ్లండు కాదు. లేనిచో నాకును డ్యూకునకును జరుగుచుండు నీ సంఘర్షణము జనుల దృష్టి నెక్కువగ నాకర్షించియుండును. అయినను మా సంఘర్షణలో పాల్గొని చనిపోయినవారి విషయములు వారి బంధువర్గమునకు

గూడ తెలుపక రహస్యముగనుంచుట సాధ్యము కాకపోయెను. అందుచేత నిట్టి వ్యక్తిగత సంఘర్షణ లెచ్చట జరుగరాదని నే నొక గట్టి యుత్తర్వు జారీ చేసితిని. మైకేలున కధికార పూర్వకమగు నొక క్షమాపణ పత్రమును బహిరంగముగ నంపితిని. దాని కాతడు గౌరవపురస్కరముగ తగిన సమా ధానమంపెను. మూలో నెవరును బయటపడుటకు సిద్ధముగ లేకుండుటయే యిందులకు కారణము. మే ముభయులమును 'నాటక పాత్రధారులమే' - ఒకరి నొకరు ద్వేషించుకొను వారమే. లోకము కన్నుగప్పటలో మాత్రమే మా యిరు వురి ఐక్యత.

మే మిరువురమును విఫలయత్నులమైన తరువాత కొంత కాలము శాంతి పొడనూపెను. జండాలో వగటిపూట ఉభయ పక్షములవారును నిర్భయముగ రాకపోక లొనర్చుట కవ కాశము లేర్పడెను.

ఒకనాడు నేను స్టేవియాతోను శాప్టతోను పురవీధు లలో నేగుచు నొక పరిచితు నెదుర్కొనుట సంభవించెను. ఆశ్చర్యకరముమై మే మేగుచుండ గుట్టపుబండిలో మా కెదు రుగ వచ్చుచుండు నొక పెద్దమనుష్యుని చూచితిమి. ఆతడు తన బండినాపి దిగివచ్చి నన్ను నమీపించి నమస్కరించెను. ఆతడు ట్రైల్స్ రక్షకభటాధ్యక్షుడు.

'వ్యక్తులు పోట్లాడుకొనరాదని తాము చేసిన యుత్తర్వు నమలుపజచుటయం దత్యంత శ్రద్ధ వహించుచున్నామని

విన్నవించుచున్నాను.'

'జండాకు మీ రరుదెంచుట కదియే కారణమా?'

'ప్రభూ! కాదు. బ్రిటిష్ రాయబారి కోరిక నెరవేర్చుటకు. ఆతని దేశస్తుడగు నొక యువకుడు - ఉన్నత వర్గమునకు చెందినవాడు - కనబడుట లేదట. రెండు నెలలనుండి యాతని నెయ్యూర కాతని విషయమే తెలియరాలేదట. ఆతడు కడసారి జండాలో కనబడినట్లు నమ్ముటకు తగిన యాధారమున్నది.'

'స్థావియాకు మా సంభాషణయం దంత శ్రద్ధ లేకుండెను. శాస్తువైపు నేను చూడ సాహసించలేదు.

'ఆ యాధార మెట్టిది?'

'ప్యారిస్ లోని యాతని స్నేహితు డొకడు - షెదర్లీ - యనునతడు మాకు తెలిపిన సమాచారమునుబట్టి, యాత డిచ్చటికివచ్చెనని తెలియుచున్నది. అంతే గాక రైల్వే యధికారులు సైత మేదో సామానుపై నుండిన యాతని పేరు నుగూడ తెలిపినారు.'

'ఆతని పేరేమి?'

'రాసిండల్. ఆత డొక స్త్రీని వెంబడించి యిచ్చటికి వచ్చియుండనోవు నని భావించబడుచున్నది. ప్రభువులవారు 'మాబ'నను స్త్రీని గురించి వినియుందురు కాబోలు!'

'ఔను. విన్నాను.'

అప్రయత్నముగ నాదృష్టి యెదుట నున్న దుర్గమువైపు

ప్రసరించెను.

‘రాసిండల్ దురిటేనియాకు వచ్చినప్పుడే ఆమెయు వచ్చెను.’

ఆతని చూపును గమనించితిని. ఈ విషయమైన నన్నాతడు ప్రశ్నించుచున్నట్లు లాతని ముఖ భంగిమమున విస్పష్టమయ్యెను.

నేను శాస్త్రును పిలిచి ‘నే నాతనితో మాటాడవలసి యున్నది. రాకుమారితో ముందుకు సాగిపొమ్మ’ అని చెప్పి రక్షకభటాధికారిని ‘అయ్యా, నీ యభిప్రాయమే!’ మని ప్రశ్నించితిని. ఆత డింకను నాదాపునకు వచ్చి మెల్లగ ‘ఆత డామెను ప్రేమించియున్నావా? రెండునెలలుగ నాతని పొలకు వయే తెలియలేదు’ అనెను. ఈసారి యాతని దృష్టి జండాదుర్గముపై ప్రసరించెను.

‘ఔను, ఆమె యచ్చట నున్నది. కాని రాసిండల్ - పే రదియేగదా? - అచ్చట నున్నట్లు లేదు.’

‘మైకేలు శత్రువు నోర్వడు. ఆతని కడతేర్చినేమో?’

‘నీ వాతనిపై తీవ్రమగు నేరారోపణము కావించుచున్నావు.’

ఆతడు క్షమాపణపూర్వకముగ చేతు లొడ్డెను. నే నాతని చెవిలో ‘ఇది చాల ప్రమాదకరమగు విషయము. నీవు ప్రైల్సాకు మరలిపొమ్మ’ అంటిని.

‘ప్రభూ! నా కిచ్చట నాచోకీ దొరకు నవకాశముండ?’

‘నీవేగుము. ఆచోకీ దొరకినదనియు, ఒకటి రెండు వారము లోపిక పట్టవలసినదనియు రాయబారితో చెప్పుము. ఇంతలో నే నీ విషయమును తెలిసికొందును.’

‘ప్రభూ! రాయబారి యీ విషయమున చాల పట్టు దలతో ఒ పెట్టుచున్నాడు.’

‘నీ వాతని నూరకుండునట్లు చేయవలయును. నీ యనుమానమే నిజమగుచో నీ విషయమున కడు జాగ్రత్తగ మెలగవలయును. నీలాపనిదలకు తాపీయరాదు. ఈరాత్రికే నీవు స్త్రైల్సాకు పోవలయును సుమా!’

నా యాజ్ఞను పాలింతునని యాతడు మాట యిచ్చెను. నేను కొంత స్థిమితపడి నా సహచరుల కలిసికొన నేగితిని.

స్నేనియా ‘మీ వ్యవహారము ముగిసెనా?’ యని ప్రశ్నించెను.

‘ఓ. తృప్తికరముగ. మనము చాలదూరము వచ్చి వచ్చితిమి. మైకేలుకు చేరిన ప్రదేశపు సరిహద్దుల సమీపించితిమి. వెనుకకు మఱియదమా?’

నిజమునకు మేమప్పు డారి కడవటికి వచ్చియుంటిమి. అచ్చటినుండియే కోటయుండు కొండ యారంభమగును. బ్రహ్మాండమగు నా పురాతన దుర్గ కుడ్యముల కచ్చెలువం దుచు మేము వానిని తిలకించుచుంటిమి. అప్పుడు కొండ నుండి దిగివచ్చుచుండు నొక చిన్న గుంపు మాకు కనుపించెను. ఆ గుంపు తరలివచ్చెను.

శాప్టే: మనము వెనుదిరిగి పోవుదము.

స్లేవియా: ఇచ్చటనే కొంత సేపు నిలువ నభిలాషయున్నది.

నేను నా గుఱ్ఱము నామె గుఱ్ఱముప్రక్కనే నిలిపితిని. దావునకు వచ్చుచుండు గుంపులోనివారిని మేమిప్పుడు విశదముగ చూడగలిగితిమి. ముందు భాగమున నల్లని దుస్తులు ధరించిన యిరువురు భటులు అశ్వములనెక్కి వచ్చుచుండిరి. వీరి వెనుక నాలు గశ్వముల పూన్చిన శకట మొకటియుండెను. దానిపై నొక శవపేటిక యుండెను. దానివెనుక నొక యాశ్వికుడు నల్లని సాదాదుస్తులను ధరించి టోపీని చేత బట్టుకొని వచ్చుచుండెను. మే మందఱు ఇచ్చటనే యుంటిమి. స్లేవియా 'కొట్లాటలో చచ్చినవారిలో నొక్కడు కావలయు' ననెను.

నే నొక యశ్వరక్షకుని పిలిచి 'వారెవరో విచారింపు' మంటిని. ఆతడు శకటమువెనుక వచ్చుచుండు వ్యక్తి నమీ పమున కేగెను. శాప్టే మెల్లగ 'ఆతడు రూపర్ట్' అనెను.

ఆతడు రూపర్ట్. సాగిపోవుచున్న గుంపు నాపి యాతడు నాయొద్దకు వచ్చెను. ఆతని వైఖరి విచారసూచకమై యుండెను. ఆత డత్యంత గౌరవముగ నాకు నమస్కరించెను. ఇంతలో శాప్టే రివాల్వరున్న తన కోటుజేబులో చేతి నుంచుకొనగా మే మిరువురమును నవ్వుకొంటిమి.

'మే మెవరిని తీసికొని పోవుచున్నామో ప్రభువులవారెఱుగగోరుచున్నారు కాబోలు. ఇతడు నా స్నేహితుడు రాబర్ట్.'

‘అయ్యా! ఈ దుస్సంఘటనకు నాకంటే దుఃఖించువారుండరు.’

శ్లేవియా మృదువుగ ‘పాపము’ అనెను. రూపర్థు ఆమెవైపు కన్నులుముట్ట కాంచి నాకు కినుక వొడమెను.

‘ప్రభువులవారి పలుకులు దయార్ద్రములు. నా స్నేహితుని మృతికి నేను విచారించుచున్నాను. అయినను ప్రభూ! అతని కిప్పుడు పట్టిన దుర్గతియే యితరులకును త్వరలో పట్టగలదు.’

‘అవును. అందఱు నీవిషయమును జ్ఞప్తియందుంచుకొనుట మంచిది.’

‘ప్రభూ! రాజులైనను సరియే’ యని శ్రీరంగసీతుల చెప్పు పద్ధతి ననెను.

‘ఔను. ఆమాట సత్యము. మా సోదరు డెట్లున్నాడు?’

‘అతనికి కొంత నయమే ప్రభూ’

‘చాల సంతోషము’

‘అతని ఆరోగ్యము కుదుటబడుటే తడవుగ ప్రోల్సాకేగగల ననుకొనుచున్నాడు.’

‘అతని ఆరోగ్యము చాలవఱకు కుదిరెనన్నమాట.’

‘ఒకటి రెండు చిన్న తొందరలుమాత్ర మున్నవి.’

శ్లేవియా:- ఆ తొందరలు త్వరలో తీరిపోగలవని నేనాశించుచున్నానని యాయనతో నుడువుము.

‘తమ యభిమతానుసారమే.’

నే నాతనికి వీడ్కోలు సూచించితిని. రూపర్ట్ నాకు వందన మాచరించి తన హాయమును త్రిప్పుచు తనవారిని ముందుకు సాగిపొండని యాజ్ఞాపించెను. నేను హఠాత్తుగ నతనిని వెంటబడించితిని. అతడు భీతితో పెనుదిరిగెను. నే నేదైన యపాయము చేయ నమకట్టితి నేమోయని యాత డను మానించెను.

‘మొన్న రేయి మొనగాడవై పోరాడితివే. ఇంకను నీవు యవకుడవు. నీ యధీనమున నున్న బందీని ప్రాణము లతో నా కప్పగించితివా నీవు నిరపాయుడ వగుదువు.’

అతడు హేళనగ నప్పుచు నా దావునకు వచ్చి ‘నే నొకప్పుడు మైకేలు తరపున నీ కొక ప్రతిపాదన కావించి యుంటి’ ననెను.

‘మైకేలునుండి ఎట్టివార్తయు నేను వినదలచుకొనలేను.’

‘ఐన నానుండియే వినుము. ధైర్యముగ కోట్లపై బడుము. శావున్న టార్లకోహీమున్న నాయకులై ముందు నడతురు గాక.’

‘ఊ. తరువాత’

‘శాప్ట్, ఫ్రిట్జ్, నల్లమైకేలు ముగ్గురును చచ్చెదరు.’

‘ఏమీ?’

‘అవును. నల్లమైకేలు చచ్చును. నీవు ‘బందీ’ యని పేర్కొనుచుండు వ్యక్తి ‘గొట్టము’గుండా స్వర్గమున కేగును. ఇద్దరు వ్యక్తులము మిగిలియుందుము; ఒకడు నేను - రూపర్ట్

హెంజూ, రెండవవాడవు నీవు - రురిశేనియారాజు ఆతడు కొంత యాగి మరల గద్గద స్వరమున 'ఈ ప్రతిపాదన తీసి వేయదగినది కాదు. చూడుము, సింహాసనము - రాజకుమారి; నాకో - ప్రభువుగారి కృతజ్ఞత'యనెను.

'నీవు జీవించియుండుచో నరకాధిపత్య మెవరు చేయుదురు?'

అతని సాహసమునకు నాకు నవ్వువచ్చెను. అయి నను 'నీ యజమాని పై న నే తిరుగబడుదువా?' యని ప్రశ్నించితిని.

'ఆతడు నాదారి కడ్డుపడును. ఈర్ష్యాభువగు పశువు'

నేను చల్లగా 'ఒకశ్రీ యున్నదలనే?' యంటిని.

'ఆ. అందగ తైకూడా. నీవామెను చూచి యే యున్నావు.'

'అవును. ఒక విచిత్రమైన తేనీటి 'విందు'నందర్భమున. అప్పుడు నీ స్నేహితులు కొందఱు బల్లయొక్క విశేషోపయోగమును చూచిరి.'

'డిగ్ లెబ్ డిచర్దులవంటి అప్రయోజకులచేత నేమగును? అప్పుడు నే నుండవలసినది.'

'పోనిమ్ము. మైకేలనిననే ఆమె కిష్టముకదా?'

'బౌను మూఝురాలి నేమి చేయవచ్చును? సరికాని నా సలహానుగూర్చి యాలోచింపు' మనుచు నమస్కరించి గుఱ్ఱము నుడాయించి తనవారిని కలిసికొనెను.

నే నాతని విచిత్రతత్వమునుగూర్చి యాలోచించుచు

నావారిని కలిసికొంటిని. దుర్మార్గుల నెందరినో నే నెఱుగుదును. కాని నా యనుభవమున నితని బోలినవా డితడే.

మేము మా గమ్యస్థానము చేరునంతలో నొక భటుడొక లేఖను తెచ్చియిచ్చెను. దానిపై విలాసము వ్రాసియుండలేదు. నేను దానిని చించి చదివితని, అందిట్లున్నది.

‘జోహాన్ ద్వారా ఈ లేఖను పంపుచున్నాను. నే నొకసారి నిన్ను హెచ్చరించియుంటిని. నీవు పురుషుడవేయైన నన్నీ హంతకుల గుహనుండి తప్పింపుము - ఆ. మా.’

నే నా చీటిని శాపున కిచ్చితని. అతడు ‘తానచ్చట చేరుట ఎవరి తప్పిగమో?’ యని మాత్ర మనెను. ఐనను నాకు మౌనమునెడ దాక్షిణ్యము కలిగెను.

16

మౌనము పార్థివమున నా హృదయము ద్రవించెను. కాని యేమిచేయుటకు సాధ్యముకాని స్థితిలో నుంటిని. మైకేలారోగ్యముగ నున్నను నన్ను దర్శింపరాలేదు. ఏచర్యకు గడంగక కాలము గడపుచుండెను. నేను చాలకాలమునుండి పట్టణమున లేనందున స్ట్రెస్సోలో నలజడిగ నుండెను. మంత్రీకిని పై న్యాయ్యక్షునకును నచ్చటి పరిస్థితుల సదువులోనుంచుట కష్టముగ నుండెను. ఈ క్లిష్టస్థితి సధిగమించుట కొక్కటే మార్గముండెను. వివాహ నిశ్చితార్థకార్యమును యథావిధిగ

జరిపించుటయే యీ మార్గము. ఈ కార్యమునకు వివాహము నకున్నంత ప్రాధాన్యత యున్నది. ఇది జరిగిన రురిటేనియ నుల విశ్వాసము చూడగొనవచ్చును. కావున స్వేవియా యెదుటనే శుభముహూర్త నిర్ణయము కావించితిని. నాటికి పదునైదు దినముల తరువాత నొక శుభదినమును నిశ్చయించి నాడా యుత్సవము స్థైల్యాలోని దేవాలయమున జరుగ గలదని ప్రకటింప జేసితిని. అంతటితో రురిటేనియా రాజ్య మంతయు సంతోష సాగరమున మునిగెను. ఇరువురము మాత్రమే యాందోళనా పరవశులమైతిమని నా భావము; ఒక్కడు-నల్లమైకేలు; మరొక్కడను-నేను. ఇక నీవిషయమే తెలియనివాడు - రురిటేనియా రాజు.

మూడు దినముల తరువాత జండా దుర్గమునుండి-ధనా శకులోనై - జోహాన్ టార్లహీం మందిరమునకు వచ్చెను. అతనివలన ననేక విషయములు తెలిసెను. ఆత డిట్లు చెప్పెను. 'రాజుగారు చాల నీరసముగ నున్నారు. కావున భయపడి స్థైల్యానుండి వైద్యుని రప్పించిరి. ఆతడు వచ్చి రాజుగారిని చూచి విభ్రాంతుడై యేమిచేయుటకును సాధ్యము కాదని చెప్పెను. ఆతని నచ్చటనే బంధించియున్నారు.' నే నిచ్చిన పైకమును తీసికొని జోహాన్ మాయొద్దనే యుండునని చెప్పెను. కాని యాతనివలన జరుగవలసిన పను లనేక ముండుటవల్ల నాతని జండాదుర్గమునకే పొమ్మని చెప్పితిని. ఇంకను నెక్కుడుగ డబ్బిత్తునని యాశగొల్పితిని.

‘చూబనుతో నామెకొంట కెంతో పనిచేయుచున్నానని తెలుపుము. రాజుగారిని కలిసికొని యొక్క మాట - ఒక్క యోదార్పుమాట - చెప్పమనుము’ అని చెప్పితిని. రాజు నిరాశచే చచ్చుచున్నాడేమో యని నా భయము.

‘అరుగురిలో నిద్దరు చచ్చిరిగదా? రాజు నెట్లు కాపలా కాయుచున్నారు? అని జోహాను నడిగితిని. ‘డిచర్డ్ - బెర్నోనిక్ రాత్రిపూట, రూపర్ట్, డిగటెట్ పగటిపూట కావలియుందురు.’ అని యాత డనెను.

‘తడవ కిద్దరేనా?’

‘ఔను, మిగిలినవారీలవేసిన వినబడునంత దూరమున నున్న గదిలో విశ్రమించుచుందురు.’

‘వారు విశ్రమించు గదికిని రాజుండు గదికి నేదైన మార్గమున్నదా?’

‘లేదు. ఆ గదినుండి కొన్ని మెటికెలు దిగిపోయి తరువాత ఈడ్పువంతెన ద్వారముగుండ వెడలి రాజుగారి గది చేరవలెను.’

‘ఆ వాకిలికి బీగము వేసియుందురా?’

‘కాపలాకాయు నలుపురియొద్దను తాళము చెవులున్నవి.’ నే నాతని నింకను సమీపించి ‘డ్యూకునివాస మెక్కడ?’ యంటిని.

‘క్రొత్తకోటలో క్రింది యంతస్తున - ఈడ్పువంతెనకు పోవు మార్గమునకు కుడివైపున.’

‘మాబను ఎచ్చటనున్నది?’

‘అతని కెదురుగా నెడమ భాగమున. కాని యామె నివసించు గది బయటివైపు తాళము వేసియుంచును.’

‘ఎందుకు?’

‘బహుశః ఒకానొక రాత్రి రూపర్ట్ ఆమె నెత్తుకొని పోవచ్చునని డ్యూకు భీతిల్లియుండును’

‘ఓహో! అట్లైన డ్యూకువద్ద బీగముచెవి యుంచును.’

‘అవును. ఈడ్పువం తెనను రాత్రులయందు వెనుక కీళ్ళియుందురు దాని తొళముచెవికూడ డ్యూకు వద్ద నే యుండును. ఆతని యాజ్ఞలేనిదే దాని నెవ్వరు నుపయోగింప వీలులేదు.’

‘నీ చచ్చట పరుండుదువు?’

‘క్రొత్తదుర్గములో హాలును ప్రవేశించు చోట. ఏడు గురు సేవకులతోసహా’

‘సాయుధులారా?’

‘ఈటెలుండును. కాని మంచు గుండు సామగ్రి లుండవు. అట్టి ఆయుధములను వారి వశమున నుంచుటకు డ్యూకుకు సమర్థము చాలదు.’

కడవటికి నేనే స్వయముగ నీ విషయమున నేదో యొకటి చేయ నిశ్చయించితిని. ఒకసారి గొట్టముకడ నేను విఫల ప్రయత్నముడనైతిని. కావున నీసారి మరియొకవైపు నుండి ప్రయత్నింప నిశ్చయించితిని.

ఆతనితో నిట్లంటిని. 'నేను నీకు ఇరవై వేల కాగ్రీసుల నిత్తునని మాట నిచ్చియున్నాను. కాని రేపురేయి నేను చెప్పినట్లు నీవు చేయగలిగినచో నీ కేబదివేల కాగ్రీసుల నిత్తును. కాని యీ సేవకులకు మీ ఖైదీ ఎవ్వరో తెలియునా?'

'లేదు. ఆత డెవ్వరో ద్యూకుశత్రువు కానోపునని వారి నమ్మిక.'

'అయిన నన్న వారు రాజని యనుమానింపరు గదా?'

'అది ఎట్లు సాధ్యము?'

'అయిన వినుము. రేపు తెల్ల వారుజామున రెండు గంటలకు పరిగా నూతనదుర్గ సింహద్వారమును తెఱచియుంచుము. ఒక్క ఊణమైన నాలసింపకుము.'

'మీ రచ్చటికి వత్తురా?'

'నన్నేమియు వ్ర శ్నింపకుము. నేను చెప్పినట్లు చేయుము. గాలి లేదనియో - మరేమో - సాకుచెప్పి యావని చేయుము. ఇంతకంటె నిన్నేమియు కోరను.'

'వాకిలి తెఱువగనే నేను తప్పించుకొని పారిపోవచ్చునా?'

'ఆ. నీకు సాధ్యమైనంత త్వరగా నావని చేయుము. ఇంకొక్క మాట. ఈ చీటీని మాబునునకిచ్చి యిందులో చెప్పబడినట్లు తప్పక నడచుకొనుమనుము. '

జోహానాశరీర మాద్యంతము వణకుచుండెను. ఆతని నిజాయితీని సాహసమును నాధారముగాగొని నే నాతని నమ్మకపరియుండెను. రాజు చనిపోవునేమో యను భయమున నే

నాలసింప జంకితిని.

అతడు వెడలిపోయెను. శాష్ట్రులు ఫిజ్జును పిలిచి నా పథకమును వివరించితిని. శాష్ట్ర తలయూచుచు 'కొంచె మాల సింపలేవా?' యనెను.

‘రాజు చనిపోవచ్చును.’

‘మైకే లంతకుముందే యేదో మొక కార్యమునకు పూనుకొనవలసి యుండును.’

‘అష్టై న రాజు బ్రతుకవచ్చును.’

‘రాజు బ్రతికిన -’

‘ఒక పక్షమురోజులు!’

వివాహవిషయము నా మనస్సున మెఱసెను.

శాష్ట్ర ఆలోచించుచుండెను. ఇంతలో ఫిజ్జ్ నా భుజముపై చేయివేసి ‘మనము వెడల ప్రయత్నింత’ మనెను.

‘మీరు పోవలెనని నా యభిప్రాయము. భయపడకుడు.’

‘ఓహో! అయిన నీ విచ్చట రాకుమారిని కనిపెట్టి యుండుము.’

అతని కన్నులు మెఱసిపోయెను. అతడు మరల నిట్లనెను.

‘ఎటులైనను మైకేలు మనకు పట్టపడవలెను. ఒక వేళ నీవే పోయి రాజుతోగూడ నీవును మృతుడవైన మిగిలిన మాగతియేమి?’

‘మీరు స్థేవియారాణిని సేవించుచుందురు. ఇక నేను వేటొకని లాభముకొఱకై యాతనివలె నటించుచుంటిని.

కాని స్వాగతమున నట్లు చేయజాలను. వివాహ నిశ్చితార్థము నాటికి ముందుగానే రాజు సజీవుడై సింహాసనాధిస్థితుడై యుండనిచో - ఫలిత మెట్టిదైనను సరియే - నేను నిజమును వెలడింతును.'

నా వధక మిట్లుండెను. బలమైన దళ మొకటి శాప్త నాయకత్వమున నూతన దుర్గద్వారమునొద్దకు రహస్యముగ నేగవలయును. ఎవరైన వారి నెదిర్చిన కత్తులతో వారి నంత మొందింపవలెను. తుపాకుల మ్రోత కూడదు. సవ్యముగ నంతయు జరిగిన బొహన్ ద్వారమును తెఱచువేళకు వారచ్చటికి చేరియుందురు. వెంటనే వారు లోనికి త్రొసి కొనిపోయి యిచ్చటి నేవకుల బంధింపవలెను. ఆ సమయమునకు సరిగ మాబను తన గదిలోనుండి 'మైకేల్, సాయము, సాయము - రూపర్ట్ హెంజూ' యని కేకలిడును. అట్లు చేయవలసినదిగ నే నామెకు నా చీటీలో తెలిపి యుంటిని. అప్పుడు మే మనుకొన్నట్లు మైకేలు గ్రూపు యెదుటనుండు తన గదినుండి యీవలకు వచ్చి సజీవుడుగ శాప్తహస్తగతుడగును. మాబ నింకను అఱచుచునే యుండును. ఇంతలో మావారు పోయి వంతెనను కందకముపై నీడ్తురు. తన పేరు వినబడగానే రూపర్ట్ తానున్న పాత దుర్గమునుండి వచ్చి వంతెనను దాట జూచును. డిగటెట్ కూడ నాతని వెంబడింపవచ్చును; లేనిచో లేదు. అది యిచ్చటి పరిస్థితినిబట్టి యుండగలదు.

వం తెనను దాటుటకు రూపర్ట్ ~~అనుమతినిచ్చి~~ పని
నా పని మొదలగును. నేను వం తెనకింద నొక చిన్న నిచ్చెన
సహాయమున దాగుకొనియుండి రూపర్ట్ గాని డిగటెట్ గాని
క్షేమముగ దానిని దాటుకుండ జూతును. వా రిరువురును
చచ్చిన నిక మిగిలినవా రిద్దరే యుందురు. మేము కల్పించిన
యీ యలజడివలనను, హఠాత్తుగ పై బడుటవలనను వారి పని
చక్కజేసి ముఖ్యమగు గడులకు పోవు తలుపు బీగముచెవిని
చేజిక్కించుకొనవలెను. బహుశః ఇంతలో వారు త్రొక్కికొని
పోవుటకో లేదా యుత్తర్వుమేరకు నడచుకొనుటకో యత్నింప
వచ్చును. అట్టిచో మేము వాకిలిని తెఱచుకొని లోనికి సంత
త్వరలో ప్రవేశింపగలమును విషయముపై రాజుగారి ప్రాణ
మాధారపడియుండగలదు. దేవునిదయతో రూపర్టుకాక
డిచర్డు కాపలాయుండిన మేలగును. ఎందులకన సాహసపరుడే
యెనను అతనికి రూపర్టునకున్న గడుసుదనము నిర్లక్ష్య
స్వభావము లేదు.

ఎంతో తెగువతో నే నీ పథకమును వేసితిని. శత్రు
వును మభ్యపెట్టదలచి రేయంతయు మా నివాసమును దీప
కాంతులతో జాజ్వల్యమాన మొనరించి, మే మేదో యుత్సవ
మున మునిగియున్నట్లు చూపటకు కనబడునట్లు జనులు హడా
విడిగ తిరుగుచు నాటపాటలతో నుల్లాసముగ కడుపున
టూజాపించితిని.

స్ట్రాకెంచ్ అచ్చటినుండి - సాధ్యమైన - మా ప్రయాణ

మునుగూర్చి స్థేవియాకు తెలియకుండునట్లు పోయితినింప
వలెను. మే ముదయములోపల మరలి రానిచో బహిరంగ
ముగ నతడు దుర్గమునకు తన బలముతో పోయి రాజును
చూపుమని మైకేలు నడుగవలయును. మైకే లచ్చట లేనిచో
నాతడు లేనట్లే తలచి స్థేవియాతోగూడ రాజధానిని చేరి,
అచ్చట నల్లమైకేలు దోహమునుగూర్చియు, రాజుగారిని
హత్య కావించియుండవచ్చు నను విషయమును ప్రకటించి,
రాజభక్తికల నిజాయితీపరుల నందఱను స్థేవియా కనుకూల
ముగ కూడగట్టుకొన వలయును. ఒహుశః ఇట్లే జరుగ
నున్నదని నే నూహించితిని. ఎందులకన రాజుకాని, మైకేలు
గాని, నేనుగాని, ఒక్క దినమునకంటె నెక్కుడు కాలము
బ్రతికియుండుట జరుగునా యని నా సంశయము. ఒకవేళ
రాజును చంపిన తరువాత నల్లమైకేలును - రూపర్తును
చేతులార చంపిన తరువాత వేషధార్మినైన నేనును - చచ్చుటే
సంభవించిన, స్థేవియాయే రురితునియా రాణి కాగలదు.
నా విషయమా? నేను గణింపలేదు.

17

నిర్మల నిశీధిని మనోహరముగ నుండెను. ప్రకృతి
ప్రశాంతముగ నుండెను. వెనుకటిసారి నేను కందకమున
ప్రవేశించినప్పు డుండిన కల్లోల వాతావరణమే నేడు నుండవల

యునని నే నర్థించితిని. కాని యదృష్టము వ్యతిరేకముగ నుండెను. అయినను గోడ సంటికొని నీడలో నీడుచుపోయిన నా కార్యరంగమునకు పైభాగముననున్న కిటికీలగుండా చూచి నను నే నెవరి కంటను బడక తప్పించుకొనగల ననుకొంటిని. వారు కందకమును వెతకిన నా పథకము భగ్నమగుట తథ్యము వారట్లు చేయరనియే తలచితిని. పైభాగమున కాని క్రిందిభాగమునకాని గొట్టము కదలక మెడలక యుండు నట్లు జోహానే భద్రముగ నమర్చియుండెను. కావున దానిని తీసివేయుట అల్ప ప్రయత్నసాధ్యముకాదు. గొప్ప ప్రేలుడు సాధనముల నుపయోగించుటవల్లగాని, లేక గునపములవంటి సాధనముల నుపయోగించుటవల్లగాని దానిని తొలగింప ప్రయత్నింప వలసియుండెను. కావున కేవలము మానవ మాత్రుడు కందకమున నెట్టి యపాయము కావింపగలడు? మైకేలు తనకు తానే యీ ప్రశ్న వైచికొని 'ఇది యెవ్వరికిని సాధ్యముకాద'ని నమ్మకముగ నమాధానపడియుండును. ఒకవేళ గొట్టము నమర్చుటలో జోహా నేదైన మోసబుద్ధితో వర్తించియుండినను నా యీ పథకము నాత డెఱుగడు. కావున ననుమానించుట కాస్పదము లేదు. నూతనదుర్గము పై దాడినలిపెడి దళాధిపతిగ నే నచ్చటికి వచ్చియుండుననియే యాతడు తలంపగలడు. కావున 'నిజమగు నపాయ మచ్చటనే'యని నేను శాస్త్రతో నంటిని. అంతేగాక 'నీ వచ్చట నుండువు. అది నీకు తృప్తికరమే కదా!' యని యడిగితిని.

అతడు తృప్తినొందలేదు. నేను నిరాకరించని పక్షమున నన్ననుసరించి వచ్చుటకే యాతడు సంతోషముగ నమ్మితిని యుండును. ఒక్కరే పోయిన వారి దృష్టినుండి తప్పించుకొన వచ్చును. ఇద్దరైనచో అపాయము నాలుగితలు. నా జీవిత మమూల్యము గావున నన్ననుసరించి తాను వత్తునని శాప్త మరల సూచించెను. ఆతని యాంతర్యము నే నెఱుగుదును. 'ఈ రాత్రి రాజు బ్రతికిన నేతప్ప నేనును బ్రతుక'నని నిష్కర్షగా చెప్పితిని.

రాత్రి పండ్రెండు గంటలకు శాప్త తన దళముతో టార్లక్ హిం భవనమును వదిలి జండాపట్టణము కుశిభాగమున జననమ్మర్దములేని వీధులగుండా నూతన దుర్గమునకు బయలుదేరినాడు. అంతయు నిరంతరాయముగ జరిగిన, రెండు గంటలకు పావుగంట ముందుగ వారు నూతన దుర్గ మహాద్వారము కడ నుందురు. దుర్గమున కరమైలు దూరములో వారు తమ గుఱ్ఱముల వదిలి కోట తలవాకిలియొద్దకు రహస్యముగ నేగి దానిని తెఱచువేళ కట సిద్ధముగ వేచియుందురు. రెండు గంటల వేళకు వాకిలి తీయకున్న ఫిట్జ్ కోట యావలివైపునకు రావలసియుండును. నేను ప్రాణములతో నున్నచో నాతని కలిసికొని దుర్గముపై దాడి సలుపవలయునో కూడదో సంప్రతింతును. నే నచ్చట లేనిచో వారు సత్వరమే జండా కేగి మార్షలును లేపి సైన్యముతో కోటను ముట్టడింప రావలెను. ఎందులకన నే నచ్చట లేకున్నచో నేను చచ్చి

యుండవలెను. నా మరణానంతర మైదు నిమిషములైనను రాజు బ్రతికియుండడని నే నెఱుగుదును.

శాస్త్రుడు, ఆతని స్నేహితులను వదలి, యారాత్రి నా ప్రయత్నము లెట్లు కొనసాగినవో వివరింతును. పట్టాభిషేకమునాడు వేట విడిచినుండి రాజధానీనగరమునకు నే నెక్కిపోయిన త్వరితగతిగల తురగము నెక్కి బయలుదేఱితిని. జీనులోని యొకలో నొక పిస్తోలును భద్రపఱచితిని. ఖడ్గమును గైకొంటిని. మేనినిండుగా మునుగును, లోపల నున్న దుస్తులను నిక్కరును, కాన్వసుతో చేయబడిన పాదరక్షలను ధరించితిని. దేహమంతయు తైలమర్దనము కావించుకొని, ఒక్కసీసా విస్కీని, సన్నపాటి గట్టి తాళిడు నొకదానిని, ఒక నిచ్చెనను తీసికొని, శాప్ట్ బయలుదేరిన తరువాత పట్టణము వామభాగమున వెడలి సుమారు పండ్రెండున్నర గంటలగునప్పటికి జండా యడవియంచులకు చేరుకొంటిని. అచ్చట నొక చెట్టునకు నా గుఱ్ఱమును కట్టివైచి నిచ్చెనతో కందకము గట్టు చేరితిని. పిస్తోలుతో పని లేనందువల్ల దానిని వెంట తీసికొని పోలేదు. నడుమునకు కట్టుకొనియుండిన త్రాటిని విప్పి గట్టుపైని చెట్టున కొక కొనను కట్టివేసి దాని సాయమున కందకములోనికి దిగితిని. కోటలోని గడియారము పండ్రెండుముప్పాతిక కొట్టెను. నిచ్చెనను ముందునకు త్రొక్కికొనుచు గోడ నొకసికొని నీటిలో నీడుచు సాగిపోయితిని. ఆ విధముగా మంటేగొట్టమున్న ప్రదేశము చేరి దుర్గపు పునాదుల

యంచుపై గొట్టము నీడలో దాగుకొంటిని. అప్పటిలో నాకు రాజు విషయమైన యాందోళనకాని, స్థేవియా మీది వ్యామోహముకాని యుండలేదు. పొగ పీల్చవలయున నెడి కాంక్షమాత్రము విపరీతముగ నుండెను. ఈ కోరికను తీర్పు కొనలేక పోయితిని.

ఈద్దువంతైన యథాస్థానమున నుండెను. అది నా కుడిభాగమున పది గజముల దూరమున నుండెను. రాజుండు గది గోడకు నా వీపు నానించి యొదిగియుంటిని. నా కెదురుగ నున్నారు రెండు గజముల యెత్తున నొక కిటికీ యుండుట గమనించితిని. జొహాన్ చెప్పినప్రకార మది డ్యూకుగదికి సంబంధించినదై యుండవలెను. దాని కెదురుగ మాబను కిటికీ యుండవలెను. స్త్రీ లువేక్షాపరులు. జ్ఞాపకశక్తి లేనివారు. రెండు గంటలకు సరిగ నామె 'రూపర్తుచుండి కాపాడు'మని యటచుట మఱువకుండుగాక యని నేను దేవుని ప్రార్థించితిని. ఈ నాటకమున రూపర్తువ కే నొసగిన పాత్రను తలచి నవ్వుకొంటిని. టార్లెఫీం భవనమున నా స్నేహితు లందఱి యెదుట నాతడు నన్ను పొడిచియుండెను. ఆభాగ మిప్పటికి బాధించుచుండెను. నే నా పగ సాధింపవలసి యుండెను.

ఉన్నదున్నట్లు డ్యూకుగది ప్రకాశమాన మయ్యెను. కిటికీతలుపులు వేయబడియుండలేదు. మునివ్రేళ్లమీద నిలువబడి చూడగా నా మందిరాంతర్భాగము కొంత దృగ్గోచర

మయ్యెను. గదిలో నుమా రొక గజమువఱకు నాకగపడుచుండెను. కాని గదిలోని వెలుతురు మాత్రము నాపై బడలేదు. కిటికీనుండి ఎవరో తొంగిచూచిరి. అది మాబను యొక్క లావణ్య విగ్రహము. ఆమె ముఖము నీడలో నున్నను దాని ఛాయ కనుపించుచుండెను. నేను మెల్లగ 'జ్ఞాపక ముంచుకొను'మని యఱవ నెంచితిని. కాని సాహసింపనై తిని. ఒక నిమునము తరువాత పురుషు డొకడు వచ్చి యామె ప్రక్కన నిలుచుండెను. ఆత డామె నడుము చుట్టును చేయివేయ ప్రయత్నించెను. కడువడిగ నామె వైదొలగి కిటికీ తలుపుల కానుకొని నిలుచుండెను. ఆమె ముఖ మొక పార్శ్వము నా కగుపించుచుండెను. ఆగంతుకు డెవరో నేను కనుగొంటిని. ఆతడు రూపర్థ్. చిన్నగ వినబడిన యాతని నవ్వువలన నా యభిప్రాయము స్థిరపఱచుకొంటిని. నేను మెల్లగ 'నిదానించుము, నిదానించుము. నీవు చాల ముందుగనే వచ్చితివి నాయనా'యని గొణుగుకొంటిని.

ఆతని శిర మామె శిరమునకు దగ్గఱగ నుండెను. ఆమె చెవిలో నేమియో చెప్పిన ట్లుహించితిని. ఆమె యగడ్డవైపు చూపుచు 'నేనీ కిటికీగుండ బయటికి దుముకుదు'ననుట స్పష్టముగ నాకు వినిపించెను. ఆతడు కిటికీ యొద్దకు వచ్చి తొంగిచూచి 'చలిగా నున్నది. రమ్మ. నీ యుద్దేశ్య మెంతవఱకు నిజమో చూత'మనెను. నేను విన్నంతలో ఆమె ఏమియు జవాబు చెప్పినట్లులేదు. ఆతడు తన

పిడికిలితో కిటికీ చట్టమును గుద్దుచు 'మైకేలు భంగపడుగాక! ఆతనికి రాకుమారి చాలదా? ఆతనిలో నీవు కాంచుచుండు ప్రత్యేకత యేమి?' యని కించితోక్తమున చిలిపిగ ప్రశ్నించెను. ఆమె 'నీ వనుచున్నదంతయు నే నాతనితో చెప్పిన?' అనెను.

'మంచిది. చెప్పుము. దాని నతడు లెక్కగొనడు. అతనికి రాకుమారియెడ వెట్టి ముదిరినది. వేషధారి గొంతు కోయుమనుట తప్ప నాత డన్యవిషయము మాట్లాడడు. నేనాపని చేసిపెట్టిన నా కేమి ప్రతిఫలము ముట్టజెప్పుదున న్నాడో తెలియునా?'

ప్రార్థనాపూర్వకముగనో నిస్ప్రహతోనో దుఃఖభాగిని యగు నా పనిత తన హస్తద్యయమును పైకెత్తెను. ఆ సమయమున తుపాకి నాయొద్దనుండిన రూపర్తును కాల్పు బుద్ధి వొడమెడిది.

ఈ సమయమునకు సరిగ గదివాకిలి తెరిచిన యలుకు డయ్యెను. వెంటనే కఠోరస్వరమున 'అయ్యా! ఇచ్చట నేమి చేయుచున్నావు?' అనుట వినబడెను.

రూపర్ట్ కిటికీకి వెన్నచేసి పంగి నమస్కరించి బిగ్గరిగ 'మీరు రానందున కామెకు క్షమాపణ చెప్పికొనుచున్నాను. ఆమె నొంటరిగ నెట్లుంచగలను?' అనెను.

క్రొత్తగా పచ్చినవాడు మైకేలై యుండవలెను. ఆతడు కిటికీవైపు రాగా బాగుగ కనుపించెను. ఆతడు రూపర్ట్

రెట్టపట్టుకొని 'రాజుకేగాక కందకమున చాలమండికి చోటున్నదని సార్థకాభినయముతో పలికెను.

‘ప్రభువుగారు నన్ను బెదరింప జూతురా?’

‘ఆమాత్రపు హెచ్చరికపై తము చాలమండికి నానుండి లభ్యము కాదు.’

‘రాసిండల్ కిట్టి బెదరింపు లెన్నో. ఆత డింకను సజ్జీషడే.’

‘నా సేవకులు పొరబాట్లు చేయుట నా తప్పిదమా?’ యని మైకేలు హేళనగా పలికెను.

‘ప్రభువులవారు మా మెట్టి పొరబాటును చేయ సాహసింపలేదు.’

మైకేలు అపాయమునకు జంకుచుండెనని విస్పష్టముగ నాతడు చెప్పుచుండెను. మైకేలున కాత్మనిగ్రహ మెక్కువ. ఆతడు బొమలు ముడివైచె ననుకొందును. వారి ముఖము లింకను బాగుగ చూచుట కవకాశము లభింపనందులకు వగచి తీసి. అయినను అతని స్వరము నెమ్మదిగను ఉద్దేశిక రహిత ముగను ఉండెను.

మై: ‘చాలు, చాలు. మనము వాదులాడరాదు. డిచర్డు, బెర్నోనిక్ తమ తమ స్థానములలో నున్నారా?’

‘ఆ. ఉన్నారు.’

‘స్థితో నిక పనిలేదు.’

‘నాకేమియు నాయాసము లేదు.’

‘మంచిది. నన్న వదలి వెళ్లుము. పది నిమిషములలో వంతెన తీసివేయబడును. ఈదుకొనిపోయి పరుండుట నీ కిష్టము లేదనియే తలంతును.’ ఈమాటల సత్యము చిరాకుగ ననెను.

రూపర్త్ కనుమఱుగయ్యెను. వాకిలి లెఱచుటయు మూయుటయుకూడ వింటిని. డ్యూకు కిటికీని మూయుటచే నాకు నిరాశ కలిగెను.

ఒకటి రెండు నిమిషము లాతడు మాబనుతో మాటాడుచు నిలుచుండెను. ఆమె కిటికీని వదలి చనెను. మైకేలు వాకిలి వేసికొనిపోవు చప్పుడు వినవచ్చెను.

వంతెననుండి ‘డిగటెట్, డిగటెట్, రమ్ము. పరుండుటకు ముందు నీట మునుగుట కిష్టపడినతప్ప త్వరగా రమ్ము’ అను మాటలు వినవచ్చెను.

అది రూపర్ట్ ధ్వని. ఒక్కక్షణము తరువాత డిగటెట్ రూపర్ట్ యిద్దఱును వంతెన దాటిపోయిరి. వంతెన వెనుక కీడ్వబడెను. అంతయు నిశ్శబ్దము. గడియారము ఒకటింకాలు కొట్టెను. నేను ఒళ్లు విఱుచుకొని యావులించితిని.

పది నిమిషముల తరువాత నా కుడివైపున నించుక సవ్వడి వినవచ్చెను. వంతెనద్వారముకడ చీకటిలో నొక వ్యక్తి నిలిచియుండెను. వైఖరిని బట్టి మరల నాతడు రూపర్ట్ యని గ్రహింపగల్గితిని. ఆతడు చేత నొక కరవాల ముంచుకొని ఒకటి రెండు నిమిషము లట కదలక మెదలక నిలుచుండెను.

నాకెన్నియో విచిత్రపు టాలోచనలు కలిగెను. ఈ పిశాచము మఱల నెట్టి దుర్లభమునకు గడంగనుండెనో! ఆతడు తనలో మెల్లగ నవ్వుకొనెను. తరువాత ముఖమును గోడ వైపునకు తీర్చి దిగుట కారంభించెను. గోడలో మెటికెలున్నట్లు తెలిసెను. అవి పడునెనిమిది యంగుళముల కొక్కటి చొప్పున నుండెను. ఆతడు నింపాదిగ దిగివచ్చి కడపటి మెటికెయొద్ద వెనుదిగి నిశ్శబ్దముగ నీట బ్రవేశించెను. నాజీవిత మొక్కటే యెయున్న వెంటనే నే నాతని నక్కడనే ధీకొని యేదో యొక్కటి తేల్చివేసియుండును. మా కడ్డువచ్చువారెవ్వరు నుండలేదు. కాని రాజొక్క డుండెను కదా! కావున నెట్లో నా కోరిక నణచుకొంటిని. కుతూహలమున నాతడేమి చేయునుండెనో గమనించుచుంటిని.

ఆతడు నెమ్మదిగా నీది వచ్చి నేనున్న గోడలో పంతెనకు దిగువనుండిన మెల్లెక్కి పోయెను. వెనుక కీడ్వబడిన పంతెన యంచున నిలిచి జేబును తడమికొని ఏదియో బయటికి దీసి వాకిలి తెఱచినట్లుండెను. మూసినచప్పుడు వివరా లేదు. ఆతడు నా చూపుమేరను దాటిపోయెను.

నేను నిచ్చెనను వదలి - మెట్లున్నందున నవసరము లేదని - రూపర్థ దిగివచ్చిన మెటికెల వైపున కిది పోయినగము మెల్లెక్కితిని. అచ్చట నిలిచి చేత కరవాల ముంచుకొని ఆతురతతో వినుచుంటిని. నా కెదురుగ కందకము ఆవలి వైపుననున్న డ్యూకు గది చీకటిగ నుండెను. పంతెన కావలి

వైపున కిటికీలో మాత్రము దీపములు వెలుగు. నాకు చికిత్సకు మనలేదు. కోట గోపురమునందలి గజాయానము వికటాన్ని గల గంట కొట్టెను. రూపర్థు మాబనుతో లేచిపోవ యత్నించుచో డ్యూకెట్టి నిరోధకోపాయమును తలపెట్టియుండెనో యోహానాకు చెప్పియుండెను. ఆపిషయము నా కిప్పుడు జ్ఞాపకము నకు వచ్చెను. నా పథక మేగాక నాటిరాత్రి మరికొన్ని పథకములు సైత ముమలు జరుగనుండినవి.

18

నే నొకటి రెండు నిమిషములు తీవ్రముగ నాలోచించి తిని. రూపర్థు యుద్దేశ్య మేమైయున్నను, నాత డెట్టి క్రూర్యమునకు పూనుకొనియున్నను నొక్క విషయమున మాత్రమిప్పు డాతనికంటె నాదే పైచేయిగా నుండెను. రాజున్న గదివైపునగాక నాతడు కందకమున కావలివైపున నుండెను. కావున నిక మువ్వురిని మాత్రమే నే నెదుర్కొనవలసియుండెను. ఇరువురు కావలివారిని - డిగ్గరెట్టెను. నాదగ్గఱ తాళముచేవి యుండిన, ఎట్టి ప్రమాదమునకైన వింతక వారి స్నేహితులు వచ్చులోపలనే బెర్సొనికా డిచ్చుకొని పశియుండును. కాని నే నిప్పు డసహాయుడనై యుండిని. నా స్నేహితులు వచ్చునటకు నే నాగవలసి యుండెను. సుమారు డైదు నిమిషములు కాచుకొందిని. అదియే నా కర్తవ్యము.

యనిపించెను. అంతలో మా నాటకమున మఱుసటి యంక మారంభమయ్యెను.

అంతయు నిశ్శబ్దము. మాబను గదిలో దీపము వెలుగు చుండెను. కందకమున కావలివైపు వంతెనవెరుక నొక చిన్న శబ్దము వినవచ్చెను. నెమ్మదిగ బీగము తీయుచున్న చప్పు డది. ఎవరా పని చేయుచుండిరి? ఏగదివాకిలి బీగమై యుండును? ఇంతలో బీగముచెవి నొక చేతను కత్తి యొక చేతను ధరించి ముఖమున విషపుర్రవ్వు తాండవించుచుండ నూపర్వు వృగ్గోచరుడయ్యెను. ఏద్వారము నాతడు తెలువ నుండెనో మాత్రము నాకు తెలియలేదు.

మరుసటి క్షణమే - నా స్నేహితులు కోట మహా ద్వారమును చేరగల్గియుండుటకు ముందుగనే - మాబనుగది నుండి హఠాత్తుగ దీపము పడద్రోసిన శబ్ద మయ్యెను. గది చీకటియయ్యెను. ఆ క్షణముననే 'సహాయము, సహాయము, మైకేల్! సహాయము' అనుట వినబడెను.

నాలో ప్రతి నరమును మేల్కొనియుండెను. అన్నిటి కంటె పైనున్న సోపానముపై నిలిచి కుడిచేతితో వంతెన వాకిలికిడవను పట్టుకొని వ్రేలాడుచు నెడమచేత ఖడ్గమును పట్టు కొని యుంటిని. వంతెనకంటె ద్వారము వెడల్పుగనుండుట గమనించితిని. అచ్చట చీకటికోణమున నొక మనిషి నిలుచు టకు తగినంత స్థలముండెను. పాకిపోయి నే నచ్చట నిలిచి తిని. ఇప్పు డాత్రోవ నా యధీనమున నుండెను. కావున

నాతో తాడో పేడో తేల్చుకొనసచే యెవ్వరును పాత క్రొవ్వు దుర్గములమధ్య రాకపోకలు జరుప వీలులేదయ్యెను.

మరియొక కేశయు బలవంతముగ వాకిలివీసిన శబ్దమును వినబడెను. 'వాకిలి తెలుపుము - విషయమేమి?' అని మైకే లెఱచెను. నేను జాబులో వ్రాసియుండినమేరకు 'సాయము - మైకేల్ - హెంజూ'యను సమాధానము వినవచ్చెను.

ద్యౌకు బిగ్గఱగ నఱచుచు దడాలున వాకిలి త్రొక్కి కొని పోయినట్లయ్యెను. ఆ సమయముననే (నేనున్న పాత కోటలో) నా పైభాగమున నొక కిటికీ తెలువబడుటయు 'ఏమి సమాచారము' అను పలుకులును వినవచ్చెను. ఒక మనిషి వడివడిగ నడుగులు వేయు చప్పుడయ్యెను. ఖడ్గము సిద్ధముగ నుంచుకొంటిని. డిగ్ లెట్ వచ్చిన నారుగురిలో నొక్కడు తగ్గును.

మౌబనుగదినండి ఖడ్గఘర్ణణమును పాదఘట్టనలును క్షుతగాత్రుడగు మనుష్యుని యలుపును వినబడెను. ఇది యంతయు జరిగినంత వేగముగ నేను వర్ణింపలేను. అంతయు నొక్క తృటిలో నొక్కసారిగ జరిగిపోయెను. ఆ గది కిటికీ వాకిలి తెలువబడెను. రూపర్ట్ ఖడ్గధారియై నిలిచియుండెను. అతనివీపు నా కగవడుచుండెను. అతడు 'ఓహో! జోహానా! మైకేల్, నీకొక్కడు సాయమున్నాడు. రమ్మో' అని యెఱచెను.

జోహాన్ డ్యూకును రక్షించుటకై వచ్చియుండెను. ఆతడు నాకు చెప్పినట్లు గోటవాకిలి నెట్లు తెలువగలడు? రూపర్ట్ ఆతని చంపెనని నేను భయపడితిని. డ్యూకు హీన స్వరమున 'సాయ' మని యిచ్చెను.

నేనున్నవైపు మెటికెలమీద నడుగుల నవ్పడి యు య్యెను. నా యెడమవైపున - రాజు గదియుండు పార్శ్వమున గూడ - నేదో కదలినట్లయ్యెను. నేనున్న పాత దుర్గమున నేమియు జరుగకమున్నే ఏదారుమంది కిటికీచెంత రూపర్ట్ ను చుట్టుముట్టియుండుట కానవచ్చెను. రూపర్ట్ చేతనున్న కత్తిని త్రిప్పుచు కిటికీలోని కెగిరి దానిగుండ అగడ్తలోనికి దుమికెను.

తరువాత సతనిగతి యేమయ్యెను? నేను చూడలేదు. ఎందుకన నాతడు దుముకుచుండగా నాప్రక్కననున్న వాకిలి గుండా డిగటెట్ ముఖము కనబడెను. నే నొక్క క్షణమైన ననుమానింపక దేవుడిచ్చిన శక్తికొలది కత్తితో వేయగా నాతడు కిక్కురుమనక వాకిటబడి చచ్చెను. ఆతని ప్రక్కన మోకరిలి తాళముచెవికొఱకు పెదకి తీసికొంటిని.

ఆగుత్తిలో మూడు చెవులుండెను. అందులో పెద్దదాని నుపయోగించి రాజు గదికిపోవు వాకిలికి వేయబడియుండిన తాళ ములోనుంచితిని. అది సరిపోయెను. మెల్లగ చెవిత్తిప్పి తాళము తీసితిని. వాకిలి తెఱచి లోనికిపోయి మరల నిశ్శబ్దముగ లోపలి వైపు తాళమువేసి తాళపుచెవిని జేబులో నుంచుకొంటిని అచ్చటినుండి రాజు గదిలోనికి దిగిపోవుటకు సోపానమార్గ

మున్నది. నేను పై సోపానముపై నిలిచియుంటిని.

ఒక గూటిలో నొక చిన్న గ్రుడ్డిదీపము వెలుగుచుండెను. దానిని చేతబుచ్చుకొని నిలుచుంటిని.

‘అది యేమైయుండవచ్చును?’ అను మాటలు విన నయ్యెను. ఈమాటలు సోపానములక్రింద నా కెఱుగుగానున్న వాకిలి వెనుకనుండి వచ్చెను.

దానికి జవాబుగా ‘మన మాతని చంపుదమా’ యని వినబడెను.

దాని కేమి జవాబు వచ్చునో యని చెప్పి యొగ్గితిని. ‘ఁజే మాగుము. మనము తొందరపడిన ప్రాణదమగును’ అనుచున్న డిచర్డ్ మాటలు వినవచ్చెను.

ఒక్కక్షణము నిశ్శబ్దమయ్యెను. తరువాత కడు నిశ్శబ్దముగ వాకిలి తెఱువబడెను. వెంటనే చేతనున్న దీపమాంబు యథాస్థానమున చేర్చితిని.

“చీకటిగనున్నది. దీప మారిపోయినది. నీవద్ద దీపమున్నదా?” అను మాటలు వినవచ్చెను. అది బెర్నోనిక కంఠము.

వారియొద్ద దీపముండెను. కాని వారు దాని సుపయోగింపగూడని క్లిప్తనమయ మానన్నమైయుండెను. నేను సోపానముల దిగిపోయి వాకిలిని తొక్కితిని. బెర్నోనిక వాకిలిగది తీసియుండెను కావున తలుపు తెఱచుకొనెను. బెర్నోనిక చేత కత్తియుండెను. డిచర్డ్ గదిలో నొక ప్రక్కన కూర్చొనియుం

డెను. నన్నచూచుటతో బెర్సోనిక్ ఆశ్చర్యచకితుడై కొయ్య బారి నిశ్చేష్టుడయ్యెను. డిచర్డ్ కత్తికై వెంపజలాడెను, నేను బెర్సోనిక్ పై బడితిని. ఆతడు ధైర్యముగ పోరాడినను కత్తి నువయోగించుటతో సంత నేర్పరికాడు. ఒక్క నిమిషములో నతడు నేలకొఱగెను. తిరిగి చూచుసంతతో డిచర్డు లేడు. ఉత్తరువుమేర కాతడు నాతో యుద్ధమునకు పూనుకొనక రాజు గదిని ప్రవేశించి తన పని కుపక్రమించెను.

రాజునందు విశ్వాసముగల వ్యక్తి యొకడు రాజు కొఱకు ప్రాణార్పణ గావింపకుండిన డిచర్డు నిజముగ రాజును నన్నగూడ చంపియుండును. ఎందులకన వాకిలి త్రోసికొని పోగా నా కగుమించిన దృశ్యమిది: రాజు గదిలో నొకమూల నిలిచియుండెను. వ్యాధిగ్రస్తుడై కృశించియుండెను. కావున నాతడేమియు చేయజాలకుండెను. శృంఖలాబద్ధమగు చేతుల నాతడు నిరుపయోగముగ వటు, నిటు కదలించుచుండెను. నగము మతిచెడి యాతడు విపరీతముగ నవ్వుచుండెను. డిచర్డున్న డాక్టరున్న గదిమధ్యలో నుండిరి. డాక్టరు డిచర్డుపై బడి యా చేతుల నొకక్షణ మదిమిపట్టియుండెను కాని డిచర్డు ఆతనిపట్టు వదలించుకొని నేను గదిలో ప్రవేశించుచుండగా తన కత్తితో నాతని పొడిచివేసెను. తరువాత నతడు నావైపు తిరిగి “కడపటికి” అనుచు నాపై బడెను. మే మిరువురమును కత్తు లుగో పోరు సాగించితిమి. ఒక్కమాట మాటాడలేదు. పోరు ఘోరముగ సాగెను. దానిని గుఱించి నాకేమియు జ్ఞాపకము

లేదు. కాని ఆతడు ఖడ్గయుద్ధమున నాకు సముడనిమాత్రము చెప్పగలను. ఆతడు నా యెడమ బాహువును గాఢముగ గాయవలచెను.

ఈయుద్ధమున నా గొప్పదన మేమియు చెప్పికొనను. నే నెఱిగినంతలో ఖడ్గయుద్ధమున నాత డందెవేసినచేయి. ఆతడు నన్నధిగమించి రాజును చంపి తన ఘాతుకకృత్యమును నెఱవేర్చియుండును. కాని యింతలో నగము పిచ్చియై త్తి నవసి యున్న రాజు “ఓహో! సోదరుడు రూడాల్ఫ్. సోదరా, రూడాల్ఫ్! నీకు తోడువత్తును” అని యఱచుచు నొక కుర్చీ నెత్తుకొని మాన్వైపునకు వచ్చెను. నాలో నాశ శేకెత్తెను.

“రమ్ము. రమ్ము. దానిని వీని కాళ్ళ కడ్డముగ తోయిము” అని యఱచితిని.

డిచర్డు కత్తి వినరెను. అది నన్ను తాకలేదు. ‘రమ్ము రమ్ము. ఈతమాషాలో పాల్గొనుము!’ అని మఱల నఱచితిని. రాజు సంతోషమున నవ్వెను. కుర్చీ నాతనివైపు త్రోసెను.

డిచర్డు వెనుకకెగిరి - ఏమిచేయుచుండెనో నేను చూడక ముందే - రాజుపై కుఱికి భయంకరముగ పొడిచెను. రాజు నిలుచున్నచోటనే హీనస్వరమున దయసీయముగ నఱచుచు నేలవ్రాలెను.

సాహసికుడగు నా ఘాతుకుడు మరల నాపై బడుట కాయత్తుడయ్యెను. కాని తా ద్రవ్వుకొన్న గోతిని తానే పడెను. నావైపు తిరుగుటలో తన కత్తిపోటుచే హతుడై యుండిన

డాక్టరు శరీరమునుండి ప్రవహించిన నెత్తురు మడుపులో కాలి
 పుటచే జారి క్రిందపడెను. శరవేగమున నేనాతనిపై బడి గొంతు
 పట్టుకొని యతడు తేలుకొనునంతలోనే కత్తి నాతని గొంతు
 లోనికి దూసి యంతమొందించితిని. తన కాహుతియైన డాక్టరు
 శవముపై నాతడు కూలిపోయెను.

“రాజు చచ్చెనా?” ఇదియే నా మొదటి యాలోచన.
 అతడు పడియున్న చోటి కుఱికితిని. అతడు చచ్చినట్లే కన
 బడెను. ఫాలభాగమున పెద్ద గాయముండెను. నే నాతని
 ప్రక్కన మోకరించి ఊపిరియాడుచున్నదో లేదో యని చెవి
 యొగ్గి వింటిని. ఇంతలో బయట నొక శబ్దమయ్యెను. ఆ శబ్ద
 మేమో నాకు తెలిసెను. ఈడ్పువంతెన కంఠకముపైకి ఈడ్వ
 బడిన శబ్దమది. నేను - బ్రతికియున్నచో రాజును - ఇచ్చట
 పట్టుపడిపోయి యుండుము. చావో బ్రతుకో యాతని యదృ
 ష్టమనుకొని నేను నా కత్తితో బయటి గదిలోని కేగితిని.
 ఈడ్పువంతెనను లాగినవా రెవ్వరు? నా వారలా? అయిన
 నంతయు ననుకూలమే. ఇంతలో డిచర్లరివాల్యరు నా కంట
 బడెను. దానిని తీసికొని వారికియొద్దకేగి శబ్దమేమో వింటిని.
 శాప్ట్ వచ్చియుండిన నే నంతో సంతోషించియుండును. అప్ప
 టికే నేను చాల అలసిపోయి నీరసపగియుంటిని. ఘాతుకుడగు
 రూపర్ణ ఇంకను నిచ్చలవిడిగ కోటలో తిరుగుచుండెను. విశాల
 మగు గదిలో నాతని నెదుర్కొనుటకన్న గదిలోనికి వంతెన
 నుండి దిగివచ్చు మెటికెల పై భాగముననుండు ద్వారముకడ -

ఇరుకై నచోట - నాతని నడ్డగించుట మేలని మెల్లగ కాల్గిడ్చు కొనుచు నాచోటు చేరితిని.

రూపర్తు పొంగిపోయి హేళనగ వికటాట్టహాసము కావించుచుండు ధన్యని నా వీనులబడియెను. అందువలన నావారింకను రాలేదు. వచ్చియుండిన రూపర్తును వా రింత మొందించియే యుందురు. గడియారము రెండున్నర కొట్టెను. కోట సింహ ద్వారము తెలువబడలేదు. కందకము గట్టున నేను కనుపింప నగ్గతట యిప్పటికి టార్లక్రహీమునకు తరలిపోయి నేనును, రాజును చచ్చితిమని తెలిపియుందురా? వారచ్చటి కేగులోపల వారి మాటలు నిజమగుట కవకాశముండెను. 'రూపర్తు విజయ గర్వమున నవ్వుచుండలేదుగదా?' యనుకొంటిని.

ఒక్కనిముస మేమియు తోచక భీతపరీత చేతన్నుడనై వాకిలి కానుకొని నిలిచితిని. ఇంతలో రూపర్తు "మంచిది. వం తెన వేయబడినది, కుక్కలారా! వెనుకకు పొండు. మైకేల్! రమ్మ. ఆమెకొఱకు పోరాడుము" అని యఱచుట వినిపించెను.

ముగ్గురిమధ్య పోరైన నా పాత్రను యధోచితముగ నిర్వహింపగల ననుకొని బీగముతీసి వాకిలి తెఱచి బయట చూచితిని.

19

వం తెన యావలివై వునుండి పడుచున్న దీపకాంతి నా కన్నుల మిఱుమిట్లు గొలుపుటచే నే నొక క్షణ మేమియు

చూడజాలక పోయితిని. త్వరతోనే నా కచ్చటి దృశ్యము విస్పష్టముగ కనుపించెను. అది యొక వింత దృశ్యము. వంతెన యథాస్థానమున నుండెను. నూతన దుర్గమువైపు వంతెన ద్వారమున డ్యూకు సేవకుల గుంపొకటి నిలిచియుండెను. ఇద్దఱు ముగ్గురు దీపములు పట్టుకొని యుండిరి. ముగ్గురు నలుగురు ఈటెలు కలిగియుండిరి. వారందఱు గుంపు చేరియుండిరి. వారి ముఖములు పాలిపోయి యాందోళనను సూచించుచుండెను. స్పష్టముగ జెచ్చవలయునన్న వారు భయవిహ్వలై వంతెన మధ్యభాగమున ఖడ్గధారియై నిలుచుకొని యుండిన వ్యక్తి వైపు రెప్పవేయక చూచుచుండిరి. రూపర్థలాగును అంగీని ధరించియుండెను. ఆతని తెల్లగుడ్డలు రక్తసిక్తములై యుండెను. కాని యాతని యుత్సాహవైఖరిని బట్టి యాతని కెక్కువగ చెబ్బలు తగులలేదని యూహించితిని. ఒక వేళ తగిలియున్నను ఏవో చిన్నవైయుండును. ఆత డచ్చట నిలుచుండి వారిని వంతెనమీదికి రాకుండ నిరోధించుచు మైకేలును పంపుడని గర్జించెను. తుపాకులు లేనందున వా రాతని నెదిరింప జంకుచు వారిలో వారు గునగున లాడజొచ్చిరి. అందఱి కంటె వెనుక ద్వారబంధమున కానుకొని నిలుచుండి జోహానా తన చెక్కిలిపై నుండిన గాయమునుండి స్రవించుచుండిన రక్తమును చేతిగుడ్డతో తుడుచుకొనుచుండెను.

అదృష్టవశాత్తు ఆ సమయమున నే నత్యంతానుకూల పరిస్థితియందుంటిని. వంతెన యూపలివైపుననున్న పిఠికిపందలు

రూపర్థు నెదుర్కొన జాలకపోయిరి. నన్ననైత మెదుర్కొన లేరని స్పష్టమయ్యెను. కావున చేతిలోని పిస్తోలుతో రూపర్థును కాల్చించుట టాక్కటే నే నప్పటిలో చేయవలసియుండిన పని. నేనాతని వెనుకనుండు టాత డెఱుగడు. నేనేలకో యాపని చేయ లేదు. ఈనాటికీ నాకందులకు కారణ మనూహ్యముగనున్నది. నే నానాటిచేయి యొక్కని దొంగతనముగ చంపియుంటిని. మరొక్కని యదృష్టబలమున చంపియుంటిని. పరమ దుర్మార్గుడగు రూపర్థును పలువురిలో నొక్కడనుగా నెదుర్కొనుట నాకు రుచింపలేదు. కావుననే కర్తవ్యవిముఖుడనైతి ననుకొందును. రూపర్థ్ 'మైకేల్, మైకేల్, చేతనై న రమ్ము' అని యఱచుచు నొక యంగ ముందుకు వేసెను. మైకేల్ సేవకు లొకింత వెనుక జవేసిరి.

ఆతని తిరస్కారవాక్యముల కొక స్త్రీవ్యక్తి సమాధాన మిచ్చెను. 'అయ్యో ధేవుడా! ఆతడు మృతుడైనాడు.'

'ఆ చచ్చెనా!' యని కేక వేయుచు రూపర్థ్ 'నాకు తెలియకయే మంచి దెబ్బ వేసినాను' అని విజయనూచకముగ నవ్వెను. తరువాత నాతడు 'మీ యాయుధముల నచట పడ వేయుడు. ఇప్పుడు నేనే మీ యజమానిని. డా. మరల చెప్పు చున్నాను. క్రిందికి వేయు'డనెను.

వా. రాతడు చెప్పినట్లే చేసియుండు శేమో కాని యింతలోనే కొన్ని నూతన సంఘటనలు సంభవించెను. తొలుత నూతనదుర్గము మహాద్వారమువై వునుండి కోలా

హలధ్వనులు వినిపించెను. నా హృదయము స్పందించెను. వారు మావారేకావలె ననుకొంటిని. ఆధ్వను లింకను విన బడుచునే యుండెను. తక్కినవారెవ్వ రాధ్వనుల వినిపించు కొన్నట్లు లేదు. వారి కనుల యెదుట జరుగుచుండు సంఘట నలమీదనే వారి దృష్టి నిబద్ధమైయుండెను. సేవకులు వైదొల గగా నొక స్త్రీ వంతెనపైకి తడబడుచు వచ్చెను. ఆమె మాఁక. తెల్లని వస్త్రముల ధరించియుండెను. నల్లని శిరోజ ములు భుజములపై వ్రేలుచుండెను. ముఖము మిక్కిలి తెల్ల బొంగియుండెను. దీపకాంతిలో నామె కన్నులు మెరిసిపోయెను. చేతులు వణకుచుండెను. ఒకచేతిలో పిస్తోలుండెను. ఆమె ముందుకువచ్చి రూపర్ట్ పై నొక గుండు పారించెను. అది యాతనికి తగులలేదు. మహత్తరప్రాయత్నముతో నామె మరల నొకసారి కాల్పు యత్నించెను. బహుభాగ్రత్తగ గురి పెట్టెను దాని నెదుర్కొన సాహసించిన రూపర్ట్ పిచ్చివా డగును. కావున సతడు నావైపునకో యామె వైపునకో త్రోసికొని రావలసియుండెను. వెనుకవైపు నే నాయుధముతో సిద్ధముగ నుంటిని. ఆత డీ రెండుమార్గములను వదలి వంతెన చట్టముపై చేతు లానించి నెమ్మదిగ కందకములోనికి దుమి కెను.

ఆక్షణముగనే నే నొక యటవును యడుగుల సవ్యడిని వింటిని. అటచుండువాడు 'ఛాప్'. అతడు 'డ్యూకు మరణించి నాడు' అనెను. పెంటనే రాజునకు నాతో సవనతము తీరి

పోయినదని గ్రహించి చేతనున్న పిస్తోలును కిందికివైచి కత్తి ధరించి వుత్తెఃమీదికి పోయితిని. ఎవరో 'రాజు' అని యిచ్చిరి. తరువాత నేనును రూపక్ పల్లెనే కందకములోనికి దుమికితిని. ఆతనితో నేదో యొకటి తేల్చుకొనవలయునని కృతసిశ్చయుడనై యుంటిని. ఆతడు నాకంటె పదునైదు గజములు ముం దీదుచు పోవుచుండెను.

ఆత డనాయాసముగను వేగముగను నీదిపోవుచుండెను. నే నలసినకతమునను రెట్టపై గాయము తగిలి కుంటువడి యుండి నందునను నాతని నందుకొనలేనైతిని. కాని పాతదుర్గము మూల తిరుగునప్పుడు "రూపక్ నిలుపు" మంటిని.

ఆతడు వెనుదిరిగి చూచెనేగాని నిలువలేదు. ఆత డిప్పుడు కందకము దరికెక్కుట కెచ్చట వీలున్నదో చూచుచుండెనని నేను గ్రహించితిని. అట్టి యనుకూల మెచ్చటను లేదని నే నెఱుగుదును. కాని నా త్యాదుండెను గదా! నే నా ప్రదేశము చేరుటకు ముందే యాత డచ్చటికి చేరును. నాలో మిగిలిన శక్తిని సమీకరించుకొని ముందుకు సాగిపోతిని.

ఆహా! ఆత డా త్రాటిని కనుగొనెను. సంశోషముతో నాత డద్దానిని పట్టుకొని పై కెగబ్రాకుట కారంభించెను. 'ఈ త్రా డిచ్చటి కెట్లు వచ్చెనో' యని యాతడు గొణిగికొనుట నాకు వినిపించెను. నేనుకూడ త్రాటిని చేరితిని. ఆత డప్పుడే సగముదూరము పైకి పోయియుండెను. ఆతడు నన్ను చూచెను. నేనాతని చేర లేకపోయితిని. ఆతడు గద్గదధ్వనితో 'ఎవరచ్చట'

ఋనెను. నేనుగూడ తగినంత పాలిపోయియుంటిని. కావున నన్నాతడు గాజని తలంచెను కాబోలు! కాని మఱుక్షణముననే 'ఓహో వేషధారియా! నీవెట్లెచ్చటికి వచ్చితివోయీ!' యనుచు నాతడు గట్టెక్కిెను. నేను త్రాటిని పట్టుకొని కొంతనేపు వేచి యుంటిని. ఆతడు గట్టుపై కత్తితో నిలిచియుండెను. నే నెక్కి పోయిన నాతల నాతడు బ్రద్దలు కొట్టవచ్చును. లేదా గుండెను చీల్చవచ్చును. కావున రజ్జువును వజ్జించి 'పోనిమ్ము. ఇచ్చట నున్నాను. ఇచ్చటనే నిలుతు' నంటిని. ఆతడు నవ్వెను.

హఠాత్తుగా కోటలోని గంట బిగ్గఱగా మ్రోగుట కారంభించెను. గొప్ప కోలాహల ధ్వని మాకు వినిపించెను. రూపర్షి నవ్వుచు చేయూచి నా దృష్టిపథము చాటిపోయెను.

అపాయమును తలంపక నే నొక్క తృటిలో త్రాటిని పట్టుకొని పైకెక్కి పోయితిని. ముప్పది గజములలో నాతడు జింకవలె యడవిలోనికి పరువెత్తుచుండెను. ఈ యొక్కపర్యా యము మాత్రం నూతడు తన పనులలో విచక్షణ నుపయోగించి యుండెను. నే నాతని వెన్నంటి పరువిడ నారంభించితిని. 'నిలువు' మని యటచితిని. ఆతడు నిలువలేదు. ఆత డక్షత గాతుఁడు. శక్తి నముపేతుడు. కావున ప్రతియడుగున నన్ను మించి పోవుచుండెను.

నే నాతనితప్ప నన్యమెఱుగక యాతని రక్తమును కంట జూడనెంచి తఱుముకొని పోయితిని. త్వరలో జండా యడవిలోని దళమగు చీకటివలన మా యిరువురిమధ్య నభాత

మేర్పడెను.

అప్పుడు మూడు గంటలు నామూందు నూరుగజములలో రూపర్లు పరువించుచుండెను. నే నాయాసముతో నెగబోసికొనుచుంటిని. ఆతడు వెనుదిరిగి చూచి మరల నానైపు చేయూచెను. ఒక్కనిమినము తరువాత నాతడు కుడికి తిరిగి కనుమఱుగయ్యెను.

అంతయు ముగిసినదని తలంచి తీవ్రాందోళనాపరపథుడనై క్రింద కూర్చుంటిని. ఒక్కస్త్రీ యార్తనాదము వినవచ్చుటచే వెంటనే లేచి లేనికత్తిని తెచ్చుకొని యెట్లో రూపర్లు నా చూపుదాటి పోయినచోటికి పరువెత్తితిని. అచ్చట నా కాతడు మరల కనుపించెను. అయిననేమి? ఆతని తాకజాలనైతిని. ఆతడొక బాలికను గుట్టమునుండి దింపుచుండెను. నేను విన్నది నిస్సంశయముగ నామెయటపే. ఆమె యొక రైతుబిడ్డనలె కానవచ్చెను. భుజమున నొక బుట్ట వ్రేలుచుండెను. జండా మార్కెట్టున కేగుచుండెను కాబోలు. ఆతని దర్శనమాత్రముననే యామె భయభ్రాంతయయ్యెను. ఆతడామెను నెక్కునిగ ననుసరించుచు నవ్వి ముద్దుగొని కొంత పైకమిచ్చెను. వెంటనే యాతడా వాణినెక్కి నాళొకకు పోచియుండెను. నేను సైత మాతని రాక కెదురుచూచుచుంటిని.

ఇంతలో నానైపునకు వచ్చి దూరమున నిల్చి యాతడిట్లనెను. 'దుర్మున నీ వేమి చేసితివి?'

'నీ స్నేహితులలో మువ్వరను ముగించితిని'

‘ఏమీ! నీవా గదులయొద్ద కేగితివా?’

‘ఔను.’

‘రాజు?’

‘నేను డిచర్డును చంపుటకుముందే డిచర్డ్ ఆతని గాఢముగ గాయపఱచియుండెను. కాని ఆతడు సజీవుడై యుండునని నా యూహ.’

ఆత డుల్లాసముగ ‘ఓరి పిచ్చివాడా’ యనెను.

‘ఏమది?’

‘నీ ప్రాణమును రక్షించితిని. నీవు వంతెనపై నున్నప్పుడు నీవెనుకనే నేనుంటిని. చేత పిస్తోలుపైత ముండెను.’

‘అయిన నే నిరువైపుల నగ్నిలో చిక్కుకొనియుంటి నన్నమాట!’

‘గుట్టము దిగుము. పురుషోచితముగ పోరాడుము.’

‘ఆడుదాని యెదుటనా? ప్రభువులవారికి సిగ్గులేదు.’ అనెను.

కోపమున మైమఱచి నే నాతని తాకితిని. ఒక్కనిమిష మాత్ర డనుమానించినట్లు కనబడెను. తరువాత గుట్టపు కల్లైము లాగిపట్టి నన్నెదిరింప సిద్ధపడెను. మే మిరువురమును భయం కరముగ తలపడితిమి. నా తాకున నాత డప్రతిభుడయ్యెను కాబోలు. లేనిచో నన్నాతడు చంపియుండును; లేదా యిరువుర మును మడిసియుండుము. ఇంతలో మా వెనుకనుండి ఒక కేక వినబడెను. వెనుదిరిగి చూచునరి కొక యాశ్వికుడు మానె వు

నకు వేగముగ వచ్చుచుండెను. ఆతని చేతిలో నొక పిస్త్రోలుండెను. ఆతడు నా నమ్మిన స్నేహితుడు ఫిట్టు. రూపర్ట్ ఆతని కాంచినంతనే పరిస్థితులు వివరించెనని తెలిసికొని ముఖముపై జాతిన ముంగురులను వెనుకకు నవరించుకొని ముందుకు సాగిలబడి 'రూడాల్ఫ్, మరల కలిసికొంద' మనెను. ఆతనిచెక్కిలిపై నేను కావించిన గాయమునుండి రక్తము కాలువయై ప్రవహించుచుండెను. ఆత డొయ్యారముగ నాకును కాపుపడుచునకును నమస్కరించి ఫిట్టనైపు చేయూచెను. ఆతడొక గుండు పారించెను. అది యాతని కత్తికి తగిలెను. దానిని క్రింద పడవైచి రూపర్ట్ గుట్టపుడొక్కలకు మెశిమల నదుముచు ఉడాయించెను. ఆతడు విలాసార్థము స్వారి వెడలినవానియట్లు పాడుకొనుచు దాడుదీసెను. చెక్కిలిపై నొక గాయ మాతని లెక్క కెక్కలేదు.

నిర్లక్ష్యముగను, హెచ్చరికతోను, అందముగను, ఆనందముగను, అజేయుడుగను నాత డదృశ్యుడయ్యెను. నేను కోపముతో కత్తిని క్రిందవేయుచు ఫిట్టును ఆతని వెన్నంటుమంటిని. కాని యాతడు తన గుట్టమునాపి దిగివచ్చి నావ్రక్కన మోకరించి 'నాపై చేయివేసెను. డిచర్డ్ కావించియుండిన గాయమునుండి మరల నిప్పుడు రక్తము స్రవించుచుండుటచే నేలయంతయు తడిసియుండెను. 'అయిన గుట్టమును నాకిమ్ము' అనుచు నేనాతని చేతిని త్రొక్కివేయుచు తడబడు కాళతో లేవయత్నించితిని. కోపబలమున గుట్టమున్నచోటికి పోగలిగితిని.

ఫిట్టు మగల నాప్రక్కన మోకరించెను. నేను 'ఫిట్టు' అంటిని. అతడు 'న్నేహితుడా, ప్రియ న్నేహితుడా' యని స్త్రీవలె బహు మార్దవముగ పలుకరించెను.

'రాజు బ్రతికియున్నాడా?'

అతడు చేతిగుడ్డతో నా చెదవులను తుడిచి వంగి నా ఫాలమును చూపించెను.

'వీర శిఖామణికి అభివందనములు. రాజు సజీవు' డని నెమ్మదిగ చెప్పెను.

కావుపడుచు భయముతో నేడ్చుచు ఆశ్చర్యముతో విస్ఫూరితనయనయై మాప్రక్కన నిల్చియుండెను. నన్నామె జండాలో చూచియుండెను. కాని యిట్టిసితిలో కాదు. ఐనను నేను రాజును కానా?

రాజు సజీవుడని తెలిసినంతనే సంతోషమున నటువ బుద్ధివుట్టెను. కాని నోరాడలేదు. నా తలను ఫ్రీట్ కానించి కన్నుల మూసికొంటిని. మెల్లగమూల్గితిని. ఫ్రీట్ నన్న పార్థము చేసికొనునేమో యను భయమున కన్నుల తెఱచి నా సంతోషమును ప్రకటింప యత్నించితిని. కాని సాధ్యపడలేదు. నేను చాల అలసియుంటిని. చలి విశేషముగ నుండెను. కావున వెచ్చదనమునకై ఫ్రీట్ శరీరము నొఱసికొని కూర్చుండి కన్నుల మూసికొని మైమఱచితిని.

జండాదుర్గమున జరిగిన సంఘటనల నన్నిటిని సంపూర్ణముగ తెలిసికొనవలయునన్న నేను స్వయముగ చూచినది చేసినది చెప్పటకు తోడుగ తరువాత ఫ్రిజ్జ్ ద్వారాను మాబను ద్వారాను విన్న సంగతులనుపైత మిట చెప్పుటవసరము. హెంజూ నవమానముపాలు చేయనెంచి పూహము పన్ని మాబనును 'సాయము - మైకేల్ - హెంజూ' యని యజపుమని సలహా నిచ్చియుంటిని. కాని నే నేర్పజచిన సమయమున కంటె ముందుగనే వాస్తవముగనే హెంజూ ఆమెను చెనకుటయు నామె బొబ్బలిశుటయు సంభవించెను. ఈ సంఘటన మాయాశల వమ్మ కావించెనని తలంచితిమి. కాని కడపటి కది మా కనుకూలించెనని మాబను కథనమువలన తెలియవచ్చెను. ఆ దుఃఖభాగిని డ్యూకుపైని ప్రేమచేతనే యాతని కోరికచే గొప్పయాశలతో ప్యాన్ నుండి రురిటేనియాకు వచ్చియుండెను.

ఆమె యిట వచ్చిన తరువాత త్వరలోనే డ్యూకు సత్యముగ తనకంటె ప్లేవియానే యెక్కుడుగ ప్రేమించుచుండెనని తెలిసికొనగలిగెను. అంతేగాక రాజయెడ డ్యూకు గ్రూరవర్తనమునుగూడ దెలిసికొనెను. కావున నామె మాకనుకూలముగ మాటిపోయి ప్లేవియాను నన్ను హెచ్చరించుచు జాబులు వ్రాసెను. డ్యూకును నిజముగ ప్రేమించుచుండెను గావున నీ చర్యవలన రాజానుగ్రహమును సంపాదించి తన సాయమునకు

బహుమానముగ మైకేలు ప్రాణభిక్షును పొందవచ్చునని
యామె విశ్వసించెను.

జండాలో యువకుడగు రూపర్ట్ మౌబక్ అందమునకు
మరులుగొనియో లేక మైకేలునందలి యసూయచేతనో
నామెను చెనకియుండెను. ఎన్నియో దినములనుండి డ్యూకు
నకు నాతనికి మధ్య ననేక మనస్పర్థలు ఘర్షణలు నుండినవి.
డ్యూకుగదియందు నేనుచూచిన దృశ్య మట్టివానిలో నొక్కటి.
రూపర్ట్ నాకు కావించిన ప్రతిపాదనల నామె యెఱుగకున్నను
నేనావిషయముల నామెకు వివరించిన తరువాత నామె కది
యంత వింతగ తోచలేదు. రూపర్ట్ నొక కంట కనిపెట్టియుం
డుమని యామెయే మైకేలును హెచ్చరించియుండెను. వారిరు
వురినుండి తన్ను విముక్తను కావింపుమని నన్నర్థించుచునే
యుండెను.

ఆరాత్రి యామె తన గది కేగినతరువాత నాగది
తాళముచెవిని సంపాదించి రూపర్ట్ అందు ప్రవేశించెను.
అప్పు డామె యుటచెను. డ్యూకు వచ్చెను. చీకటిగదిలో
వారిరువురును ఘోరముగ పోరిరి. రూపర్ట్ తన ప్రభువునే
గాఢహత్య-ప్రాణాంతకముగ-గాయపఱచెను. వెంటనే డ్యూకు
సేవకులు తోసికొనివచ్చిరి. రూపర్ట్ నే నిదివఱకే వివరించిన
రీతిని కిటికీగుం తప్పించుకొనిపోయెను. తాను కొట్టిన దెబ్బ
తో డ్యూకు చచ్చెనని రూపర్ట్ ఎఱుగడు. కావున నాతనితో
సంఘర్షణ సంతటితో సంతకావించిన నాత డువ్విఘ్నము

చుండెను. వకాబక డ్యూకుగదిలో సేకాకినియై యాత డనువులు బాయువఱకు గాయములకు కట్టు కట్టుయత్నమున మునిగి యుండెను. వం తెనపై నిలిచి రూపర్తు డ్యూకు నతిహేయముగ తూలనాడుచు పిలుచుట విని పగడీర్చుకొననెంచి యామె యాతని నెదిరింపవచ్చెను. నన్నామె కానదు. నేను దాచుకొన్న స్థలమును వీడివచ్చి రూపర్తువెంట కందకములోనికి దుముకు వఱకు నన్నామె చూడనేలేదు.

ఈ సమయమువకు సరిగా నాన్నేహితులు వచ్చిరి. వేళకు సరిగ వారు ప్రొత్తకోటను చేరి వాకిలియొద్ద సిద్ధముగ నుండిరి. జోహాక డ్యూకు రక్షణకై యితరులతోకూడి వచ్చి యుండెను. కావున నతడు వాకిలి తేటచుట కవకాశము లేక పోయెను. రూపర్తు నెదుర్కొనుట కాత డందఱకంటె తానే ముందుగా ముందుకు వచ్చెను. తన్నితరు లనుమానింప రాదను నభిప్రాయమున నాత డట్లు కావించి గాయపడెను. సుమారు రెండున్నర గంటలవఱకు శాప్ట దుర్గద్వారమున కాచియుండెను. తరువాత నాయాజ్ఞానువర్తియై నన్ను వెతకు టకై ఫ్రిట్టును కందకమునొద్దకు పంపెను. నే నచ్చట లేను. ఆ విషయమును ఫ్రిట్టు వెంటనేవచ్చి యాతనికి నివేదించెను. అప్పటికిని నేను చెప్పినట్లే చేయనెంచి శాప్ట టార్లకాహిము భవనమున కేగవలయుననెను. ఫ్రిట్టు నన్ను విడిచివెళ్లుట కిష్ట పడలేదు. ఈవిషయమున వారిరువురికిని కొన్ని నిమిషములు తర్జన భర్జనలు జరిగెను. కడపటికి ఫ్రిట్టు ప్రేరణమున బెర్క్

స్ట్రీన్ నాయకత్వమున కొంబటిని టార్లక్ హీమునకు పంపి
మార్లును పిలపింపవలయుననియు, మిగిలినవారు కోటపై
దాడి సలుపవలయుననియు నిర్ణయమయ్యెను.

కోటపై బడినవారు కొంతసేపు ప్రియత్నించి మాబక్
రూపర్లుపై గుండును పేల్చినప్పటికి సరిగ్ ద్వారమును బద్దలు
కావించుకొని లోనికి ప్రవేశించిరి. వా రెనిమిదిమంది యుండిరి.
మొదట వారు మైకేలు గదియొద్దకు పోయిరి. రొమ్మున కత్తి
పోటుతో నాత డచ్చట చచ్చిపడియుండెను. కావున వారచ్చట
నుండిన ద్యూకు నేవకులపై బడిరి. వారు భయముతో
చేతనును ఆయుధములను క్రిందికి వైచిరి. మాబక్ ఏడ్చుచు
శాష్ట్రపాదములపై బడెను. నేను వంతెన యావలివైపున
(ప్రాతదుర్గమువైపున) నుండి కందకములోనికి దూకిపోయితి
నని ఆమె వారి కెఱిగించెను. శాష్ట్ర 'బంధితుని విషయ మేమి?
యనెను. తనకు తెలియదని యామె తలయూచెను. తరువాత
శాష్ట్ర ఫిట్టు తమ వెంట నుండిన వారితో నెమ్మదిగను, నిశ్శ
బ్దముగను వంతెన దాటిరి. వంతెన కీవలివైపు ద్వారము
ననే వారు డిగటెక్ కళేబరమును చూచిరి.

క్రింది గదులనుండి యేదైన శబ్దము వినవచ్చునేమో
యని కొంచెము చెవియొగ్గి వినిరి. శబ్ద మేమియులేదు. కావలి
వారు రాజును చంపి గొట్టముద్వారా కళేబరమును కందకము
లోనికి త్రోసి తామును ఆమార్గమున తప్పించుకొని పోయిరే
మోయని వారు తలంచిరి. కాని నే నచ్చటికి పోయియుంటినని

తెలియవచ్చుటచే వారి కింకను కొంత యాశయుండెను. అచ్చట నుండిన సోపాన ప్రవేశమార్గమునకు నేను బీగము వేసియుంటిని గదా! వారిలో నొక్కడు మైకేలు పడియుండినచోటికి పోయి యాతనియొద్ద నుండిన బీగముచెవులను వెతకి తేగా వానిలోని యొకదాని సహాయమున వారా వాకిలిని తెఱచి లోనికి ప్రవేశించిరి. సోపానమార్గ మంధకార బంధురముగ నుండెను. క్రిందనుండిన గదిలో వెలుతురు కనబడుటచే వారు ధైర్యముగ నచటికి దిగిపోయిరి. ఎదుర్కువా రెవ్వరును లేనందున నిరంతరాయముగ వారా గదిని ప్రవేశించిరి. బెస్సొనిక్ అచ్చట చచ్చి పడియుండెను. శాప్ట్ 'ఓహో! ఆత డిచ్చటికి పచ్చినట్లున్న' దనెను. వారు రాజుగదిని ప్రవేశించిరి. డిచర్టు యొక్కయు డాక్టర్ యొక్కయు శవము లచ్చట పడియుండెను. రాజు కుర్చీప్రక్కన బోరగిలపడియుండెను. ఫ్రిట్జు 'ఇతడు చచ్చియున్నా'డనెను. శాప్ట్ ఫ్రిట్జునుతప్ప తక్కినవారిని బయటికివంపి రాజుప్రక్కన మోకరిల్లెను. గాయముల గుఱించియు, మరణ చిహ్నముల గుఱించియు నాతనికి నాకంటె నెక్కువగ తెలియును. ఆతడు త్వరలో రాజు చావలేదనియు, సరియగు నుపచారములు చేసిన చావుభయముగూడ లేదనియు తెలిసికొనెను. వెంటనే ముఖముపై నొక మునుగువేసి రాజు శరీరమును వాని మైకేలుగదికి తరలించిరి. అచ్చట డ్యూకు ప్రక్కన నేడ్చుచుండిన పాబ నాతని వదలి వైద్యసహాయము వచ్చువఱకు రాజుతలపై జలసేచుచు కావించుచు గాయముల

కట్టటలో నిమగ్నయ్యెను. శాప్టే నే నిచ్చటికి వచ్చియుండిన విషయమును మాబక్ కథనమును విన్నతరువాత కంద కమునందును, అరణ్యమునందును నన్ను వెతకుటకై ఫ్రీట్టును వంపెను. ఇతరుల నెవరిని పంపుటకు నాతడు సాహసించలేదు. ఫ్రీట్టు నా గుఱ్ఱమును చూచి నేను గొప్ప ప్రమాదమునకు లోనై యుంటినేనో యని భయాందోళిత మనస్కుడయ్యెను. తరువాత నేను వెనుక వివరించిన విధమున నన్ను కనుగొనెను. అప్పటి యాతని యానందమునకు మేరలేకుండెను. మృత్యు గహ్వరమునుండి విముక్తుడైన స్వీయసోదరుని చూచినప్పటి కంటె నన్ను కనుగొన్నప్పు డాతని యానంద మధికతరమయ్యెను. ప్రేమాభిమానములతో లీనుడై యాతడు రూపర్థును సంహరించువిషయ ముపేక్షించెను. అదిగాక రూపర్థు నాతడు చంపియుండిన నే శింశో యసూయపడియుండును.

ఈవిధముగ రాజరక్షణము జరిగెను. కాని రాజు ట్టి విషమస్థితియుం దుండెనను విషయమును రహస్యముగ నుంచు బాధ్యత శాప్టేపై నుండెను. మాబక్ జొహాక్ ఇరువురును రహస్యగోపనము చేయుదుమని ప్రమాణము కావించిరి. ఫ్రీట్టు అన్వేషింపబోయినది రాజును కాదనియు, దుర్గమున బంధింప బడియుండి వంటెనపై నొక్క నిముసము మైకేల్ నేవకుల యెదుట మెఱపువలె మెఱసి మాయమైన యాతని స్నేహితునే యనియు చెప్పబడెను. రాజు తన స్నేహితుని బంధవిముక్తుని కావించు సందర్భమున కావలివారిపై బడి పోరి, తుదకు

నగ్గినను, తీవ్రముగ గాయపడియుండుటచే కోటలోని మైకేలు గదియందు విశ్రాంతిమించియుండెనని ప్రకటింపబడెను. ఒకవేళ రాజు స్నేహితుడు కనబడిన నాతని నేరుగ రాజుగారియొద్దకు ఏకాంతముగ కొనిరావలయునని యుత్తరువు కావింపబడెను. రాజుగారి క్షేమవార్త టార్లక్ హిం భవనముననుండిన మార్షలు నకును స్లేవియాకు వార్తాహరులద్వారా తెలుపబడెను. రాజు నభినందించుటకై మార్షల్ హుటాహుటిని రావలసినదిగ కోరబడెను. రాజుచ్చటికి పోవువఱకు లేక భావి కర్త వ్యముల విషయమై వార్త సంభవఱకు స్లేవియా యచ్చటనే యుండవలసినదని తెలుపబడెను. నీచసోదరుడగు మైకేలు కావించిన విద్రోహపూరిత దౌర్జన్యచర్యలనెల్ల సాహసమున నెదిరించి ఆశ్చర్యకరముగ వానినుండి బయటపడిన రాజీవిధముగ తిరిగి తనవారిని చేరనుండెను.

తన ప్రియుడు జండాదుర్గమున క్షతగాతుడై పడియుండ రాకుమారి స్లేవియా నిశ్చింతగ టార్లక్ హిం భవనమున నుండ లేకపోయెను. మార్షల్ ఒక చిన్న దళముతో జండాదుర్గము నకు పయనముకాగానే యాతని వెనువెంటనే యాసుగూడ రాజును చూచుటకై శకటరూఢయై బయలుదేరినను. “వెనుకటి రాత్రి రాజు జండాదుర్గముపై మైకేలు బంధించియుండిన తన స్నేహితులను విడిపించుటకై పోయియుండెను. ష్యోకు ద్రోహియై మీదపడగా నతనిని నతని యనుచరుల గొండఱు హతమార్చి దుర్గమును స్వాధీన పఱచుకొనియున్నాడు. ఆ

సంవర్ధమున గాటమగు దెబ్బలు తగిలియుండటచే నాతడచ్చట విశ్రమించియున్నాడు.” అనువార్త యప్పటికే జండానగరమం దంతటను పొక్కియుండెను. ఆకారణమున పట్టణమందు ద్విక్రస్థితి యేర్పడియుండెను.

ఈవిధముగ ప్లేవియా జండాదుర్గమునకు వచ్చెను. ఆమె కొండ నెక్కుచుండగా నామె ప్రక్కననే గుట్టముపై వచ్చుచుండిన మార్షల్ రాజాజ్ఞను శిరసావహించి ట్రాన్స్ హీము భవనమునకు మరలి పోవలసినదిగ ప్లేవియాను పార్థించుచుండెను. ఇంతలో ఫ్రిట్టు జండాదుర్గ బంధితునితో (నాతో) వచ్చెను. అప్పటికి నేను మూర్ఛదేహియుంటిని. ఫ్రిట్టుభుజ మాధారముగొని నెమ్మదిగ నడచుచు చెట్ల మరుగుననుండి ప్లేవియాను చూచితిని. ఫ్రిట్జ్ చూపులతోనే నే నామెను కలిసికొనరాదని సూచించుటచే ఒక పొదచాటున దాగుకొంటిని. మమ్మనుసరించి వచ్చుచుండిన కావుబిడ్డను విస్మరించి యుంటిమి. ఆమె రాకుమారియొద్దకు పోయి సమస్కరించి ‘అమ్మా! నా జిచ్చుట నున్నాడు - పొదల మాటున. మిమ్మచ్చటికి కొనిపోదునా?’ యనెను.

మార్షల్:- బుద్ధిలేదు. రాజు గాయపడి దుర్గమున నున్నాడు.

బాలిక:- ఔనండీ. అతనికి గాయములు తగిలియున్నవి. నాకు తెలియును. కాని, ప్రభువుగారితోగూడ ఫ్రిట్జ్ ఇచ్చట నున్నాడు. దుర్గమునకాదు.

ప్లేవియా:- (విభ్రాంతయై) ఆతడు రెండుచోట్ల నున్నాడా? లేక
యిరువురు రాజులున్నారా? అత డిచ్చ పెట్టుండును?
బా:- ఫిట్టు వచ్చువఱ కాత డొక పెద్దమనుష్యునితో పోరు
చుండెను. అతడు రాగానే ఆ పెద్దమనుష్యుడు నా
యొద్దనుండిన మా తండ్రి గుఱ్ఱమును గైకొని దాడు
తీసెను. రాజువ్వుడు ఫిట్టుతో నిచ్చట నున్నాడు. రురి
తేనియాలో రాజువలె నింకొక డున్నాడా అమ్మా?

ప్లేవియా 'లేదమ్మా, యని నవ్వుచు నా బాలికకు
కొంత డబ్బిచ్చి 'ఆత డెవరో పోయి చూచెద' ననుచు శకటావ
తరణము కావింపనుండెను.

ఇంతలో శాప్ట దుర్గమునుండి వచ్చి రాకుమారిని చూచి
రాజుగారికి ప్రమాదము తప్పినదనియు క్షేమముగ నున్నా
రనియు చక్కని యుపచారములు జరుగుచున్నవని యా
నివేదించెను.

ప్లే:- దుర్గముననా?

శా:- మరెక్కడ నమ్మా?

'ఆత డచ్చట - కొంట ఫిట్టు సహితుడై యున్నాడని
ఈబాలిక చెప్పుచున్నదే'

శాప్ట ఆ బాలికవైపు చూచి సందేహముతో నవ్వుచు
'చక్కగ కనబడు పోతి పెద్దమనుష్యుడు నిట్టివారికి రాజే,
యనెను.

బాలిక:- లేదమ్మా! అతడు రాజువలెనే యున్నాడు. ఎంత

మాత్రమును భేదము లేదు.

శాస్త్రి అప్రతిభుడయ్యెను. మార్షల్ ముఖభంగిమ ప్రశ్నార్థకమయ్యెను. స్థేవియా దృష్టియు నిశితతరమయ్యెను. అందఱు సంశయాకులమానమైనారు.

శాస్త్రి:- (ఆతురతతో) నేనేపోయి యాత డెవ్వరో కనుగొందును.

స్థే:- వలదు. నేనే వస్తును.

శా:- అయిన నొంటరిగ రండు.

అతని ఇష్టప్రకారమే స్థేవియా మార్షలును తదితరుల నచ్చటనే యుండ నియమించి 'శాస్త్రి సహితయై మేమున్న యెడకు వచ్చెను. శాస్త్రి కాపుపిల్లను దూరమున నుండు మని చేసెగ చేసెను. వారి రాకను చూచి నేను ముఖమును చేతులతో గప్పికొని నేలపై గుప్పగూలితిని. ఫిట్టు నా భుజముపై చేయివైచి ప్రక్కన కూర్చుండెను. శాస్త్రి రాకుమారితో 'ఏమి మాటాడినను చిన్నగా మాటాడవలె' ననుట వినిపించెను. వారు మమ్ము చేరగనే రాకుమారి 'ఇతడు రాజే. దెబ్బలు తగిలినవా?' యనుచు నామె నాప్రక్కన కూర్చుండి నాచేతులను ముఖమునుండి నెమ్మదిగ తొలగించెను. నా చూపులుమాత్రము నేల నొరసియుండెను. 'ఇతడు రాజే! శాస్త్రి! నిన్ను ప్రార్థింతును. నన్ను మేలమాడుటకు మీరు పన్నిన పూర్వహాసాలోని చమత్కార మెట్టిదో వివరింపు' డనెను. మే మెప్పుడును ప్రత్యుత్తర మియ్యలేదు. అందఱు మానము వహించితిమి. వారిని లెక్కింపక ఆమె తన చేతు

లను నాకంతమున పెనవైచెను. శాస్త్రి బొంగురుగొంతుకతో మెల్లగ 'ఇతడు రాజకాడు' అనెను. ఆమె కోపోద్విగ్నయై 'నాప్రియునే నే నెఱుగనా?' యని గర్జించెను. శాస్త్రి మరల 'ఇతడు రాజకాడు' అనెను. మృదులహృదయుడగు ఫిక్జు నిట్టూర్చెను. వారు హాస్యమాడుచుండుట లేదని యాశిని నిట్టూర్చు వ్యక్తపటచెను. ఆమె 'ఇతడు రాజే. ఇది రాజముఖమే. ఇదే రాజు డంగరము - నా యంగుళీయకము! ఈతడు నా ప్రేముడే' యని యటచెను.

శా:- దేవీ! ఇతడు నీప్రియుడే కాని రాజమాతృము కాడు. రాజు దుర్గముననున్నాడు. ఈతడు-

ఆమె తనచేతుల నాముఖముపై నుంచి 'రూడాల్స్! నావైపు చూడుము. వారు నన్ను గాసి బెట్ట జేసెదవేల? దీని యర్థమేమో వివరింపు' మనెను.

అంతట నే నామె చూపులో నా చూపును మేళవించి 'దేవుడు క్షమించుగాక! నేను రాజును కాను' అంటిని.

ఆమె నాచెక్కిళ్ల నొక్కుచు తదేకదృష్టితో నా ముఖమువైపు చూడసాగెను. నేను పెదవి కదిపలేదు. ఆమె నన్ను చూచుచుండ విభ్రాంతి చూపొందినట్లును, సంశయము పెరిగినట్లును, భయము మూర్తీభవించినట్లును కనుపించెను. మెల్లగ నామె చేతుల పట్టు సడలెను. ఆమె మాముప్పురివైపు చూచి చూచి తుదకు నా యొడిలో న్రాలెను. శాస్త్రి నా భుజమును స్పృశించెను. నే నాతనివైపు చూచి ఆమెను నెమ్మది

దిగ నేలపై పరుండ బెట్టితిని. లేచి నిలుచుండి ఆమెనైపు చూచుచు రూపర్థ్విధమున కెఱగాకుండ నన్ను రక్షించుట నిశితతరమగు నీయావేదన పాల్జేయుటకేనా యని దేవుని నిందింప సాగితిని.

21

అది రాత్రి. జండాదుర్గమున రాజు బంధితుడై పడియుండిన గదియం దుంటిని. మంటి గొట్టమును తొలగించియుండిరి. కందకమున కావలిపై పున నున్న గదిలోని దీపకాంతులు కిటికీ గుండ కనుపించుచుండెను. అంతయు నిశ్శబ్దము. పోరాటముల కోలాహల మంతరించెను. నన్నిచ్చటికి పిలుచుకొని వచ్చు పఱకు - పగలంతయు ఫిట్టుతోగూడ జండా యడవియందే గడపితిని. శాప్త రాకుమారికడ నుండెను. చీకటి పడిన తరువాత నేనిచ్చటికి వచ్చితిని. గదిలోని కిటికీ కానుకొని నిలిచి యుంటిని. జోహాన్ నా కాహారము తెచ్చిపెట్టి 'రాజు డ్లైమముగ నున్నాడు. అతడు స్లేవియాను చూచెను. ఆమెయు, శాపును, ఫిట్టును కలిసి చాలనేవు మా టా డు చుండిరి. మార్షల్ ప్రైల్వారు పోయెను. మైకేల్ కళేబరము శవపేటికయం దుంచబడినది. వాని ప్రక్కన మూబక్ కావలి కాయుచున్నది.'

అనుచు నాత డేమేమియో వాగుచుండెను. నే నాతని పంపివైచి ఒంటరిగ నేదో యాలోచనలో పడితిని. నా భావిని గూర్చి నే నాలోచించుచుండలేదు. కొన్ని వారములనుండి జరిగిన సంఘటనలను గూర్చియు, వాని విచిత్ర పరిణామములను

గూర్చియు తలపోయుచుంటిని. నిశ్శబ్ద నిశామస్యమున జండా
కొట్టపై రురిటేనియా రాజపతాక పటాంచలములు జండా
కట్టకు కొట్టుకొనుచుండిన శబ్దము నా కర్ణ గోచరమయ్యెను.
మైకేలు జండా యవనతమై యుండెను. రురిటేనియా కేతన
మింకెంతమాత్రమును నాకొట కెగురుచుండుట లేదనుట
ప్రయత్నపూర్వకముగ జ్ఞప్తికి దెచ్చుకొంటిని.

ఇంతలో ఫిట్టు గదిలోనికి వచ్చి రాజుగారు నన్ను
పిలుచుచున్నారని తెలిపెను. మే మిరువురమును ఈప్ప వంతె
నను దాటి రాజుండిన మైకేలుగదిని ప్రవేశించితిమి.

రాజు శయ్యాగతుడై యుండెను. టార్లకొహీమునుండి
వచ్చియుండిన మా వైద్యు డాతనికి చికిత్స చేయుచుండెను.
అల్పవ్యవధితో రాజదర్శనము ముగియవలయునని నా కాతడు
సూచించెను. రాజు చేయిజూచి నాతో కరచాలనము కావించెను.
వెజ్జుడును ఫిట్టును కిటికీయొద్దకు పోయిరి.

నేను నా ప్రేలికున్న రాజు ఉంగరమును తీసి యాతని
ప్రేలియం దుంచుచు 'ప్రభూ, దీని శౌగవమును కాపాడ
యత్నించితి నంటిని.

రాజు:- నేను నీతో చాల మాటాడలేను. నిన్ను నావెంట
ప్రైల్సాకు కొనిపోయి నీవు చేసిన కార్యముల నందఱకు
నెఱుకపఱచి నా యంతరంగ మిత్రునిగ నుంచుకొన
నిష్టపడితిని. కాని శాప్ట్ మార్షలులు దీనికి వ్యతిరేకిం
చిరి. వారితో నీవిషయమున నేనీతో వాదించితిని.

కాని రహస్య రక్షణము - సాధ్యమగుచో - సత్యంతావశ్యకమని వారు గట్టిగా వాదించిరి.

నేను:- ప్రభూ, వారి వాదము సమంజసము. నన్ను పోనిండు. ఇచ్చట నాకర్తవ్యము ముగిసినది.

రాజు:- ఔను. ముగిసినది. అసన్యసాధ్యముగ నెఱవేఱినది. ప్రజలు మరల నన్ను చూచునప్పటికి గడ్డము పెంచి యుందును. రోగపీడితుడనై బక్కచిక్కి యుందును. కాన రాజముఖమున కానవచ్చు మార్పునకు వారాశ్చర్యపడరు. సోదరా! ఇంతకుమించి - నాలో నేమార్పును గుర్తించుటకు సాధ్యము కానియట్లుండ యత్నింతును. రాజపాత్ర నిర్వహణకృమము నీవు నా కెఱుకవలసి యున్నావు.

నేను:- ప్రభూ, మీనుండి యెట్టి పొగడితయు నా కంగీకారము కాదు. నేను మైకేలునకంటె నీచమగు ద్రోహమున కొడిగట్టితిని.

రాజు ప్రశ్నార్థకముగ నావైపు చూచెను. ప్రశ్నించుట కాతనికి శక్తిలేకుండెను. ఆతని దృష్టి నేను ధరించి యుండిన స్థేవియా యంగుళీయకముపై ప్రసరించెను. దానిని గుఱించి యాతడు నన్ను ప్రశ్నించు ననుకొంటిని. ప్రేళ్లతో దానిని స్పృశించుచు ఆతడు దిండుపై తల వాల్చి, హీనస్వరమున 'మరల నిన్ను చూచు టెప్పుడో' యనెను.

‘ప్రభూ, మరల నెప్పటికైన తమను నేవించు భాగ్య

మబ్బినచో నంటిని. అతడు కనుల మూసికొనెను. ఫిట్టు డాక్టరుతోకూడ వచ్చెను. నేను రాజుచేతిని ముద్దాడి ఫిట్టుతో బయలుదేరితిని. అప్పటినుండి నేనాతని మరల చూడనేలేదు.

తరువాత ఫిట్టు 'రాకుమారి నిన్ను రాగోరుచున్నది. తరువాత వగలెనయొద్దకు రమ్మ. నేనచ్చట కాచియుందు' ననెను.

నేను స్లేవియూగదిలోని కేగితిని. ఆమె కీటికీ పక్కన నిలిచియుండెను. నేనామెయొద్దకు వెళ్లి చేతిని ముద్దాడితిని. ఆమె కదలనూలేదు. మాటాడనూలేదు. లేచి నిలుచుండి యామె వివర్ణ వదనమున దృష్టి సారించుచు 'స్లేవియా' యంటిని. ఆమె వెనుదిరిగి చూచెను.

"నిలువకుము - నిలువకుము. గాయములతో గాసి నొందియున్నావు. కూర్చొనుము. ఇచ్చట - ఇచ్చట" ననుచు నన్నొక సోఫాపై కూర్చుండజేసి తాను నా ప్రక్కన కూర్చుండెను. వినయ వినముడనై నేనామె క్షమాభిక్ష కోర నెంచియుంటిని. కాని మేమామెయెడ పన్నిన పూహమున కామె కుపితయైనట్లుగాని క్షోభపడినట్లుగాని కాన్పింప లేదు. నేనామెయెడ ప్రకటించిన ప్రేమసైతము కపటమాయని యామె కలతజెందుచుండెను. 'నిన్ను నేను మనసార ప్రేమించుచున్నాను. దేవాలయమున - పట్టాభిషేక దినమున - నిన్ను చూచినక్షణమునుండి సదా నిన్ను ప్రేమించు

చుంటిని. కాని నిన్ను మోసగించినందులకు భగవానుడు నన్ను క్షమించుగాక!’ యంటిని.

‘సీతో వారట్లు చేయించిరి’ అని యామె బహుత్వరిత ముగ పలికెను.

‘ఏందునాటి రాత్రి అన్నివిషయములను నీకు నివేదింప నుపక్రమించునప్పటికి శాప్ట వచ్చుటచే నంతరాయ మేర్పడెను. ఆతరువాత తప్పనిసరి యగువరకు నిన్నెడబాయ సాహసింపనైతిని. నీకొక పోరాటమును మాని రాజు చచ్చినను చావ నిమ్మనునంతవఱకు వచ్చితిని’.

‘తెలియును, నాకు తెలియును. కాని రూడాల్ఫ్! ఇప్పుడు మన కర్తవ్యమేమి?’

‘నే నీ రాత్రి వెళ్ళిపోవుచున్నాను.’

‘కాదు - కాదు; ఈరాత్రి కాదు.’

‘నే నీ రాత్రి - చాలమంది నన్ను చూచుటకు ముందే - వెళ్ళియే తీరవలెను.’

‘నేను సీతో వచ్చి నీభార్యగా నుండగలిగిన? ఎందుకు కారాదు? నేను నన్ను ప్రేమించుచుంటిని. నీవును రాజువంటి యోగ్యుడవే.’

రురిలేనియా యంతయు నడ్డుపడినను ఆమెతో లేచి పోవలయుననెడి కాంక్షతో నొక్క క్షణమున నా హృదయ మున నింతవఱకు గాఢముగ నాటుకొనియుండిన పవిత్రోద్దేశ్య ముల నన్నిటిని విస్మరించితిని. ఆమెకూడ తొందరపడెనని

తలంతును. కడవటి కావె నావై పు చూచి 'పేమయొక్కటే ముఖ్యమా? అట్లయినచో నీవు రాజును చావనిచ్చియుందువు కదా!' యనెను.

నే నామెచేతిని చుంబించితిని. కొంతసే పూరకుండి తరువాత నామె మరల నిట్లనెను.

'హూడాల్ఫ్! స్త్రీలుకూడ మర్యాదకు కట్టుబడవలసి యున్నది. నేను నావంశమునకు దేశమునకు ద్రోహముచేయక నడచుకొనుటయందే నా శౌరవ మిమిడియున్నది. దేవు డేల నిన్ను ప్రేమింప నన్ను ప్రేరేపించెనో నే నెఱుగను. కాని నే నిచ్చటనే నిలిచిపోవలయుననుట ఎఱుగుదును'. కొంతసే పూరకుండి మరల 'ఈ అంగుళీయకము నా యంగుళియందును, నిన్ను గుఱించిన యాలోచనలు నాహృదయమునందును నిరంతరముండును. కాని నీవు పోయితీరవలెను. నే నిచ్చట నిలిచియే తీరవలె' ననెను.

నేను లేచి ఆమె చేతిని గ్రహించి 'అటులనే కానిమ్ము. భగవద్దేవత్యములు నీయట్టివా రెరుగగలరని తలంతును. ఆతడు ని న్నలరించుగాక' యంటిని.

హృదయభారమున వేగముగ వంతెనయొద్దకు వచ్చితిని. శాప్ట్, ఫిట్జు నాకొఱ కచ్చట వేచియుండిరి. వారు చెప్పినట్లు నేను - ఇదివర కెన్నిసారులో చేసినట్లు - దుస్తుల మార్చి ముఖమునకు ముసుగు తగిలించుకొని కోట తలవాకిలి చేరితిని. అచ్చటనుండి మేము మువ్వరమును గుఱ్ఱముల నధిరోహించి

రాత్రియంతయు పయనించి తెల్లవాఱుసరికి రురిటేనియూ
 సీమాంతమునకు కొంచె మావలనుండు నొక చిన్న రైలు
 స్టేషను చేరితిమి. ఇంకను రైలు వచ్చువేళ కాలేదు. కాచు
 కొనవలసి వచ్చెను. అప్పుడు వారు నా కిచ్చటి వార్తల నన్నిటిని
 చేరవేయుదుమని మాట యిచ్చిరి. నన్ను వారు దయాసాగర
 మున ముంచి తేల్చిరి. వారు చెప్పినదంతయు నొక స్వప్న
 మున విన్నట్లుండెను. కడపటికి నే నేమియు వినిపించుకొను
 స్థితిలో లేనని గ్రహించి పకానముదాల్చిరి. ఎడబాటువలని
 ఆవేదన యందఱి మనస్సులను కలచుచుండెను. ఇంతలో
 మైలుదూరమున రైలుపొగ కనబడెను. వారితో కరచాల
 నముకావించి నవ్వుచు 'నే డేలనో మువ్వరమును ముగుదలవలె
 మెలగుచున్నాము. కాని స్నేహితులారా! మనముగూడ
 అపారపౌరుషమును జూపియున్నాముగదా!' యంటిని.

అందుకు శాప్ట్ 'విద్రోహుల నిర్జించి రాజును సింహాసన
 మున నుప్రతిష్ఠితుని కావించితి' మనెను. ఫ్రిట్టు తటాలున తన
 శిరోవేష్టనమును తొలగించి నా చేతిని ముద్దుగొని నవ్వుచు
 'దేవు డెల్లప్పుడు అర్హుని రాజు కావింప' డనెను.

శాప్ట్:- అన్ని పనులును మనము కోరినట్లే నెఱవేఱవు. ప్రతి
 పనియందును సైతాను చేవాలముకూడ కొంత
 యుండును.

స్టేషనులోని జనులు నానైపు కుతూహలముగ చూచు
 చుండిరి. వారి చూపుల నేను గమనింపలేదు. రైలు మా

యొద్దకు వచ్చువఱకు మే మచ్చటనే నిలిచియుంటిమి. రైలు రాగానే మానముగ నేను వారితో కరచాలనము కావించితిని. ఈసారి వా రిరువురును - శాష్ట్రవిషయమున నిది వింత చర్య - శిరోవేష్టనముల తొలగించి రైలు కనుచూపుమేర దాటువరకు నిశ్చలముగ నిలిచియుండిరి. ఎవరో గొప్పవ్యక్తి విలాసార్థము ఈ చిన్న స్టేషనులో రైలెక్కి పయనము కావించుచుండెనని అచ్చటివారు తలంచిరి. వాస్తవమున కావ్యక్తి నేనః ఉత్తమ కుటుంబమునకు జెందిన యొక ఆంగ్లేయుడను. ధనముకాని, యధికారముగాని, యున్నతపదవిగాని లేని రూడాల్ఫరాసిండల్ అనువాడను. ఎల్లవిషయముల వా రెరిగియుండిన నన్నింకను కుతూహలమున కాంచియుందురు. కారణమేమన ఇప్పటి సీతిలో నే నెట్టివాడై నను మూడుమానములు రాజుగానుంటిని.

22

నా తిరుగుప్రయాణములోని వివరము లంత యాకస్థానీయములు కావు. నేను నేరుగా పైరలుకు పోయి యొక పక్షమురోజులు ప్రశాంతముగ కడపితిని. నేనచ్చటికి చేరిన ఆరోగ్యముగ నుంటిననియు, త్వరలో నిల్లు చేర వచ్చుచున్నాననియు తెలుపుచు మాయన్న కొక జాబు వ్రాసితిని. మిగిలిన ములను గడ్డముచు మరల పెంచితిని. పైరలును నదలిన నీను వాత ప్యారిస్ చేరి నా స్నేహితుడగు జార్జ్ షెడర్లీని చూచితిని. ఆతడు ఫ్రైల్సలో జరిగిన యుదంతముల గుఱించి తాను విన్న యనేక విషయముల నేకరువుపెట్టెను. దానినిబట్టి యచ్చటి

వాస్తవవిషయములు లోక మెఱుగదని తెలియవచ్చెను.

నే నిల్లువదలి వచ్చునప్పుడు మా వదినెతో చెప్పిన ప్రయాణోద్దేశ్యము లేవియు నెఱవేఱకయే యిల్లు చేరితిని. చాలకాలమువఱకు నా క్షేమసమాచారములగూర్చి తెలుప నందుల కామె నన్ను మందలించెను. సర్ జాకబ్ త్వరలో పైగిల్సకు రాయబారిగా వెళ్లుచున్నాడనియు నన్నాతడు తనకు నహాయునిగ రమ్మని యాహ్వానించెననియు నామె నాతో చెప్పెను. అందులకు నా విముఖతను తెలుపుచు జేబులోనుండిన ఐదవ రూడాల్ఫ్ హమ్మ నొకదాని నామెకు జూపుచు 'నేను దురిటేనియాకేగుట యసంబద్ధముగ నుండదా? చూడు' మంటిని. మావదినె ఆ బొమ్మవైపును నావైపును చూచి యాశ్చర్యచకితయయ్యెను.

మాయన్న ఏవ రూడాల్ఫ్ పట్టాభిషేకము చిత్రింప బడిన బొమ్మగల 'ఇల్లస్ట్రేటెడ్ లండన్ న్యూస్' అను పత్రికను వెతకితీసి దానిని నేనిచ్చిన బొమ్మపక్క నుంచి రెంటిని పోల్పిచూడ నారంభించెను నే నాతనితో 'చూచితివా, ఎంత పోలికయున్నదో! కావుననే నే నచ్చటికి పోనొల్ల' నంటిని. ఆతడు నాతో నేకీభవించెను.

మా వదినెమాత్రము తన యభిప్రాయమును మార్పు కొన నిష్పపడక "ఇది యొక సాకు. పనిచేయుట నీ కిష్టములేదు లెమ్ము. పోనిమ్ము. రాయబారిగనైన పోవచ్చును గదా?" యనెను.

‘నా కదియు నిష్ఠములేదు’

“అంతకంటె యున్నతపదవి నీ కెప్పటికిని లభింపదు.”

అని ఎత్తిపొడిచెను.

ఆమాట నిజమే కావచ్చును. కాని నే నొందియుండిన పదవికంటె నిది యున్నతమైనదిమాత్రము కాదు. ఈపదవి నన్నెంతమాత్రము నాకర్హింపలేదు. నేను రాజుగా నే యుంటిని.

మాలన్న:- ఆ పత్రికలోని బొమ్మ —

నేను:- ఔను. మరిచేనియారాజునకును నాకునుగల సన్నిహిత సారూప్యమును తెలుపుచున్నది.

రాబర్టు: (తలయూచుచు) నేను నట్లేభావించుచున్నాను. అది చాలవరకు నిన్నేపోలియున్నది.

నేను:- ఎట్లయిన నేనుమాత్రము పైల్సకు పోను.

రాబర్టు:- రూడాల్ఫ్! వలదు. పోవలదు:.

ఆత డనుమానించెనో లేక నుంత సత్య మెఱిగియుండెనో నాకు తెలియదు. కాని యేమైనను మేమా విషయమునే మరల ప్రస్తావింపలేదు. జాకబ్ తనవెంట మరెవ్వరినైన పిలిచిగొని పోవచ్చునని యాతనికి తెలిపితిమి.

నే నిప్పు డొక వల్లెప్రాంతములోని నివాసమున శాంత ముగ కాలము వెళ్ల బుచ్చుచుంటిని. నా కే విషయమునందు నానక్తి లేదు. నాచుట్టు నుండువారు నన్ను సోమరియనియు, స్వాప్నికజగత్తున నివసించువాడననియు, సహవాసయోగ్యుడను

కాననియు తలంచుచుందురు. అయినను నేను యువకుడను. ఎప్పుడో యొకసారి యేదోవిధముగ మరల గొప్ప సంఘటన లలో పాల్గొను నవకాశమున్నదని నమ్ముచున్నాను. అట్టివి నా తలపులు! అవి ఎంతవఱకు ఫలోన్ముఖములగునో చెప్పలేను.

భావినిగూర్చి యిట్లు భావించుచు నొక్కొక్కప్పుడు జరిగిపోయిన సంఘటనలగూడ సింహావలోకనము కావించు కొనుచుంటిని. ఆ సందర్భములలో నెల్ల హెంజూ నా తలపున తగులుచుండును. ఆతని తలచినంత మాత్రమున నే నుద్రిక్తుడ నగుచుంటిని.

ఏడాది కొక్కసారి నా ప్రశాంతతకు భంగము కలుగు చుండును. నేను డ్రైస్డెన్ కు పోవుచుండును. ఫిట్జ్ నన్నచ్చట కలిసికొనును. వెనుకటిసారి అతడు తనభార్య సెల్లాతోగూడ వచ్చియుండెను. మేమచ్చట సంతోషముగ కాలము వెళ్ళ బుచ్చుచు శాప్ట్, రాజు, రూపర్టు, స్లేవియా వీరిని గుఱించి సంభాషించుచుంటిమి. ప్రతియేడును స్లేవియా నాకొక చిన్న వేటిక సంపుచుండును. అందులో నొక ఎఱ్ఱ గులాబియు, దాని కాడకడ నొక చిన్న కాగితపుముక్కయు దానిపై 'రూడాల్ఫ్ - స్లేవియా - నిరంతరము' అనుమాటలు నుండెడివి. ఆతనిద్వారా నేనుపైత మట్టి ప్రతినందేశము సంపుచుంటిని. ఆ సందేశము - అంగుళీయకములు - ఇవిమాత్రమే యిప్పుడు నన్ను రుచిలేనియారాణిని బంధించుచున్నవి. కారణ మేమన

తన బాధ్యతను గుర్తించి స్వార్థమును బలిగావించి రాజభార్యగా నుండ నంగీకరించుటచే నే నామె నొక దివ్యవృత్తిగా శౌర వించుచుంటిని. ప్రపంచములోని దివ్యస్త్రీలలో నొక్కతెను నేను ప్రేమించుచున్నందునకును, నామెకు నా ప్రేమ స్వధర్మ నిర్వహణమున కాటంకముగ పరిణమింపకున్నందులకును భగ వాను సభినందించుచున్నాను.

531 నుండి 186 పేజీల వఱకు రఘునాథ్ ప్రెస్ నందు
ముద్రింపబడినది.

స వ ర ణ లు

పుట.	పంక్తి.	తప్పు.	ఒప్పు.
4	19	యాసాధ్యమేమో	యసాధ్యమేమో
7	5	వ్యతిరేకత	వ్యతిరేకత
8	8	దస్తుల	దుస్తుల
8	18	సానము	స్థానము
19	6	వేరు	వేరు
19	12	రాసండల్	రాసిండల్
19	13	బర్ల్స్డకు	బర్ల్స్డకా
19	13	కుటుంబమునను	కుటుంబమునకు
20	8	ఆశ్చర్యచకితుడ నెతిని	ఆశ్చర్యచకితుడనై తిని.
21	6	విభ్రాంతుడనైన	విభ్రాంతుడనైన
21	16	తన్నబోలియుండు టను రాసిండల్	రాసిండల్ తన్నబోలి యుండుటను
22	1	కాల్పుచు	కాల్పుచు
24	1	ఫిజ్జ్	ఫ్రెజ్జ్
25	6	నొక్కుచుక్క	నొక్కచుక్క
28	4	ప్రిజ్జ్	ఫ్రెజ్జ్
28	8	పడయుండ	పడియుండ
34	16	(నై నికోద్యోగి;	(నై నికోద్యోగి)

35	13	తన్ను చూచి	నన్ను చూచి
35	17	తడలి	తడవి
38	15	అవనతశరీరమై	అవనతశరీరమై
39	4	వ్యక్తి నను	వ్యక్తి నని
40	9	నేను: (మృదువుగ)	నేను మృదువుగ
41	15	యాతనితో	యాతనితో
42	7	మాత్రమే.	మాత్రమే
42	12	రూక్షాక్షుడై	రూక్షాక్షుడై
44	18	వాకును	నాకును
45	21		కడవటివాక్యము వేరే పేరా
46	7	ఙ్మాక్యే	ఙ్మాకే
46	10	పేల్చు	ప్రేల్చు
46	18	శబ్దము	శబ్దము
47	6	నిసములు	నిముసములు
47	19	చూతున	చూతును
48	2	ప్రవేశించితిమి	ప్రవేశించితిమి
51	18	దుండగిండ్రకును.	దుండగిండ్రకును

1 నుండి 52 వ పేజీవఱకు ' అరుణ ప్రింటర్సు ' లో ముద్రితము.

